

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година IV, Број 170

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

16. август 2012. године

ISSN 1821-1550

9 771821 155019

КРЕNUЛИ ВОЗОВИ СА НОВИМ „ФИЈАТОМ“

Први купци Италијани

ПОВОДОМ СМЕНЕ ДРАГУТИНА
РАДОСАВЉЕВИЋА

Како дошао,
тако и отишао

ВЛАСТ И
„ВОЉА НАРОДА“

Шта ће нама
избори

СПЕКУЛАЦИЈЕ О НОВОМ
ДИРЕКТОРУ КЛИНИЧКОГ ЦЕНТРА

Ко ће вадити
кесшење из ватре

ПОРАСТ БРОЈА ПОВРЕЂЕНИХ
У ТУЧАМА

Све више
разбијених глава

СТРАНА 5

СТРАНА 7

СТРАНА 9

СТРАНА 13

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
CRNOGORSKO PRIMORJE
VAM JE NAJBLIŽE
10-15 % POPUSTA I DVOJE
ДЕЦЕ БОРАВИ БЕСПЛАТНО
ODЛОЖЕНО ПЛАЋАЊЕ СЕКОВИМА

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
ВАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

ВОДА ЈЕ ДРАГОЦЕНА
BK
Крагујевац
ТРОШИТЕ ЈЕ РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž mir u kući
Refilm
Karađorđeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 66

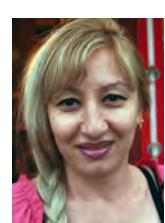
W H
WOBY HAUS
Dobrodošli majstori!
Kopaonička 1, Kragujevac
034/356-722

Карикатура: Горан Миленковић

АНКЕТА ДА ЛИ ОВОГ ЛЕТА ЖИВИТЕ, ПРЕЖИВЉАВАТЕ ИЛИ ЖИВОТАРИТЕ?

М. Ићајловић

Снежана Татић,
угоститељ:
- Провели смо се летос ко бос на јежевој чуки.

Верко Јовановић,
возач:
- Претекао јесам, а кад ћу поново да живим не знам.

**Мирољав
Петровић,**
пензионер:
- Живео сам, ко хоће да ради може да ради и заради.

Милан Југовић,
официр:
- Биће болје...

Александра Јовановић,
студент права:
- Цело лето радила сам по кафићима.

Зоран Мелов,
дипл. правник:
- Преживео, јер не радим, а улажем у постдипломске студије.

Бојана Пешић,
студент
саобраћаја:
- Ја сам се залубила!

**Станојла
Ракоћац,**
домаћица:
- Преживела. Ја и цела моја фамилија надничили смо код газда.

**Јелица
Миленковић,**
пензионер:
- Животарила, уз пензијицу чувам дечицу.

ДРУГА СТРАНА

Добар юшез

Пише Драган Рајичић

Нешто ми се овде опет не уклапа. Нова влада, настала од актера који су у њу унели велику личну жртву тиме што су преварили своје бираче зарад њиховог добра, до онога да је тврдила да ће својим знањем учинити да нам свима буде боље. Јуче, пак, слушам министра Љајића који кукавним гласом вели да ће његове нове колеге у септембру обелоданити антикризне мере које ће бити веома болне и веома тешке. Можда су баш такве мере неопходне, то не доводим у питање, али ако су болне и тешке како ће нам онда бити боље, 'бем га ако знам! Видим само да мазохисти већ задовољно трљају руке, што ће рећи да они можда знају нешто више од мене.

Влада је, дакле, намикерена, време већ лети, а напредњаци више и не помињу ону наводну огромну изборну крађу гласова. Оно што се до сада зна јесте да су пронађени чак са гласачким листићима изгубила два члана изборне комисије - један баш из СНС-а и један радикал. Одатле на овамо истрага тапка у месту, са перспективом да се ту и закопа. За толики пад ентузијазма по питању утврђивања истине господе Вучића и Николића ја имам само једно али, рачунам, сасвим логично објашњење. Кад су увођењем Динкића у коалицију и ову владу преbroјали своје бираче које су покрали, пардон, преварили вероватно их је прошла жеља да се још бакћу с оним чакчетом. Велике цифре, једноставно, могу да убију у појам чак и такве моралне громаде какве чуче у дотичнима, па им после није ни до чега. Осим до овој мало министарских фотеља око којих је и избила цела фрка.

Нова влада је, међутим, већ повукала и један потез који треба поздравити: вишеструк је смањио буџет бившем министру Вуку Јеремићу за његову мисију у Уједињеним нацијама. Будући да тај незајажњиви гутач наших милиона претходно, кад се јавност узбунила, није ни поцрвено, а сада није одустао од "мисије" иако су му милиони долара десетковани, то онда значи да је опет финансијски више него „добар“. Ето са ким ми имамо посла! Овај се није одвојио од свог народа него се од нас одлепио и ено га на висини где од њега целог видимо само једну црну тачку. Видимо само то, али знамо да нам одатле маше средњим прстом док полако језди тамо где ће с поносом говорити и о ојаћеним нама.

А ако Јеремић може да тај посао заврши и за ове вишеструку мање паре, онда би, боже, требало мало полицијски поразговарати и са онима који су му давали вишеструк више. Ако се испостави да су намеравали да те паре скину са својих бројних рачуна, онда им се лепо извинити и пустити то кућама, такође бројним. Под условом да докажу порекло готовине. А ако се испостави да су хтели да му напуне цепове нашом сиротињом, онда нема кући, али има других места на којима такође може да се спава. С киблом поред главе, додуше.

Конечно и о Тадићу. Свуда је пукao, па, све су прилике, и у странци. Како сејао... Али, руку на срце, није само он крив. И његови слепи послушници помогли су да дође довде. Сви су га беспоговорно подржали када је направио владу са Дачићем и тако обесмислио изборну вољу народа. Власт је била и њима потребна, сад за већину знамо и зашто. Кад је Борис под своју контролу ставио све институције и све одлуке, нико од њих није дигао свој глас јер су тада још били на власти.

Све је почело да пуча сада када Борис није ништа гори него ономад. Чак му се сада може писати и у плус што није више у друштву са онима који су на крају и њега насамарили. Њему његови окрећу леђа тек сада из веома прагматичног разлога: ако више нема никакву власт, који ће им па он! Поштено! Демократска странка! Данас!

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

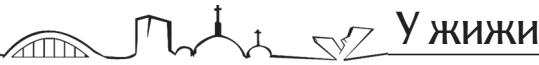
Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

prozori sa imenom
i prezimenom

SUNCE

Nije sve u profilu ...
ima nešto i u staklu

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

ЗАХТЕВ ЗА ПОСКУПЉЕЊЕ ХЛЕБА БЕЗ ПОДРШКЕ КРАГУЈЕВАЧКИХ ПЕКАРА

Цела Србија да вади Београђане

Пише Милош Пантић

На самом старту свог мандата нови министар промета Расим Љајић имао је први велики изазов у виду захтева Уније пекара Србије да се цена хлеба, која је уредбом Владе лимитирана на 44 динара по векни, повећа за 10 динара. Председник Уније пекара Зоран Пралица овај захтев правда податком да је цена пшенице у односу на период када је уредба донета повећана за око 40 посто, као и да је гориво поскупело у истом проценту.

Министар Љајић је овај захтев одбио као неоправдан, али је најавио да ће држава са своје стране покушати да предузме мере како би им олакшала стабилну производњу. Изгледа да је тиме добио само прву рунду преговора, јер Унија најављује да није задовољна одговором и да ће можда организовати и блокаде путева како би изтурала свој захтев.

НЕМА РАЗЛОГА ДА ХЛЕВ ПОСКУПИ:
ЖИВОРАД НЕШИЋ ЦАДА

Зато што је „Београдско пекарско предузеће“ у великој кризи и на ивици опстанка, дошао је захтев да хлеб поскупи у целој Србији. Директор крагујевачког „Житопродукта“ Живорад Нешић каже да нема разлог за поскупљење јер овдашњи пекари и сада држе цене испод лимитирања, што потврђује и председник градске Уније пекара Драган Павловић

Директор Живорад Нешић Цада, који је уједно и председник Управног одбора „Житовојводине“, пословног удружења млинско пекарских предузећа, као дугогодишњи привредник из ове бранше важи за једног од најбољих познавалаца стања на тржишту хлеба и пшенице у земљи. Од недавно он ову грану представља и у Превредној комори Србије као члан Управног одбора.

Нешић каже да у овом тренутку не ма економског оправдања да хлеб поскупи, иако је евидентно да је цена пшенице од почетка откупу овогодишњег рода повећана са 22 на око 27 динара. Он то објашњава податком да никада до сада цена брашна није имала тако мало учешће у укупној ценама векне хлеба, на коју много више утичу цене енергетика и висина дажбина

према држави. - У овом тренутку цена брашна има учешће у ценама хлеба око 25 посто, па не видим разлога да хлеб поскупи, а поготову не за 10 динара, као што предлаже Унија пекара. Без обзира какву одлуку донесе Влада, ми цену нећемо повећавати, осим ако у доделено време не поскупе струја, нафта или гас, каже Нешић.

Он наводи да „Житопродукт“ има обезбеђене залихе пшенице за наредну годину, због доброг дугогодишње пословне политике, а ти-

ме и брашна, које чак и извозе. Али, то што је ова фирма обезбедила основну сировину не сматра главним разлогом противљењу поскупљењу. У прилог залагању против новог ценовника Нешић каже да у овом тренутку приватни пекари у Крагујевцу имају знатно ниже цене од оне која је уредбом лимитирана, па већина њих продаје венчаног белог хлеба за 35 до 40 динара, док се „Житопродукт“ држи максималне цене по уредби. Ако они ни сада не користе ниво цене који је дозволила држава, каква је онда логика да траже повећање цене, пита се Нешић.

Специфично тржиште

Драган Павловић, власник крагујевачке фирме „Катарина“, која има више пекара у граду, и који је председник градске Уније пекара, која је део овог удружења на нивоу Србије, потврђује да његове колеге из Крагујевца не подржавају захтев који је у име свих изнео пред Владу Зоран Пралица. То објашњава чињеницом да је тржиште хлеба и пецива у Крагујевцу специфично, због чега Крагујевчани имају једну од на-

НИ ПРИВАТНИ ПЕКАРИ У КРАГУЈЕВЦУ НЕ СМЕЈУ ДА ПОДИЖУ ЦЕНЕ ХЛЕБА

јнихих цена ове основне животне намирнице.

- Специфичност је у томе да је овде у једном тренутку много људи остало без после, па се велики број њих, размишљајући о приватном послу, определио да отвори пекару. Како би опстали на тржишту због велике конкуренције овдашњи приватни пекари држе изузетно ниске цене хлеба, покушавајући да зараде на пециву. Зато и у овом тренутку нико из Крагујевца не подржава захтев који је дошао из главног града, каже Павловић.

Он напомиње да у фирмама чији је власник хлеб заузима око 20 посто укупне производње и да га продаје за 40 динара по векни, те да има разлога да повећа цену, не само због пшенице, већ пре свега због цене горива и енергетика, али не усвојује се то да уради због конкуренције, а цена хлеба је увек битна као основна намирница која

привлачи муштерије и за осталу понуду.

- Крагујевачки потрошачи могу да буду спокојни јер ако Влада и одобри повећање максималне цене за месец или два, ја не могу да повећавам цену хлеба када поједини пекари у Крагујевцу у овом тренутку држе цену од 35 динара, а негде се венчан хлеб може наћи и за 32 динара. Овде су присутни и производи из Врњачке Бање или Чачка, који такође држе изузетно ниску цену и све се чини да се задржи део тржишта, каже Павловић.

У граду, по њему, борба за опстанак приватних прометних радњи, такозваних СТР-а, доводи до једне апсурдне појаве, а то је да неки од њих хлеб продају без икакве марже, па чак и са негативном калкулацијом (ниже од набавне цене) да би ниском ценом основне намирнице задржали своје старе муштерије. То све додатно утиче на стање на тржишту хлеба у граду.

Павловић каже да је од Зорана Пралица, председника Уније пекара Србије, добио објашњење да је највећа пекарска фирма у Србији „Београдско пекарско предузеће“ у великој кризи јер не може да исплати плате и да опстане, те да је то разлог захтева за поскупљење.

STANOVNI U IZGRADNJI MALA VAGA Ugao Starine Novaka i Dušana Sretenovića (bivša Hilendarska)

Obaveštavamo cenjene kupce da smo počeli sa ugovaranjem prodaje stanova u izgradnji

ZAVRSETAK RADОVA
21.9.2013

PRODAJA STANOVA: 034/332-441, 063/626-602

VISOKI STANDARD GRADNJE:

Šestokomorna PVC, trostoljno staklo, roletne, koef. UW <1 W/m², podzemna garaža, sigurnosna vrata, video nadzor, klima, savremeni besumnii lift do 8 osoba, gradsko centralno grijanje.
Investitor: Radivoje Todorović

STRUKTURA STANOVA:

Dvosobni: 40m², 42m²
Trosoobni:
50m², 52m², 67m²
Četvorosobni:
70m², 105m²

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР до Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сати

Благајна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 751 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Приклучци 307 – 368
Пријава стања и рекламије
307 – 233 и 307 – 234

Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

КРЕNUO ПРВИ ВОЗ СА „ФИЈАТОВИМ“ АУТОМОБИЛИМА ИЗ КРАГУЈЕВЦА

Први купци Италијани

До краја године седмично ће из Крагујевца пут Бара и даље ка купцима у Европи кретати по два воза са по 206 возила модела „фијат 500Л“, да би када производња у ФАС-у буде достигла 200.000 аутомобила са железничке станице недељно ишло по 12 композиција

Пише Милутин Ђевић

Iрви контингент од 206 аутомобила „фијат 500 Л“ кренуо је у понедељак, 13. августа, тачно десет минута пре 11 сати, са крагујевачке железничке станице пут луке у Бару. Из ове црногорске луке возила ће бити транспортувана првим купцима у Италији. Нови „Фијатов“ модел, који се производи у фабрици „Фијат аутомобили Србија“ у Крагујевцу, од прошлог месеца може се поручити у Италији и на већим европским тржиштима, а биће пласиран на више од сто тржишта у свету, укључујући и Сједињене Америчке Државе, Азију, као и земље Пацифика. Нови „Фијатов“ аутомобил почеће званично да се продаје у Европи од 1. октобра. У ФАС очекују да ће најбоља продаја бити на европском тржишту, а трећина продаје требало би да буде остварена у Америци.

Према најавама из ФАС-а, нови контингент са истим бројем возила пут Италије, преко Бара, кренуће у петак.

Директор производње у компанији „Фијат аутомобили Србија“ Нунцио ди Бартоло рекао је да ће до краја године седмично са крагујевачке железничке станице ићи два воза са по 206 аутомобила и да ће се број композиција повећавати у складу са захтевима купца из Европе. Он је истакао да ће нови модел у земље Европе, поред железнице, бити транспортован и друмским саобраћајем.

План фабрике је да у почетку дневно са производних трака ФАС-а слизи 550 аутомобила и да до краја године буде произведено укупно 30.000 возила. И управо због овако амбициозно постављеног плана производње, у фабрици се од недавно ради четири дана у недељи у две смене од по десет сата.

Изостао шампањац

Испраћају првог воза са готовим аутомобилима присуствовао је и

директор Дирекције железнице за инфраструктуру Милан Максимовић, који је рекао да је ово велики посао за Железнице Србије, али не и о каквом и коликом се финансијском аранжману ради.

- Железнице већ неко време сарађују са ФАС-ом тако што транспортују делове за нови модел аутомобила. Из Крагујевца ће пут луке Бар ићи 12 возова седмично када се у фабрици буде производило 200.000 аутомобила годишње. За сада ми имамо и кадровске и инфраструктурне потенцијале да са успехом одрадимо посао транспорта аутомобила из крагујевачке фабрике. Којим ће се интензитетом одвијати транспорт пре свега зависи од трајње новог модела на светском тржишту, али и од захтева мемаџмента ФАС-а. Ако посао крене пуним интензитетом, мораћемо комплетно да реконструијемо и модернизујемо пругу од Лапова до Краљева. Правац од Лапова до Крагујевца веома је битан за довољање делова за нови аутомобил, а од Крагујевца до Краљева за транспорт готових возила до Бара и даље до земља Европе, али и за извоз у Америку. Уверен сам да ће финансијски ефекти бити такви да ће нам омогућити да електрифицирамо ову деоницу, а план је и модернизација и електрификација пруге од Лапова до Краљева, рекао је Максимовић.

Транспорт аутомобила железницом ићи ће у два правца. Први је до Бара, а други, који ће кренути у септембру, од Крагујевца до Суботице и даље ка Немачкој.

Иначе, свечарска атмосфера на железничкој станици на испраћају првог воза са новим аутомобилима била је далеко скромнија од оне уприличене у кругу „Заставе“ поводом поласка првог воза са „јутјијима“ на мењеним америчком тржишту пре 26. године. Овога пута није било запаљивих говора, шампања, застава... Представници „Фијата“ кажу да ће га вероватно бити у луци Бар.

Нови аутомобил „500Л“ званично је представљен почетком марта на Салону аутомобила у Женеви. Каосерија аутомобила је дуга 4,15 метара, аутомобил је широк 1,78 метара и висок је 1,67 метара. Основни капацитет пртљажника је 400 литара, а са склопљеном задњом клупом повећава се на 1.310 литара.

У гами мотора „Фијата 500Л“, поред бензинског мотора од 1,4 литра, су и турбо дизел мултицет два од 1,3 литра и 0,9 твинер. Поред добрих перформанси и ниске потрошње горива, ови мотори имају и веома ниску емисију штетних гасова. Два од три мотора који се утврђују у „Фијат 500Л“, а то су бензински од 1,4 литра и 0,9 твинер, већ испуњавају будуће евро шест стандарде, док је турбо дизел знатно испред тренутно важећих европских стандарда.

Менажмент ФАС-а већ је изашао са ценама разних верзија новог аутомобила.

Према речима генералног директора ФАС-а Антонија Чезареа Фераре, „500Л“ ће се на италијанском тржишту продавати по ценама од 15.500 евра. У Србији ће цена основне верзије тог аутомобила бити 13.490 евра, а у понуди су три мотора која карактеришу нижи ниво штетних емисија и угљен-диоксида.

Понуда обухвата 11 боја каросерије, три боје крова (бела, црна и бела каросерије) и три боје наплатка (бела, црна и алюминијум).

Све то купцима даје невероватне 333 комбинације за персонализацију возила.

Комбинација „Б“ и „Ц“ сегмента

Поред основног модела купци „Фијата 500Л“ могу да добију и луксузнију верзију овог модела, али ће то скупље да их кошта. У тој верзији купци добијају ваздушне јастуке за возача и сувозача, бочне ваздушне јастуке, ваздушне завесе, централну браву са далинском командом, серво управљач подесив по висини и дубини, електричне команде прозора у предњим вратима, подешавање возачевог седишта по висини. У том пакету су још карго бокс, старт енд стоп уређај за моторе твинер и мултицет, точкови од 16 инча...

Интересантно је да је по први пут у свету у стандардну верзију аутомобила утврђена машина за еспресо кафу, а управо то има стандардну верзију „Фијата 500Л“.

Такође је занимљиво и да је овај модел тешко сврстати у класичне „Б“ или „Ц“ сегменте, јер овај модел комбинује карактеристике својствене различитим класама аутомобила и представља алтернативу традиционалном схватању да класе возила не треба мешати.

И управо је то оно што ће, према мишљењу директора ФАС-а Антонија Чезареа Фераре, привући купце. Он истиче да је „Фијат 500Л“ супер-компактни аутомобил савршен за младе људе и град.

На тржишту би, према најавама из „Фијата“, ускоро могао да се појави и нова верзија основног модела под именом „Фијат 500Л трекинг“. То је (про)теренска верзија која ће купце од 2013. године требало да привуче атрактивнијим екстеријером (робуснији браници, заштитни елементи, већи точкови...), вишом клиренсом и дотеранијим ентеријером. Погон 4 пута 4 неће бити у понуди (тако ствари бар сада стоје), док ће понуда мотора бити иста као и код стандардног модела.

Пише Гордана Ђокић

Hакон формирања нове Владе и расподеле ресурса у министарствима, на ред је, по логичијим стварима, дошла и промена партијских кадрова на руководећим функцијама у јавним службама. Први на листи, кога је Млађан Динкић „прозвао“ пре него што се и устолично у министарској фотелији, био је директор Пореске управе драгутин Радосављевић. На захтеве нове власти да сам оде, није пристао позивајући се на чињеницу да је изабран јавним конкурсом. Због тога одлука Владе Републике Србије са пропланедељног седења о престанку рада Радосављевића на положају директора Пореске управе у Министарству финансија и приједре није била неочекивана.

У решењу Владе, између осталог, наведено је да није спровео многе препоруке ММФ-а, да је показао „слабости у организацији модерне пореске администрације“, као и да је систем информационе технологије застарео.

Радосављевић је, реагујући на овакву одлуку, најавио да ће тужити државу „јер је реч о политичким разлозима, пошто УРС жели да на његово место доведе человека из свог тabora“. Због, како је рекао, незаконите смене поднеће тужбу Уставном суду за оцену уставности Закона о министарствима који је, како тврди, у колизији са постојећим Законом о државним службеницима. Осим тога, жалиће се и Европском суду за људска права у Стразбуру, ОЕБС-у, као и кан-

АНГЕДОТА ИЗ РАДОСАВЉЕВИЋЕВОГ ДЕТИЊСТВА

Црно на бело

Када је 2008. постављен за директора Пореске управе, Радосављевић је препричавао анегдоту из периода свог детињства. Елем, бака га је често слала у сеоску продавницу, удаљену три километра од куће, која се налазила у селу Врбава, на регионалном путу Крагујевац – Горњи Милановац. Тамо је по бакином списку набављао најмирице за домаћинство, а најзанимљивији детаљ био је када је једном приликом продајац морао да испразни целу торбу како би пописао све артикле и њихове цене, јер је мали Радосављевић захтевао рачун. Морао је да има све црно на бело.

целарији Савета Европе у Београду.

Иначе, Радосављевић је на чело Пореске управе постављен одлучком Владе, крајем новембра 2008. године, а две године касније поново је на конкурсу изабран на ову функцију са петогодишњим мандатом. Пре тога био је државни секретар у Министарству за државну управу и локалну самоуправу.

Развојни пут др Радосављевића

Развојни пут Драгутина Радосављевића и није незанимљив. Рођен је у Крагујевцу 12. јуна 1966. године, где је, како је изјавио у једном интервјуу пре три године, „одрастао у сложном и скромном окружењу. Лета је проводио код баке и деке на селу, јер је веома волео гружански крај“.

Завршио је Основну школу „Радоје Домановић“, након које је прошао кроз Шуваров систем усмереног образовања, а средњошколску диплому стекао је у Економској школи. Као техничар за правна питања, после одслужене војске определио се за Правни факултет. Тада у Крагујевцу и није било великог избора, постојало је свега пет факултета – Машински, Економски, Правни, Медицински и Природно математички. Отац

„ФИЈАТОВА“ ЕКИПА ИЗ КРАГУЈЕВЦА ИСПРАЋА ПРВИ ВОЗ НА ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ СТАНИЦИ

И ЖЕЛЕЗНИЦА СРБИЈА НАДА СЕ УНОСНОМ ПОСЛУ

ПОЛИТИЧКА И ПОСЛОВНА КАРИЈЕРА ДРАГУТИНА РАДОСАВЉЕВИЋА

Како дошао, тако и отишао

Паралелно са напредовањем у Демократској странци, Радосављевић је напредовао и у каријери. Чињеница је да га је страначка функција довела на место директора Фонда за уређење грађевинског земљишта, а потом му и омогућила одлазак за Београд на боље положаје. Због тога апсурдно делују његове изјаве да ће тужити државу због политичке смене

Тихомир, „Заставин“ радник, рекао је тада сину да бира један од тих факултета, јер нема паре да га пошаље на студије у Београд.

Пошто је 1991. завршио студије, Радосављевић се придржио Демократској странци. Од тада његова политичка и професионална каријера биле су у сталном успону.

Први радни ангажман стекао га је у Општинском суду у Крагујевцу, где је радио као приправник. После стажа у суду, са положеним правосудним испитом, Радосављевић је конкурисао за место у управи за имовинске послове, које је расписано у Дирекцији за урбанизам и изградњу. Искуство које је стекао у овом послу, помогло му је, како је једном приликом рекао, „да испече занат“, али и да заврши последипломске студије, а тема његовог магистратског рада била је „Социологија урбане средине са посебним освртом на град Крагујевац“. Са социолошком темом магистрирао је на крагујевачком Правном факултету!

Паралелно са напредовањем у Демократској странци Радосављевић је напредовао и у каријери. Две године по учлањењу у странку постао је секретар Градског одбора, а 1995. потпредседник Градског одбора Демократске странке у Крагујевцу. Годину дана касније на локалним изборима добија место одборника у градској Скупштини.

Победом ДОС-а у Крагујевцу 2000. године, Драгутин Радосављевић постао је шеф Одборничког клуба ове Коалиције и именован је за директора Фонда за уређење градског грађевинског земљишта. За себе је говорио да је са те позиције учинио доста за Крагујевац, а у циљу привлачења инвеститора, 2001. године са Дирекцијом је припремио локације које су купили „Меркатор“ и „Метро“.

■ Друга страна медаље директоровања

Доласком нове градске власти 2004. године, обелодањено је финансијско стање у градским предузећима, а у центру тадашњих зојава нашао се Фонд за уређење градског грађевинског земљишта. Испоставило се да је у Фонду направљен минус од два милиона евра, а било је и много примедби на уговоре о продаји локација који су потписани са „Метром“ и „Меркатором“, као и ОМВ-ом, који је требало да гради бензинску пумпу преко пута зграде Хитне помоћи. Иако су купци платили будуће локације, сва важећа акта тврдила су да то није уређено земљиште и да не може да иде у продају. Нови градски членици сматрали су да је због тога учињена велика штета по имању града, а мало је фалило да буду поништени уговори са наведеним инвеститорима. Шта више, уговор са нафтном компанијом ОМВ нашао се пред Врховним судом и никада није реализован, а град је морао да врати тада већ потрошених 20 милиона динара.

ПОСЛЕДЊИ ДАНИ
НА МЕСТУ ДИРЕКТОРА
ПОРЕСКЕ УПРАВЕ

НЕСУЂЕНИ ГРАДОНАЧЕЛНИК КРАГУЈЕВЦА

Верко га потукао до ногу

Многи Крагујевчани памте Драгутина Радосављевића и као кандидата за градоначелника у септембру 2004. године. У другом кругу избора доживео је први дебакл, освојивши свега 18 одсто гласова, за разлику од противкандидата Верољуба Стевановића за кога је гласала 38 одсто бирача.

Осим што је изгубио у три за градоначелника, након промене локалне власти остао је и без директорске функције у Фонду, али му у то време није падало на памет да подноси тужбу због политичке смене. Напротив, изјавио је тада да напокон има времена да се посвети писању докторске дисертације на тему „Општинске финансије“, а радну каријеру наставио је као државни секретар у Министарству за управу и локалну самоуправу. Докторску титулу стекао је, као и магистарску, на Правном факултету у Крагујевцу, а причало се да је комисија која му је омогућила одбрану рада заседала у августу – усред школског распуста.

шћење службеног возила. Све ово Радосављевић је требало да објасни правосудним органима, али десило се оно што су многи тада и

предвидели – тресла се гора родио се миш.

Шта више, судија и тужилац који су обраћавали овај предмет нису били реизабрани, а по граду се причало да их је овај посао, између остalog, коштао функција.

■ Замерке ММФ-а и Светске банке

За разлику од њих, Радосављевић је као кадар Демократске странке континентално напредовао у каријери. Смена са функције директора локалног Фонда, без обзира на аферу које су му приписиване, отворила му је пут ка Београду. Уместо да се врати у Дирекцију, где му је мировало радио место, постао је државни секретар у Министарству за управу и локалну самоуправу, а крајем 2008. године директор Пореске управе Србије. Две године касније, поново је на конкурс изабран на ову функцију са петогодишњим мандатом.

ДРАГУТИН РАДОСАВЉЕВИЋ ИЗ ВРЕМЕНА ВЛАДАВИНЕ У КРАГУЈЕВЦУ

ДИНКИЋ О РАДОСАВЉЕВИЋУ

Требало је да се часно повуче

Крајем јула, уочи именовања на функцију министра финансија и привреде, Млађен Динкић је на свом налогу на Твитеру написао да би Радосављевић требало да поднесе оставку, јер је Демократска странка, чији је члан, отишла у опозицију.

„Уопште ми није јасан став садашњег директора, који кука по јавности

позивајући се на неки петогодишњи мандат, очито потхрањен наредбама странке на чијим крилима је дошао на то место, уместо да се сам часно повуче, с обзиром на то да му је странка отишла у опозицију“, написао је Динкић. Додао је и то да „нико паметан“ не би мењао Радосављевића „да је заиста стручњак и заиста добар“.

„А да је такав, онда не би ни морао да се учлањује у неку партију да би дошао на место директора Пореске управе“, навео је Динкић.

Иначе, Радосављевић се прошле године умalo „самосменио“ јер је морао да бира између Пореске управе и Комисије за хартије од вредности, где га је Скупштина избрала за члана. Након само 15 дана од именовања на ту функцију, Радосављевић је дао оставку и наставио да води Пореску управу.

Под његовим вођством, изјавио је, Управа је радила одлично, можда и најбоље у региону, а Светска банка и ММФ оценили су га, тврдио је, изузетно добрим оценама. Међутим, након таквих изјава испливао је и извештај Светске банке о условима пословања у Србији, по коме је наша земља на претпоследњем месту по наплати пореза у региону. У извештају је наведено да у последње четири године није спроведена никаква реформа у наплати пореза, а да је насупрот томе, поједностављивање процедуре приликом плаћања пореза и смањивање пореских стопа у неким земљама допринело повећању пореских прихода.

У извештају ММФ-а који се тиче фискалних послова наводи се као спорна тачка Пореске управе слабост у управљању фискалном дисциплином, посебно када је реч о контроли, наплати дуга и пружању услуга корисницима. Порезничима на челу са Радосављевићем замерено је и на застарелим информационим технологијама и слабој координацији између централне и регионалних јединица.

Радосављевић ће остати упамћен и као први директор који је почeo јавно да обелодањује имена највећих пореских дужника, пошто је укупан дуг према тој институцији достигао 360 милијарди динара, при чему је свега тридесетак милијарди наплативо, јер су наведене фирме у стечају или реструктурирању.

Упркос томе, Радосављевић је изјављивао у медијима да се наплата пореза знатно поправила, али очигледно да то није било довољно да задржи директорску позицију у најважнијој финансијској институцији у држави. Народски речено, како је дошао, тако је и отишао.

ВРУЋА ЈЕСЕН ПРЕД ДЕМОКРАТСКОМ СТРАНКОМ

Ђутање води у цепање

Пише Слободан Џупаріћ

Врх Демократске странке већ данима је „закопчан до грла“ – ћуте о одговорности, поделама, струјама унутар странке, променама, о потпредседницима који су као „рогови у врећи“... Да се криза у редовима ове странке све више продубљује, да су расколи све очигледнији, обнародовала је минулих дана „жута штампа“, која спекулише информацијом да је Борис Тадић, председник ДС, од свог заменика Драгана Ђиласа и његове струје добио ультиматум да из врха странке одстрane потпредседнике Драгана Шутановића, Душана Петровића, Јелену Триван и део кадрова са локала који су лоше прошли на претходним изборима. Уколико се пре седнице Главног одбора одлучи за тaj радикални рез, Тадић неће имати противкандидата из врха ДС на страначким изборима, а ако одбije да се повинује том захтеву, супарничка струја ће, како даље пише у поменутој информацији, изаћи са својим програмом – што би могло значити Тадићев пораз или цепање странке.

У вези са незавидном ситуацијом у редовима демократа, Тадић је овај „сценарио“, не

без ироније, већ и радије наслагујо: „Већи су ми непријатељи они који радије за своју личну ствар у ДС-у него што су ми противници Тома Николић и остали“.

У овом кадровском „замештаљству“ арбитрирао је минулих дана Драгољуб Мићуновић, председник Политичког савета странке, наговештавајући да неће бити никаквог краха ДС, али свако ко би сада покушао да из странке изађе, покушавајући да сам прави нову, сигурно би доживео крах.

Да ли је ова упозоравајућа порука највише упућена на адресе Драгана Ђиласа, који је све чешће и све отвореније критиковао стање у странци, и Горана Јешића, који је обнародовао да је очекивао оставку Бориса Тадића?

- Ова Мићуновићева порука је неизбидљива и већ сам рекао да милини на изјаву задушне бабе која куне окојо, каже за „Крагујевачке“ Зоран Живковић, некадашњи премијер и високи функционер Демократске странке. - Драгољуб Мићуновић има пуно година, пуно искуства и од њега очекујем одговор на два питања. Прво, шта је радио као председник Политичког савета ДС последњих осам година и, друго, да ли се Политички савет икад бавио питањем шта се то додило са политиком ДС, циљевима странке и, коначно, са изборним поразом који је доживела? Наравно, треба утврдити како је дошло до одступања од изворног програма, које је за то крив, па расколнике склонити и довести способне људе који су спремни да наставе тамо где је стао Зоран Ђинђић.

Мирко Чикирић, председник Окружног одбора СПО у Крагујевцу, сматра да је ово, пре свега, слика тренутног стања у ДС, која је подељена уздуж и попреко и у којој се букалио више не зна ко је с ким и које против кога. Иначе, он верује да је ова странка доживела оно што је логична последица њеног рада у претходном периоду.

- Апсолутно не стоји било каква прича о изласку било кога из странке, експлицитан је Душан Обрадовић, „први човек“ крагујевачких демократа. – Треба гласно и јасно рећи да изборне скупшти-

После двоструког пораза на мајским изборима, из Демократске странке на све стране цуре лоше вести о унутарпартијским односима, али партијски врх, вероватно зато што је и сам подељен, још не налази снаге да анализира пређашње стање, нити да отвори питање у ком правцу ће и са којом кадровском поставом доскора најјача странка наставити и свој политички живот

Зоран Живковић:
Треба склонити расколнике и довести способне људе који су спремни да наставе тамо где је стао Зоран Ђинђић

не у ДС неће бити. Значи, редовна радна скупштина или нешто тог типа је могуће – једна дубока анализа резултата. Наравно да одређени кадрови треба да сносе одговорност, да се утврди чија је одговорност највећа – то није спорно.

■ Мићун – кућни пријатељ

Пошто је све у и око Демократске странке сувише компликовано да би се, по мишљењу аналитичара, изводили једноставни и брзи закључци, остају само нова питања. Једно од њих гласи: Да ли у овој ситуацији искусни Мићуновић дејствује у договору с Борисом Тадићем, који је сада у „крајњој медијској илегали“ или, пак, пушта пробни балон да се расколници разоткрију брзоплетом реакцијом?

- Далеко сам од врха ДС па не могу дати прецизан одговор о томе да ли Мићуновић дејствује у договору са Тадићем, али ми то све више личи на то да је Мићун као кућни пријатељ задужен да спасава Тадића од питања на која он неће да одговори, те се крије и од новинара и од јавности, али крије се и од својих чланова – што је јако ружно, апострофира Зоран Живковић.

Некадашњи премијер даље подсећа да су некада постојале групе које су имале различита мишљења, а сада имамо интересне групе које имају различите материјалне интересе – што није исто. И то је, вели, још један разлог да се одржи озбиљна програмска изборна скупштина, након колективних оставки свих руководилаца ДС.

- Професор Мићуновић је веома ценењен у странци, има своје мишљење и не верујем да би сада нешто радио тако да то буде искоординисано зарад нечијег интереса, очењује Душан Обрадовић. – Дефинитивно, у странци владају различита мишљења. Наравно да постоје и различити интереси, али далеко од тога да можемо рећи да је хаварисано стање. Једноставно, медијима је у интересу да то тако представе.

По речима Мирка Чикирића, Мићуновићева изјава нема ту снагу да спречи оно што је неминовно, што ће се дододити у ДС, а тамо следи о-

- Нисам видео његово писмо, које је више један пробни балон него озбиљна критика садашњег рада. И, друго, ако је Ђилас написао то писмо, то је онда (само)критика, па је он морао први да поднесе оставку и да да примером својим колегама из Председништва странке – ако су они слепи и аутистични... Како он може да критикује руководство, кад је он руковоđство, кад је он био први оперативац ДС у последње четири године? То је лицемерје.

■ Време апаратчика

Борис Тадић свакако није једини кривац, али је „његова кључна кривица за негативну селекцију на основу које су разни људи доспели на важне државне функције, а нису доспали ни да буду председници кућних савета“. Треба ли у томе видети разлог што многи у странци, а и у њеном руководству, са зебњом и неизвесношћу очекују јесењи расплет?

- Кадровска политика се као бумена врба Борису Тадићу, тврди Мирко Чикирић. – Постављао је на важне државне функције погрешне људе или оне који нису били доспали тим дужностима – и онда је дошао дан за наплату. Било је ту много пропуста, па странка сада „плаћа цех“ невиђеној бахатости и арганцији.

Душан Обрадовић сматра да не постоји ниједна безгрешна организација – па ни политичка, а велико је питање кадровских решења „по дубини“. Наравно да је одговорност највиших функционера највећа, али и у малим срединама, пре свега у унутрашњости, где су забележени слаби резултати, одговорност сноси дугогодишња кадровска политика „плаво-жутих“.

- Ка зебњом треба да гледамо на то како ћемо повратити углед ДС, која ће сада као опозициона, бити угрожена због тога што ће власт из свих топова и оружја настојати да нас осуди и за оно што смо криви, и за оно што нисмо криви, оцењује Обрадовић.

И Зоран Живковић сматра да Борис Тадић није једини кривац, али ако се крвица дели у процентима, онда је 90 посто он крив потпуно, а за десет посто сноси посредно крвицу, јер су је учинили они које је довео у странку последњих неколико година – и од њих, како рече, направио „велике демократе“.

- Истовремено, није мењајо само врх странке него је и „по дубини“ мењајо руководства, односно крвну слику. ДНК-а демократа је промењен и са неколико ретких изузетака и на локалном нивоу су стављени председници одбора који су, у ствари, апаратчици некога у Председништву странке – једног или другог потпредседника или самог председника.

Они који са стране прате све узбудљивија дешавања у Демократској странци верују да она, после бурне јесени која предстоји, никад више неће бити иста; оптимисти пак, којима је „жута боја“ прирасла срцу, очекују да ће ова моћна странка, с искуством у партијским „ломовима“, успети да се избори у предстојећим недаћама и уплива победнички у мирне страначке воде, док скептици, а шта би друго, климују главом и наглашавају да је идеологија у нашој политици одавно почела да губи примат од прагматизма.

ТИМ КОЈИ ЈЕ ИЗГУБИО,
А ЈОШ НЕПРОМЕЊЕН:
БОРИС ТАДИЋ, ДРАГАН ШУТА-
НОВАЦ, ДРАГАН ЂИЛАС,
ЈЕЛЕНА ТРИВАН
И ДУШАН ПЕТРОВИЋ

радоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић рече пре неки дан да није било разговора о уласку Српске напредне странке у локалну власт, али да су сви који би могли да допринесу „новом искораку града” - добро дошли. Додуше, Стевановић се лукаво оградио додаша да, уколико до разговора са локалним одбором напредњака и дође, њихова тема сигурно неће бити ресори који би им евентуално припадли, што ће рећи - били би у власти, али без власти.

Могао би овај други део изјаве да се разуме и као градоначелничко иронисање, али није, свакако на жалост оданих гласача странке „Заједно за Шумадију”, посебно оних који нису мрднули од гласача ка „управљачима”.

Да је Верољуб Стевановић сличне изразе благонаклоности према Српској напредној странци показао пре мајских избора и пре него што је постало известно како ће бити скрпетана нова национална влада, био би оглашен нечистим у памет, јер је управо у напредњацима, барабар с локалним демократама, видео најљуће политичке противнике. То је стално показивао вербално, али и гестовима, па и мимиком у свим јавним наступима.

Политичка времена су се, међутим, очас променила, као и реторика актера на јавној сцени, па је до јуче омажени УРС постао по жељни партнери напредњацима, а откад је партијска унија којој припада и странка „Заједно за Шумадију” део нове републичке власти, кренуле су и спекулације о томе докле ће Српска напредна странка у Крагујевцу бити опозиција. Овде није, као рецимо у Новом Саду, било старта ћоном с намером да се већ конституисана локална власт разбуца и „уподоби” (аутор Ивица Дачић) по шинту коалиционог партнериства на државној разини, јер, једноставно, прост рачун у Крагујевцу каже да је то неизводљиво. А и непотребно. Ево зашто.

У Крагујевцу су Уједињени региони Србије (у којима је доминантна странка „Заједно за Шумадију”) и социјалисти (добри партнери и у претходна два мандата) сами имали скупштинску већину (37 плус 10), коалиција „проширења” и на „Преокрет” и Демократску странку Србије. Само политички неписмени тада нису прокујили циљ таквог потеза - да једино демократе и напредњаци буду мањинска, односно опозициона страна. Најјачи у земљи, а у Крагујевцу на репу.

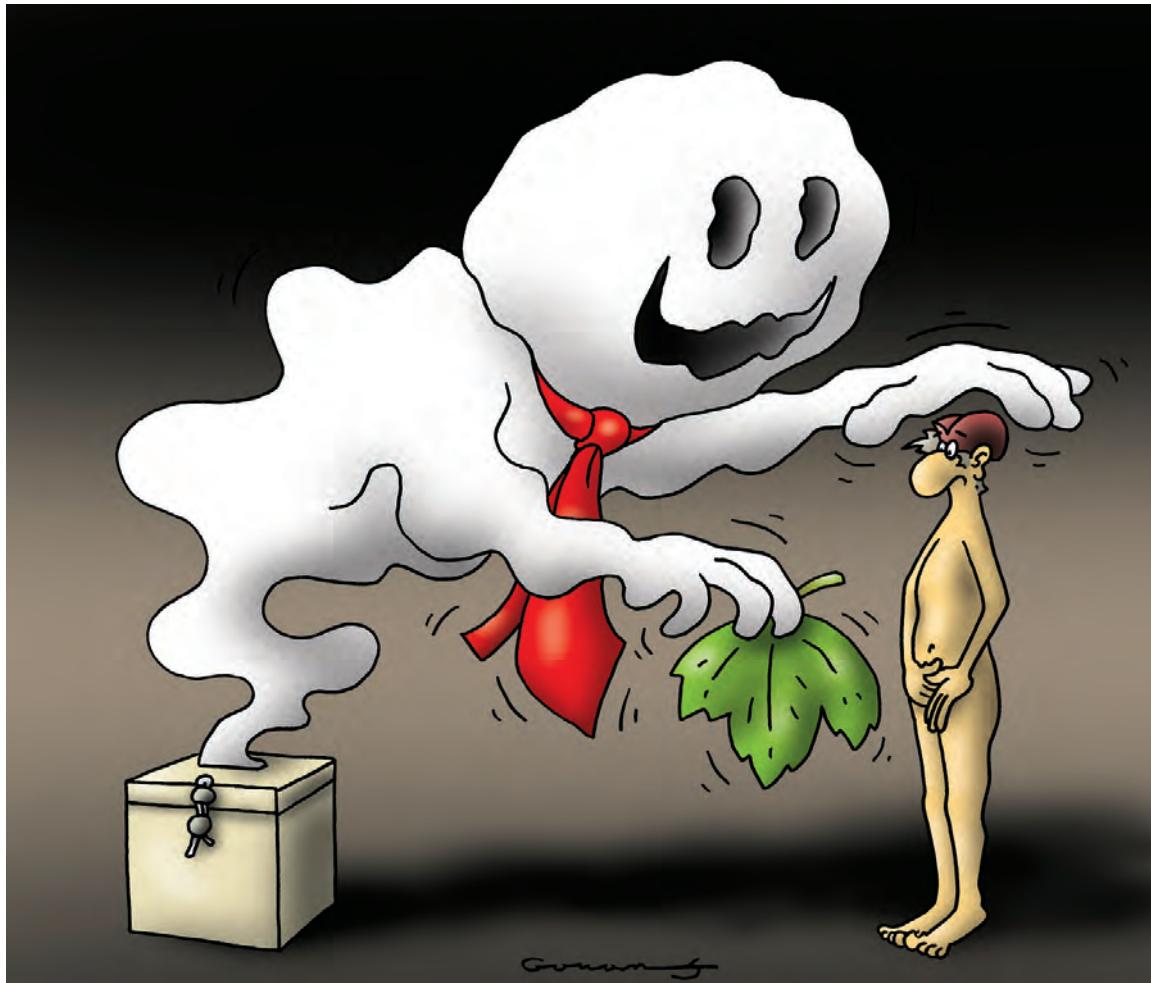
Како би онда та већина изгледала? Уз 37 одборника „Заједно“ - УРС, десет одборника социјалиста и њихових „сателита“ и по пет из ДСС и „Преокрета“ (ЛДП плус СПО) дошло би још 18 заступника Српске напредне странке. Укупно је то 75 одборника, а цела Скупштина их има 87. У опозицији би остало само њих дванаесторо из Демократске странке.

Подсећа ли вас ово на нешто? Како да не, на „стара, добра“ комунистичка времена - кад су сви били на једној страни, уз понеког дисиденту. То је одлично за владаре, али не и за „владавину народа“ (грчки - демократија).

А кад је, такорећи јуче, склапана владајућа коалиција за Скупштину града Крагујевца, била је више него очигледна жеља најјаче градске странке да у постизборној слагалици главним политичким противницима покаже „ко је ко“ у граду. Зато је, иако су „За-

ВЛАСТ И „ВОЉА НАРОДА“

Шта ће нам избори

Опет су бирачи изиграни, јер кад се добију гласови и поделе мандати све буде другачије од онога што је представљано у предизборној кампањи. Онда нека лепо седну аге и кметови и између себе поделе власт, како и иначе чине, или нека се избори организују на начин да се у власти стварно пресликава „воля народа“

једно“ и социјалисти (добри партнери и у претходна два мандата) сами имали скупштинску већину (37 плус 10), коалиција „проширења“ и на „Преокрет“ и Демократску странку Србије. Само политички неписмени тада нису прокујили циљ таквог потеза - да једино демократе и напредњаци буду мањинска, односно опозициона страна. Најјачи у земљи, а у Крагујевцу на репу.

Е, онда се деси шта се деси у држави Србије, те и напредњаци, пољаки или сигурно, по рецепту „уподобљавања“ и у граду Крагујевцу миц по миц прилазе власти. Изгледа, на обострано задовољство, а без преке потребе. Заправо, нема реалне потребе са становишта прављења или јачања скупштинске већине јер је и постојећа довољно јака, нема потребе са становишта програмских подударности, јер она и не постоје, пошто је УРС добио гласове превасходно на темаза о децентрализацији и регионализацији, а напредњаци су заклети централисти, нема потребе са становишта историјске близине, јер је све до сада између ових политичких групација било управо супротно - само опонирање, чак до острашћености,

нема потребе ни са становишта добрих персоналних релација, јер су и оне вазда биле рђаве.

Има, међутим, потребе са становишта пуког политичког прагматизма, а заиста је сувишно то објашњавати, осим што се евентуални улазак напредњака у локалну власт у Крагујевцу може описати као качење привеска који треба додатно да симболизује „јединство и снагу“ једне симбиозе настале кроз тренутно поклапање интереса три различите политичке опције, што се зове Влада Србије.

С друге стране актуелног политичког „уподобљавања“ су грађани - бирачи, сада као неми статисти, објекти политике, без моби да на било шта утичу, јер чим испуне своју гласачку „грађанску дужност“, више их нико нити види, нити шта пита.

А шта је са тзв. вољом грађана исказаном на изборима? Она се, евидентно, преобраћа у карикатуру, манипулативном политичким партијама које су прешле потребан праг поверења постоје нешто савременијим другим од онога што се покаже када се након избора подвуче црта, преbroје гласови и изведу процене. Све после тога је продукт нових на-

годби, трговина, савеза и коалиција, при чему бирачи - гласачи врло тешко могу да препознају шта су, кога и због чега заокружива ли.

Другим речима, постизборна комбинаторика прави такве политичке творевине у којима се нарече изборна воља више и не препознаје. Она се, прво, сведе само на проценте и број скупштинских мандата изборних актера понаособ, који се потом у политичким кухињама тако измиксају да се савсим изгуби „имирис и укус“ програма и предизборних обећања према којима се грађани углавном опредељују коме ће дати свој глас.

Шта би, рецимо, било да су 6. маја присталице Српске напредне странке знале да ће њихови пулени направити пакт са Уједињеним регионима Србије, па и социјалистима? Или, да су УРС-ови гласачи знали

Евентуални улазак напредњака у локалну власт у Крагујевцу може

се описати као качење привеска који треба додатно да симболизује „јединство и снагу“ једне симбиозе настале кроз тренутно поклапање интереса три различите политичке опције, што се зове Влада Србије

деведесетих година прошлог века, одборници за локалне скupштине бирали су по изборним јединицама које су покривале тачно одређене територије (на пример, једна месна јединица или два или три села), а кандидати су се главом и брадом представљали глашачима и од њих добијали онолико гласова колико грађани одлуче. У скupшину седају само победници, с тим што су они могли да буду и „соло играчи“, односно партијски несврстани, једино је било важно колико могу да добију поверења грађана.

Зна се како је и зашто овај изборни модел напуштен (то је већ посебна тема), али се, на жалост, не зна када ће и да ли ће он поново бити озакоњен. Иначе, да је сада на снази, не би било ни актуелних спекулација хоће ли напредњаци у свом одборничком „пакету“ постати део власти у Крагујевцу и то - из чиста мира.

На крају остаје још само једно питање: могу ли се некако изгладити односи и са огранком Демократске странке у Крагујевцу, па да и она постане део градске власти? Што, бре, само они, као сирочићи, да остану у опозицији?

Мирослав ЈОВАНОВИЋ

да ће Динкић и компањони ући у коалицију са напредњацима, да су бирачи социјалисти знали да следи савез с напредњацима и урсовцима? Гарантовано, парламентарне изборе добила би Демократска странка, без обзира каква је била у власти свих претеклих година.

Једни закључак је да су бирачи изиграни и да нама, уствари, избори нису ни потребни. Шта ће нам, кад после њих буде све другачије од онога што се представља у предизборним кампањама. Нека лепо седну аге и кметови и између себе поделе власт, како и иначе чине.

Прицизности ради, да се претходна теза не би схватила као загађање за повратак у средњи век, нама нису потребни овакви избори, односно важећи изборни модел или систем који политичким партијама омогућава такву моћ да лако могу да изокрену и преобразе све што је на наводним непосредним изборима добијено као резултат „воље народа“.

Изборна правила посебно су непримерена за локалне заједнице, јер такозвани пропорционални модел значи да људи гласају за странке, односно некакве њихове листе, па у скупштинама за одборнике добијају „фаце“ које одреди партија, а не они својим гласовима. Јасно је онда да тако „намештени“ одборници своје обавезе и одговорност осећају једино према странкама којима припадају, а не према грађанима који су их „на невиђено“ изабрали.

Посебна мана оваквог начина избора је што у локалним скупштинама грађани немају „свог“ одборника, за кога су гласали по имени и презимену, коме могу да се обратеју и од кога могу да траже да заступа њихове интересе.

Све то, бар као могућност, нуди већински изборни модел. И имали смо га, веровали или не, у време Слободана Милошевића. У прва два изборна циклуса по обновљању вишестраначког система,

ПРОТЕСТ БИВШИХ РАДНИКА „РАТКА МИТРОВИЋА“

Сумњају и у стечајну управницу

Тридесетак бивших радника грађевинског предузећа „Ратко Митровић“ у стечају протестовало је у петак испред управне зграде фирме тражећи убрзање судског поступка против власника предузећа Драгољуба Пантића и смену стечајне управнице Снежане Димитријевић

Iсле десетодневног штрајка глађу радници без посла некада веома успешног грађевинског предузећа „Ратко Митровић“ поново су се у петак ујутру окупили испред управне зграде тог предузећа. Њих тридесетак овога пута није тражило исплату заосталих плаата и повезивање радног стажа, него убрзање судског поступка који се води против власника фирме Драгољуба Пантића. Они су, за право, протестовали због тога што је Пантић, који је са двојицом својих сарадника ухапшен крајем априла због сумње да је за 1,3 милиона евра оштетио „Ратко Митровић“, недавно изашао из притвора и због тога што суђење још није почело.

Представник радника, бивши председник фабричког Самосталног синдиката Предраг Радовић, каже да ће нездовољни радници ове фирме написати писма председнику државе, премијеру и министрима полиције, одбране и правде у којима ће тражити да се поступак који се води против Пантића и његових сарадника убрза.

- Против мене је вођен кривични поступак по приватној тужби Драгољуба Пантића због тога што сам

ПРЕДСТАВНИК РАДНИКА
ПРЕДРАГ РАДОВИЋ

јавно рекао да је предузеће намерно уведено у стечај и да све чињенице показују да сам у праву. Кривични поступак је покренут 23. марта, а окончан је 31. јула. Пантић ме је тужио за клевету, а Основни суд је доneo решење којим се поступак против мене обуставља, рекао је Радовић.

Према речима истражног судије Вишег суда Сузане Грујовић, која води поступак против Драгољуба Пантића, власника предузећа „Ратко Митровић“, сведоци су слушани и пошто је узета комплетна документација предузећа, више није било основа за продужење притвора. Она каже да се сада чекају резултати вештечаша финансијске струке.

■ Притисак на суд

Поводом протеста бивших радника „Ратко Митровића“ саопштењем за јавност огласио се и Драгољуб Пантић, који је, између осталог, написао и да је окупљање неколицине, наводно бивших радника Привредног друштва „Ратко Митровић“ у стечају, још један покушај нелојалне конкуренције, да се обмане јавност и дискредитује већински власник друштва.

Он даље наводи да се ради о својеврсном притиску на правосудне органе, првенствено Трговински суд у Крагујевцу, који савесно и у складу

ПРАВДА ЈЕ СПОРА, ДА ЛИ И ДОСТИЖНА

са законом обавља свој посао, а оваквим поступањем се и директно крши претпоставка невиности јер нико не може бити оглажен кривим без правноснажне одлуке суда.

„Привредно друштво Ратко Митровић“ је у стечају од марта 2012. године и целокупна имовина друштва, чија је вредност далеко већа од потраживања повериоца, је под контролом стечајног управника, тако да од имовине ништа није отуђено. Како је до покретања стечајног поступка дошло услед блокаде рачуна друштва, а све као последица економске кризе у Србији и окружењу, то је још већи успех већинског власника Привредног друштва „Ратко Митровић“ Драгољуба Пан-

тића што су запосленима исплаћени скоро сви лични доходци, па и ово говори да се ради о покушају обмањивања јавности од стране нелојалне конкуренције и својеврсном политичком притиску, а не протесту нездовољних радника који своја порава из радног односа остварују преко службе за запошљавање”, написао је Драгољуб Пантић.

■ Смена на суду, а не на улици

Окупљени радници тражили су и смену стечајне управнице Снежане Димитријевић.

- Нисмо задовољни њеним радом. У предузеће је стечајни поступак у-

веден 19. марта, а ми смо радили још три дана после тог датума, после чејаје свих 110 радника, уместо од стечајног управника, решење о отказу добило од власника предузећа Драгољуба Пантића. Због тога тражимо смену стечајне управнице, рекао је Радовић.

На протесту се појавила и стечајна управница Снежана Димитријевић, која је нездовољним радницима поручила да њену смену не могу да траже на улици, већ да то могу да учине правним путем.

- Они имају право да буду нездовољни, али да би доказали да мој рад није по закону конкретне доказе треба да ставе на папир и да то дозваве привредном суду. Законом је тачно прописано под којим условима и због којих разлога може доћи до смене стечајног управника. До сада смо спровели поверилачко рочиште, утврдили шта је имовина стечајног дужника, захтеве поверилаца... У међувремену је предат план реорганизације предузећа „Ратко Митровић“. Сада чекамо да суд закаже рочиште у коме ће се гласати о том плану. Може да се деси да фирма изједи из стечаја, ако повериоци усвојеје план реорганизација, и да настави да живи. До тада ми не можемо да ућемо у продају имовине предузећа и намирење поверилаца, јер немамо решење о банкроту, рекла је Снежана Димитријевић.

Ваља подсетити да су радници „Ратко Митровића“, после увођења стечаја средином априла, десет дана штрајковали глађу тражећи да им послодавац исплати заостале зараде и повеже радни стаж. Тада су израчунали да предузеће сваком запосленом, без уплате радног стажа, дугује отприлике по 130.000 динара. Штрајк радника почeo је 11. а окончан је 26. априла, након апела заштитника грађана Саше Јанковића и уплате по 30.000 динара свим запосленима на име помоћни.

М. ЂЕВИЋ

Нови директор Слободан Сретеновић најављује смањење трошка и нову организацију рада, а Надзорни одбор одлучио да прода камп у Буљарицама и тим новцем купи ремонтоване аутобусе из Француске

После блокаде улаза у град код „Бурђевданског крста“ захтеви радника почели су полако да се реализују. Запослени у „Аутосаобраћају“, подсетимо, 26. јуна, због неоверених здравствених књижица, неповезаног радног стажа, кашињења плате и нереализованог социјалног програма, ступили су у генерални штрајк. Тада је на састанку представника новоизабраног Надзорног одбора и чланица градске управе договорено да сви захтеви радника АС-а буду решени у року од месец дана. Неки од њих су већ почели да се решавају, формирана је тројчана комисија која је започела контролу пословања предузећа у последњих пет година, изабран је и нови директор.

Надзорни одбор „Аутосаобраћаја“ је за новог директора именовао Слободана Сретеновића, дипломирани машински инжењера, иначе дугогодишњег директора производње у „Застава оружју“. Он је одмах постављен као приоритет најавио смањење трошка и нову организацију рада. Највије је и да ће увести нову организациону структуру и систематизацију рада, како би се омогућило максимално ангажовање и

НОВИ ВЕТРОВИ У „АУТОСАОБРАЋАЈУ“

Камп на мору за аутобусе

КАКО НАЋИ ЗАМЕНУ ЗА ДОТРАЈАЛЕ АУТОБУСЕ

праћење учинка сваког радника. Ипак, као и досадашњи директори, очекује и помоћ локалне самоуправе да би се фирма, за коју се слободно може рећи да је сада „на клоцнама“, што пре консолидовала.

Са друге стране, чланови Надзорног одбора су уверени да ће Сретеновић, с обзиром на велико искуство које има, успети да спроведе програм који је предложио, истичући да је његовим именовањем испуњен један од синдикалних захтева на којима се инсистирало током последњег штрајка.

Ипак, највећи проблем са којим се сусрећу у АС-у је што још није

реализован социјални програм за око 200 радника, који су се определили да напусте фирму. Министарство још није уплатило новац, а питање је и када ће. Према незаваничним информацијама из тог министарства, новац ће на рачуне радника који чекају одлазак бити уплаћен када фирма буде пронашла стратешког партнера, односно новог већинског власника. Проблем је у томе што тог партнера, или купца, заправо нико озбиљно и не тражи. Како је фирма у реструктурисању, људи из Агенције за приватизацију морали би мало и око тога да се потруде.

Како би возни парк био значајније обновљен, Самостални синдикат је упућена иницијатива за продају кампа на Буљарицама. Тај новац, према неким проценама, био дољан за набавку између петнаест и десет полновних аутобуса из Француске.

Према речима председника Самосталног синдиката „Аутосаобраћаја“ Милivoja Булатовића, Извршни одбор синдиката донео је одлуку да се камп у Буљарицама прода. У „Аутосаобраћају“ кажу да требају функционишу све линије, као и да од недавно саобраћају и три нова аутобуса. Слично је, подсетимо, било и са некадашњим „Заставним“ радничким одмаралиштима и хотелима. Све је то продато да би се намирио дуг „Фијату“.

М. ЂЕВИЋ

- Камп има око 12 ари и води се на Самостални синдикат. До прошле године су га користили наши запослени, али ове године због тога што нам плате касне није било заинтересованих за одлазак на море. Јуди, једноставно, немају новца. Ове године камп је био затворен. Уважили смо иницијативу Надзорног одбора да се за тај новац набаве половни, али ремонтовани и добри аутобуси, јер нам без тога нема опстанака, каже Булатовић.

Синдикат „Независност“ такође нема ништа против продаје кампа на црногорском приморју. Према речима председника ове синдикалне организације Дејана Ђокановића, ако се за те паре заиста купе аутобуси, како је најављено, онда ће то бити добар потез, јер шта ће нам камп, ако фирмама пропадне, ако нема чиме да ради.

- Ипак, мислим да неће бити лако ни продати плац у Буљарицама, али ни купити квалитетне аутобусе за те паре. Но, надам се најбољем. Ми смо и пре тражили да се питање кампа разреши, али нисмо најазили на позитиван одговор. Ако би новац од продаје уместо у набавку аутобуса отишао на неку другу страну била би то права катастрофа, каже Ђокановић.

Иначе, и став Министарства економије и Агенције за приватизацију је да предузећа која су у фази реструктурисања и припремају се за приватизацију продају све оно што није у функцији производње, односно обављања основне делатности. Слично је, подсетимо, било и са некадашњим „Заставним“ радничким одмаралиштима и хотелима. Све је то продато да би се намирио дуг „Фијату“.

М. ЂЕВИЋ

Пише Јаворка Станојевић

Mесто директора Клиничког центра, које се формално попуњава конкурсом, од увек је било део политичког плена. Чак и када званично нису били чланови ни једне партије челини људи највеће здравствене институције у овом делу Србије на функцију су долазили као кадрови владајућих политичких структура. У Милошевићево време у фотељу је седела проф. др Славица Ђукић Дејановић, коју је наследио Коштуничин кадар проф. др Бранко Ристић, њега је, уз подршку ЏС-а, заменио проф. др Радомир Павловић, после чије оставке је иста странка устоличила проф. др Слободана Обрадовића.

Иако су нове власти проглашавале раскид са политичким кадровачњем, одлазак демократа у опозицију озбиљно је уздрмalo позицију садашњег директора Обрадовића, који КЦ-ом руководи од фебруара 2010. године. То што му још увек нису истакао мандат није препека да се почне са тражењем наследника, па се већ могу чути приче о могућим кандидатима. Formalne разлоге неће бити тешко пронаћи, јер је током две и по године његовог руковођења КЦ постао једна од најзадуженијих здравствених институција у држави, што за последицу има неплаћене рачуне за струју, воду, грејање, одржавање, несташу лекова и санитетског материјала, продужене листе чекања, нередовно плаћање повељике армија радника ангажованих уговора са Фондом...

Све што се Обрадовићу може ставити на душу уједно је и врх кромпир на који ће његов наследник морати да рачуна. Због тога је фотељ првог човека крагујевачког здравства, у овом тренутку, прилично неудобно место. То је разлог зашто је тешко наћи особу са квалитетима нужним за обављање овако одговорне функције спремну да у њу седне. Међу најозбиљније претенденте се убрајају садашњи и некадашњи декан Фа-

култета медицинских наука иму-нolog Небојша Арсенијевић и пато-лог Милан Кнежевић који, осим способности, имају и доволно јаку политичку залеђину.

■ Дилема: декан или директор

Место је, изгледа, најпре понуђено Арсенијевићу који се, према градским причама, озбиљно двоуми да ли да садашњу угодну позицију декана факултета у успону замени mestom директорa до гrola задуженog КЦ-а. Професор Арсенијевић, који је недавно по други пут изабран за декана, уз респективну научну каријеру, у својој радној биографији има и веома успешно руковођење Институтом за заштиту здравља у који је, такође, дошао у тренутку када је он био пред колапсом и успео да га стави на ноге. Најбоља препорука ипак му је руковођење Факултетом који је за, његовог мандата, уврштен међу најуспешније научно-страживачке институције у земљи.

У његове заслуге убраја се и одлазак у Крагујевац светски чуvenог генетичара Миодрага Стојковића, који је покренуо пројекат отварања Центра за матичне ћелије. Захваљујући добром делом и његовом ауторитету и утицају, обезбеђена су

ПОНУДА НИЈЕ СТИГЛА,
АЛИ БИ ЈЕ ПРИХВАТИО:
ПРОФ. ДР МИЛАН КНЕЖЕВИЋ

СПЕКУЛАЦИЈЕ О НОВОМ ДИРЕКТОРУ КЛИНИЧКОГ ЦЕНТРА

Ко ће вадити кесење из вашре

Одлазак демократа у опозицију озбиљно је уздрмalo позицију садашњег директора, па се у јавности већ прича да ће у главну фотељу Клиничког центра сести неко други, а за сада се као кандидати помињу проф. др Небојша Арсенијевић и проф. др Милан Кнежевић

средства и плац за изградњу савремене зграде Центра, која би требало да буде далеко већа од првобитног плана и у оквиру које би се нашло места и за Факултет који од оснивања ради у условима који не давају потребе.

Са позиције декана Арсенијевић је успео да обезбеди услове за акредитацију студијског програма стоматологије, али и да, увођењем сличних новина у наставни процес, подигне ефикасност студирања и улазни квалитет броја.

Иако званично nije члан ни једне партије, Арсенијевић не мањка ни политичка подршка. Познат као присталица деснице, близак радикалима, у време када је у овој страници био и Томислав Николић, и један од оснивача огранка Каракићеве Српске демократске странке у Крагујевцу, ужива поверење напредњака и национално оријентисаних странака. Поред подршке од самог председника државе, са којим је у пријатељским односима, Арсенијевић на месту директора КЦ жели да види и министарку здравља Славица Ђукић Дејановић. Осим што репспектује његова научна и професионална постигнућа, поверење које министарка има у Небојшу Арсенијевића темељи се и на уважавању чињенице да потиче из угледне лекарске породице са којом је и у рођачким везама. Породична препорука, ако затреба, могла би да стигне и од старијег брата Слободана који је, недавно, по други пут, изабран за ректора Универзитета.

Иако су и квалитети који би КЦ могли да извuku из кризе и политичка наклоност на Арсенијевићевој страни, због свега што је урадио на факултету, планова које има за ову институцију и амбиција везаних за рад Центра за матичне ћелије који тек треба основати, многи сматрају да би његов одлазак на другу функцију био велики губитак за крагујевачку науку и високо школство.

■ Је ли време за патолога

На другој страни, колеге запослене у КЦ-у, које га знају као човека чврсте руке лишеног сентименталности, особу која не толерише медиокритете и од сарадника тражи максимум, у његовом доласку виде сламку спаса, јер верују да има енергије и ауторитета да доведе у ред стање у овој институцији које много дефинишу као распад система.

Када се све узме у обзир, питања заправо није може ли професор Небојша Арсенијевић да седне у директорску фотељу него да ли он то жели. Такође би се могло упитати и да ли је оно што би крагујевачко здравство могло добити, на једној, вредно последица коју би претрпеле наука и високо школство на другој страни.

Пошто није сигурно да ће се садашњи декан Факултета медицинских наука прихватити незахвалног задатка „кесења кестења из ватре“, почеле је „потрага“ за другим кандидатима. Највеће шансе, како се чује из обавештења извора, има др Милан Кнежевић. Поред тога што има видну научну и радну каријеру, Кнежевића на место директора КЦ на-

Мада признаје да је политичка подршка важан фактор за успех у каријери, Кнежевић негира да је због тога ушао у политику.

- У политику сам ушао са 48 година живота, када сам већ имао видну стручну и научну биографију и није ми била потребна странка да бих напредовао. Моја жеља била је супротна - да својим постигнућима допринесем развоју земље. Сматрао сам да је укључивање у политички живот један од начина да дам свој допринос и зато сам се приклучио разним странкама, бирајући оне у којима сам препознавао патриотски однос који тражи да се лични потенцијали усмере ка добробити целе заједнице. Најпре сам се учествујо у ЈУЛ, а после његовог гашења, од 2001. до 2008. Године био сам члан Странке српског јединства, потом сам прешао у СРС и, на крају, у Српску напредну странку, како професор Кнежевић, објашњавајући чудан пут од екстремне левице, преко крајње деснице, до превропске странке, каквом се данас легитимише СНС.

Мада би на месту директора радије видели Арсенијевића, запослени у Клиничком центру верују да и Кнежевић може да се ухвате у коштац са најомилјеним проблемима који траже радикалне решење. Међу његове највеће квалитетете убрајају способност да, без сујете и личних интереса, изабре добар тим сарадника и спремност да, уместо лидерског руковођења, предност да тимском раду.

За разлику од колеге Арсенијевића, за кога има само речи хвале и који и сам сматра најбољим кандидатом за директорску фотељу, Кнежевић нема дилему да ли да прихвати „врх кромпир“ ако му буде понуђен, јер верује да се, уз доста напора, ситуација у КЦ-у може поправити. За сада, тврди, понуда није стигла, али признаје да су и до његових ушију добрла говоркања која, ни на нивоу странке, ни надлежних државних органа, нису добила званичну форму.

Очиједни је да оно што се кува у политичким кухињама, пре него што се на менију нађе избор новог директора КЦ-а, мора још да се крчка. Ваљао би да се оно што ће два и по милиона пацијената који се овде лече морати да прогулатују буде сварљиво. У земљи кава је наша то ће у многоме зависити баш од политичке тежине новог директора. Буде ли је имао биће и пару, и инвестиција, и ефикаснијег лечења. Ако, пак, дође неко чија реч неће допирати до центара моћи КЦ ће тешко стати на здраве ноге. Иако опаску не треба схватити као заглање за једног од кандидата изгледа да је, у овом тренутку, дилема да ли један имуно log КЦ-у може да ојача виталне функције, или је ситуација зрела за патолога који ће констатовати да ли је пациент умро због нечије грешке.

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)

Klasično klinasto remenje, nazubljeni, polu-v PJ/PH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremlustis...

SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continental, Barum, ...)

Ulica, auto delovi i autokozmetika...

Telefon 325-236

megabelt^{OR}
Kneza Mihaila 106, Kragujevac

9h 19h

КРАГУЈЕВАЦ – САОБРАЋАЈНИ ЂОРСОКАК СРБИЈЕ

Сви путеви воде у Београд

Аутобуси „Аутосаобраћај“ данас путују у свега седам градова, те нас повезаним са остатком Србије практично држе превозници из других крајева земље. До многих општина не може се уопште доћи без преседања, чак ни када су у питању туристичке дестинације. Све то и не изгледа тако лоше у поређењу са алтернативом – железничким превозом.

Пише Никола Стефановић

Излетом текућег 21. века, у лето 2001. године један аутобус „Аутосаобраћај“, већ по устаљеном реду, пошао је из Будве за Крагујевац. Несрећном по њега са- мог и „Аутосаобраћај“, аутор ових редова био је сведок ковачићевским мукама и догодовштинама по путу, почев од успона ка Цетињу и гомиле дима у унутрашњости, до квара на Златибору, у сред прохладне ноћи. Након пар сати утровених на поправку по принципу „држи буре воду“, аутобус се некако дрогао до Крагујевца, а онда и на свега стотинак метара од рампе – издахнуо. Аутобус је, готово уз фанфаре, стигао на перон цимајући се на сваких пређених десетак метара, а путници су возачу искрено честитали на сјајној во- жњи овим неидентификованим возећим објектом.

У суштини, свако ко је чешће користио аутобус овог градског превозника да међуградски транспорт сасвим сигурно у успомени носи бар неку аванттуру са тих путовања и утисак о агонији у којој се оно налази. Посртање крагујевачког предузећа наставило се и наредних го-

дина, те се стигло до трагичног разрешавања и постављања директора попут „летећих“ измена играча у хокеју и пребацивања „врућег кестена“ из руке у руку. Разумљиво, такав однос никада не даје резултата. Стога данас, као никада раније, важи уврежена изрека да је Крагујевац „саобраћај-но слепо црево“.

Добрено удаљен од аутопута, главних железничких траса и аеродрома и са Лепеницом којом могу пловити само бродови од папира, све своје наде у повратак на саобраћајне мапе положио је у долазак „Фијата“. Па, ипак, за сада видљивих помака, сем урађених десетак километара тзв. аутопута ка Баточини - нема. У Крагујевац путници и даље пристижу, ко не- ма свој аутомобил, аутобусом или возом. А такав вид путовања гарантује непоновљиве пустоловине.

■ Осамнаест полазака – дванаест за Београд

Прва ствар са којом ће се путник ненамерник сусрести када се затекне на крагујевачкој аутобуској ста-

(НЕ)РЕД ВОЖЊЕ АУТОБУСА

ТОАЛЕТИ НА ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ ЗАКОВАНИ ПРЕ ДЕСЕТ ГОДИНА

ници су рупе на бетонској стази која води ка улазу. Зато није реткост видети како са кофера током вуче одлеђују точкићи или да путник загази у бару до чланка. Тај „топли зец“, којим се мора проћи, овашњи је начин да се пожели добро дошлица. Но, када га прођете пред вама ће се указати импозантни ред вожње приказан на две табле. Један, стар бар 30-40 година, сачињен је од пластичних слова и бројева и говори о доласцима. Зуб времена добро га је најео, многе цифре и слова су поопадали, те га нећете лако дешифровати. Одмах крај њега је и нови, лепо уstaњен са написом „Аутосаобраћај“. На њему су истакнути сви поласци, којих има преко 200, и јасно је већ на први поглед да је реч о свим превозницима који саобраћају ка Крагујевцу или пролазе кроз њега. Кад се све прерачуна, испадне да је пролазност аутобуса кроз станицу дванаест на сат, то јест један на сваких пет минута.

С обзиром да је пола једанаест изјутра, одлучујемо да сачекамо аутобусе за Зворник, Косовску Митровицу и Београд, који, како пише, крећу у распону од 10:40 и 10:50.

У двадесет до једанаест, међутим, аутобус за Зворник нити се јавља, нити полази. Помислисмо, можда ће следећи за Косовску Митровицу ини преко Зворника, али нема ни њега. Најзад, чак инијај за Београд, један од 36 колико их има по реду вожње, није одјездio са крагујевачке станице. Поново анализирамо поменуте линије и уочавамо – од 24 регистрована града, за четири уопште

НАРУШЕНА АУТЕНТИЧНОСТ ЗГРАДЕ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ СТАНИЦЕ

Незаштићена – иако је држава штити

Мада можда мало Крагујевчана то зна, зграда железничке станице из 1886. године има статус културног споменика и налази се под заштитом државе. Јасно, шта год да је у Србији под заштитом државе, осуђено је на спору смрт, па тако данашњи изглед станичне зграде није неуobičajena слика. Отуд, није ни чудно да поједини себи дозвољавају разне грађевинске акробације на историјски значајним зградама за какве би у уређеним земљама били драстично кажњени. И бивше и садашње руководство железничке станице у Крагујевцу константно се жалило и жали на недостатак новца, те да се након поправке крова и олука због тога стало са рестаурацијом. У плану је, наиме,

пре годину дана, у случају да пристигну извесна средства, било да се обнови столарија и фасада, наравно уз стриктно придржавање упутства Завода за заштиту споменика и задржавање аутентичног изгледа објекта.

Годину дана касније, фасада са унутрашње стране према прузи, окићена је, али ПВЦ столаријом, клима уређајима и ТВ антенама, за чије потре-

КЛИМА УРЕЂАЈИ И МОДЕРАН ТИШЉЕРАЈ НА ЗАШТИЋЕНОЈ ЗГРАДИ

бе су на фасади бушене рупе кроз које су провлачени каблови, чиме је извршио изглед зграде видно нарушен.

У крагујевачком Заводу за заштиту споменика кажу, а тако предвиђа и Закон о културним добрима, да је за све радове на заштићеним објектима потребно поднети захтев Заводу, па радовима приступити тек по добијању сагласности. Међутим, захтев за промену изгледа овог објекта никада није стигао на адресу Завода.

Почетком децембра прошле године дошло је до смене руководства железничке станице, а садашњи шеф станице Ненад Ђорђевић тврди да су радови уговорени пре његовог постављања.

- Врата и прозори на канцеларијама где су отправници били су у ужасном стању и нови су монтирани пре три-четири месеца, али је то било уговорено пре него што

сам ја постављен, у време бившег шефа станице. Знам да је зграда под заштитом државе и заиста ми није јасно ко је одобрио те радове и да ли је и коме послат захтев, истиче Ђорђевић.

Успут, Ђорђевић оцењује да би и „Завод за заштиту споменика, као и представници града, могли мало да одбиду културне споменике по граду и увиде у каквом су стању“.

Иако смо, незванично, од запослених у Заводу за заштиту споменика културе самониклијативно реновирају једнако хајдуци, чињеница је и да још од пролећа када су изведени радови, нико, укључујући и сам Завод, није регистровао начињене промене. Као год, тек најзадоволнији су запослени на станици који сада имају пун радни угођај, зачињен клима уређајима и телевизијским програмом, како би се разбила монотонија због малог броја возова који овуда пролазе. За оправку бар једног сата на станици више среће и новца следећег пута.

На станици чека старија госпођа из Свилајнца Бранка Савић. Каје да редовно путује овим превозом, на наше пријатно изненаде.

■ Железничка станица у стилу Стивена Кинга

Алтернативни вид међуградског превоза, с друге стране, за разлику од аутобуског, давно је доживео клиничку смрт, те га још само апарати одржавају у животу. Железнички превоз спао је на транзит између Лапова и Краљева, где Крагујевац дође попут зараженог села кроз које се мора проћи па се успут и композиција заустави на који минут. Само један поглед на зграду железничке станице и околиш доволан је да буде јасно да су минули дани када су одавде полазили возови директно за Београд или са децом за Грађац на мору.

На станици чека старија госпођа из Свилајнца Бранка Савић. Каје да редовно путује овим превозом, на наше пријатно изненаде.

- Буде путника како кад. Пршлог месеца нас је било троје. Потошто упоредо живим у Краљеву и Свилајнцу, често путујем и то искључиво возом, јер је јефтиније.

На још веће наше изненађење, каже да возови уопште не касне, иако је то опште мишљење.

- Стижу на време, то није проблем. Али је срамота да на станицама у Крагујевцу, толиком граду, нема ни већа нити воде где да се умјеш и опереш руке, а онолике су врућине биле. Ни зими није ништа боље, јер у згради нема грејања, ма нема, бре, ништа. Има два сата, ниједан не ради, не знаш ни колико има сати и за колико стиже воз, па могли су бар то да поправе, набраја путница несрбеница видно резигнирана.

Остављамо је са својом срцом уз извиђење што смо дирнули у отворену рану. Посматрамо како преко шина између којих је избила густа трава лаганим ходом прелази жена с дететом, па за њом још неколико људи, као да су на шеталишту. Иду пречицом до свог насеља, а с обзиром на број возова који дневно прођу, нема опасности. Из Лапова за Краљево сваког дана упути се три воза, па исто толико се и врати. Карта до Краљева је 220 динара, али има много различитих попуста, те су ма буде знатно мања.

Станични тоалет је замандњен, пошто је пре неколико година проглашен леглом заразе и већ дugo није у функцији. Ипак, ако се има у виду да је некада својим миомирисима бомбардовао целу околину, сада је стање знатно боље, па му се чак може и прићи.

УРУШЕНИ МАГАЗИН НА ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ СТАНИЦИ

У продужетку железничке зграде налази се царински магацин. Оронуо и у стању распадања, једна нова ствар на њему је сателитска ТВ антена. У њој затичемо двојицу радника који нас информишу да је век трајања ове зграде давно прошао, те да је на њој рађено нешто још када је последњи пут Тито долазио у Крагујевац.

- Наводно смо добили обећања да ће општина нешто да помогне да се колико толико све доведе у ред, али тешко. Били смо овде када су Италијани обишли станицу за потребе „Фијата“. Превртали су очима као да ће сваког момента пасти мртви на месту.

Браћамо се у железничку зграду. Оба сата, интересантно, стала су у исто време - у пола једанаест. Незнано које године. Вероватно оне када је Крагујевац од „саобраћајног слепог црева“, фејсбуковски речено, променио статус у „саобраћајни ректум“.

Ипак, ко зна, можда ћемо поново аванзовати. Први контигент новог аутомобила отпуштовао је ових дана пругом за Бар и то композицијом од чак тице вагона какву давно овдашња станица није видела. У „Фијат“ ми верујемо.

Школа

(НЕ)ХИГИЈЕНСКИ УСЛОВИ У СЕОСКИМ ШКОЛАМА

Ђаци још иду у польске тоалете

Школа у Чумићу има 116 ученика, а тек на јесен имаће и тоалет по мерилима XXI века. Исти проблем биће решен до јесени и у Голочелу. Директорка школе у Ботуњу, у којој наставу похађа педесетак ћака, нада се да ће се ово издвојено одељење наћи у плановима локалне самоуправе за наредну годину

Mалена зграда са две учионице, невеликим ходником и минијатурном наставничком канцеларијом, у ходнику неколико лавабоа за прање рукава, адвансетак метара иза објекта, у дну дворишта, налази се польски тоалет - тако изгледају многе сеоске школе. Подаци Министарства просвете говоре да је у Србији на стотине оваквих школа. Многи ће на ту чињеницу незаинтересовано одмахнути руком и констатовати да се за три-четири ћака не исплати улагати у школску зграду и да је много практичне и јефтиније децу довозити у град. Међутим, често нису упитању само школе са два-три ћака.

Директор школе у Чумићу Александар Јовановић, зимус је овако прича новинарима:

- Ситуација је страшна! То је пољски Klozet od dasaka sa običnom rupom. U školi je 116 učenika, aadvansetak naставnika i devetoro

димо је да направимо пртину до клозета.

Исту муку имали су и у Ботуњу, у школи коју похађа педесетак ученика, али и у Голочелу, Добрачи, Корману, Цветојевцу, Петровцу и Дреновцу.

■ Ђаци беже из Кормана

Међу школама на овом списку најмање су оне у Петровцу и Корману, које је лани похађало по петнаест ученика, док су остale имале од десет до 15 ћака, а она у Цветојевцу 24. Међутим, нису само недостатак новца и немогућност да се среди све школе одједном кумовали оваквој ситуацији. По причи једне учитељице, пре седам осам година дододило се и то да су се родитељи побунили против уградње санитарног чвора у школу, иако је градска управа наменила новац и план је већ био готов. Та школа и дан-данас има польски тоалет.

На срећу, од јесени ће са овог пописа образовних установа, за које се

може речи да још увек нису ушли ни у XX, а камоли XXI век, бити прецртана два имениа – „Прота Стеван Поповић“ у Чумићу и „Милоје Симовић“ у Голочелу. У издвојено одељење школе „Милоје Симовић“ у Голочелу биће уложено читавих седам милиона динара, пошто се ради комплетна реконструкција старе школске зграде направљене пре шест деценија.

АЛЕКСАНДАР ИВАНОВИЋ,
ДИРЕКТОР ШКОЛЕ
„МИЛОЈЕ СИМОВИЋ“

ПУНО ПОСЛА ТОКОМ РАСПУСТА

За сређивање школа 15 милиона

У сређивање школа овог лета ће из градског буџета бити уложено око 15 милиона динара. Највећи део тог новца ће потрошити на школу у Голочелу, док други по величини инвестицију представља увођење грејања у школи „19. октобар“ у Маршићу. За овај посао ће бити извођено око четири милиона динара.

У овом моменту увећано се ради и санација напрснина на појединим учионицама и у кабинетском делу Основне школе „Станислав Сремчевић“, за шта је буџетом планирано 1,8 милиона динара.

Школу „Наталија Нана Недељковић“ у Великом Попљу ускоро ће красити нова фасада, а ће бити офорбана и

столарија. У Првој техничкој школи санираће се хидрантска мрежа, а ситнијих радова ће и у школама „Радоје Домановић“, „Живадинка Дивац“ и „Светозар Марковић“.

По речима Леле Макојевић, начелнице Градске управе за образовање, до краја године требало ће да се уђе у још два велика послана - надоградњу Економске школе и изградњу фискултурне сале у школи „Доситеј Обрадовић“ у Ердечу.

ЛЕЛА МАКОЈЕВИЋ,
НАЧЕЛНИЦА
ГРАДСКЕ УПРАВЕ ЗА
ОБРАЗОВАЊЕ

набављамо флаширану воду за пиће, прича Ивановић.

Польски тоалети једна су од највећих брига Снежане Рајевац, директорке Основне школе „19. октобар“. Наиме, чак три школе са списка су под њеном ингеренцијом. У питању су издвојена одељења у Ботуњу, Корману и Цветојевцу.

- Школа у Ботуњу је највећи проблем пошто је осморазредна и има педесетак ћака. Обраћали смо се чак и канцеларији председника Србије, пре годину-две, пошто су они имали неки пројекат за увођење тоалета у све школе у Србији. На жалост, нисмо прошли на том конкурсу.

Због непостојања тоалета многи ђаци из Кормана путују у град. Родитељи који имају могућност да децу свакога дана одвозе у град не желе да упишу децу у ову школу, па смо зато у ситуацији да се настава организује за свега неколико ученика, иако у селу има много више деце узрасле до десет година. Надамо се да ће нека од ових школа бити у програму Скупштине града за наредну годину, каже Снежана Рајевац.

■ Санитарни чворови - приоритет

Министарство просвете у претходне четири године адаптирало је око 80 тоалета у основним школама широм Србије. Прошле године био је припремљен пројекат за 200 најугроженијих школа, за чију оправку је требало издвојити 600 милиона динара, али у Националном инвестиционом плану није било средстава.

Кад је реч о школама у овом делу Шумадије Министарство просвете и није се бал „претргло“. Практично - све што је рађено финансирано је из градског буџета. По речима Леле Макојевић, начелнице Градске управе за образовање, у плану је да проблем који постоји у сеоским школама у догледно време буде у потпуности решен.

- Сређивање санитарних чворова у свим школама један је од наших приоритета и трудили смо се и у

ЗБОГ БЕЗВОДНОСТИ, ЂАЦИ У ДРЕНОВЦУ И ДАЉЕ ЂЕ ИБИĆ У ДВОРИШНИ ВЕ-ЦЕ

протеклом периоду да сваке године овај проблем решимо у неколико школа. Током овог летњег распуста тоалети ће бити урађени у школама у Голочелу и у Чумићу. Из градског буџета за реконструкцију школе у Голочелу ће издвојено седам милиона динара, док ће сређивање мокрог чвора у школи у Чумићу коштати 1,5 милиона динара. Свакако да ћемо и буџетом за наредну годину планирати средства за ову намену, јер нам је намера да и деца у сеоским основним школама имају приступу услове. На жалост, једна школа која ће остати и даље проблем је она у Дреновцу. Покушали смо пре неколико година приликом реконструкције да урадимо мокри чвор у овој школи, али у овом селу генерално постоји проблем са водоснабдевањем и то није могуће, каже Лела Макојевић.

Да град има озбиљну намеру сведочи и досадашњи рад Управе за образовање. Само у протеклих неколико година урађена је санација постећих, али и уређење нових санитарних и мокрих чворова у десетак сеоских и градских школа. У питању су, између осталих, школе у Угљаревцу, Великом Попљу, Доњим Комарицама, Каменици, Поскурицама, Рогојевцу, Десимировцу...

Марија ОБРЕНОВИЋ

УХАПШЕНА ГРУПА КРАГУЈЕВАЧКИХ РАЗБОЈНИКА

Украли прасе, па га уредили у дворишту власника

За три и по месеца четворочлана група имала је чак 20 успешних похода на туђу имовину, не либећи се ни гробља. Скидали су бисте, гробљанске ограде, шахте и сливнице, крали овце и прasad које су клали понекад и у дворишту власника, обијали фирму због аутоделова...

Mесецима је четворочлана група крадљиваца из Крагујевца крстарила околном града, али и мало даље од њега, по Книћу, Сmederevu и Трстенику, починивши, како се претпоставља, најмање 20 тешких имовинских деликата. Коначно су, после три и по месеца „рада“, ухваћени Александар Ј. (24) и Милан К. (21), а против А. Х. (17), с обзиром да се ради о малолетном лицу, случај се издавојено води у Вишем суду. Истрага је отворена и против Милановог оца Владимира К. (41), чијим „југом“ су се најчешће превозили до одредишта и транспортовали плен, али и зато што им се и он повремено придрживао у тим походима. Знали су, додуше, и да мењају аутомобиле да им се не би ушло у траг, наводи се у полијском саопштењу.

■ Јагње за замрзивач

Ови лопови нису имали посебно разрађену стратегију нити особу која их је обавештавала ко шта има по селима. Једноставно, када би неко од њих пролазио поред нечије куће и „снимио“ да ту има нешто интересантно за њих већ наредне вечери сви заједно би банули у двориште тог власника. Искључиво су радили ноћу и није им сметало присуство укућана. Нису се посебно фокусирали на одређену врсту робе, купили су све што би им дошло под руку, односно она што су могли боље да уновче или она што је добро дошло за њихову исхрану и замрзиваче. Ипак, највише су волели отпадно гвожђе, делове бакра, резервне делове за аутомобиле...

Толико су били опуштени да се нису либили ни да закољу прасе или јагње у дворишту домаћина, или да га убију чекићем, док он спава са породицом, па да тако уређено ставе у гепек и одвезу кући! Знали

НА МЕТИ БИЛЕ И ОВЦЕ, ДА ИМ СЕ НАЂУ ЗА ЗАМРЗИВАЧ

у голочелу УКРАЛИ КАЗАН ЗА РАКИЈУ

су и да потерају и живу стоку. Сумња се да су једном власнику у Илићеву заклали одједном три јагњета, од којих су једно одмах испекли, а друга два су завршила у њиховом замрзивачу.

Појачане активности ове групе датирају од априла ове године, па до августа, претежно на сеоском подручју ближе граду и у приградским насељима, попут Илићева, Јовановића, Цветојевића, Ресника ... Одатле су се снабдевали овцима, прасићима, јагњићима, бакарним казанима за печење ракије. Нису поштедели ни сеоска гробља, одакле су скидали месингане и бронзане бисте или металне ограде. Са улица су односили покlopце шахти и решетке сливника кишне канализације, не штедећи ни крај у коме станију, па су исте скинули и у Ердечу, у коме живе осумњичени отац Владимир и његов син Милан. Покlopце шахти крали су и по Аеродрому, Виноградима, Сушици, Станову, Бресници, причинивши велику материјалну штету јавним предузећима „Нискоградњи“ и „Водоводу“. Преко 20 су за кратко време успели и да „утопе“.

■ Траје се купци крадене робе

Ова група крадљиваца је 4. јула, два сата по ноћи, у месту Дреновац обила приватно предузеће „Керн“, из кога су одузели већу количину ауто делова, који су после завршили на крагујевачким отпадима секундарних сировина. „Југом“ су дошли пред фабрички круг, клаштима пресекли катанац на улазној капији, ушли у фабрички круг и присвојили 500 комада аљуминијумских рамена за путничка возила страног програма. Реч је о већ коришћеним деловима, али који су имали употребну вредност.

Највећи део тога пронађен је на отпаду у Јовановићу, а по признању које су сами дали нешто мање су продајали отпадима у Грошници и Бресници. На једном од тих отпада завршио је бакарни казан за печење ракије, који су 25. маја украли у Голочелу. У мисију су ишли сви осим Владимира К., али их је он сачекао да се врате са пленом, који су најпре сакрили, а након извесног времена продали на отпаду.

По речима Дејана Васиљевића, помоћника командира овдашње полицијске испоставе, они су признати да су крали и препродавали робу, као и то код кога је роба завршила. Изјавили су, такође, да су лошег материјалног положаја и да су крали зато што им је био потребан новац, тако зарађен новац трошили су на храну и пиће.

Украдену робу Александар Ј., Милан К., Владимир К. и малолетни А. Х. препродавали су основама које се баве откупом секундарних сировина. Полиција је неке купце идентификовала, мада они нису једини. Конкретно, власник отпада у Јовановићу, признао је да је од њих откупио резервне делове, дао им отпремницу и уписао име од кога је то откупио. Његово званично слушање тек предстоји, пошто се тренутно налази на годишњем одмору.

Пред полицијом је сада посао да пронађу и остale купце крадене робе. Кад се то буде десило и против њих ће бити поднете кривичне пријаве, због сумње да су починили кривично дело прикривања.

Иначе, само је један од осумњичених познат полицији од раније и то по сродним кривичним делима, док се остали по први пут појављују у овој улози. Они се сумњиче и да су у Трстенику и Сmederevu однели с гробља бисте покојника да би их претопили, а са једног сеоског гробља у Книћу скинули су металну ограду.

E. ЈОВАНОВИЋ

Крађе покlopца шахти и решетака на сливницима за кишну канализацију у последњих неколико дана постале су редовна појава у Крагујевцу. Непознати починиоци су за недељу дана однели 50 покlopца у различитим насељима, чиме су не само нанели материјалну штету већ и угрозили безбедност у саобраћају.

Делује невероватно, али је истинито, нико од суграђана није уочио ништа сумњиво. Намеће се питање: зар је могуће да су у Млавској улици у Петровцу неприметно скинули 15 решетки?! Нешто мање „нападнуте“ биле су улице Миливоја Банковића - Сићка у Белошевцу, Копаничка и Словачких побуњеника у насељу „21. октобар“, али и готово у центру, у Јанка Веселиновића, у Сушици, Виноградима.

Као појашњење „сценарија“ градом већ кружи прича да екипа крадљиваца градска и приградска насеља обилази комбијем са отвором на поду возила. На трен се зауставе изнад сливника и уграно, без превише буке, решетку повуку на горе, мада је, мора се признати, покlopца шахта ипак нешто захтевнији за „обраду“.

Има и оних који одлазе корак даље у расветавању случаја, предлажу да се обавезно обиђу отпади секундарних сировина и види ко је тај што откупљује покlopце од ливеног гвожђа, претпостављају да се то не може олако исечи.

„Нискоградња“, која је задужена и за овај сегмент одржавања градских саобраћајница, нашла се у небрзом грожђу. Пријаве су поднете полицији, али шта даље? У магацинima није било 50 покlopца, са друге стране, потребно је и одређено време да се то постави, па су улице „шарене“. Отвори су обележени приручним средствима,

САМО У МЛАВСКОЈ УЛИЦИ У ПЕТРОВЦУ СКИНУТО ЈЕ 15 РЕШЕТКИ

ГРАДСКЕ УЛИЦЕ НА УДАРУ

Нестају шливници града

ВЕЛИКА ШТЕТА И ОПАСНОСТ У САОБРАЋАЈУ:
ДРАГУТИН МИЛОВАНОВИЋ,
ДИРЕКТОР „НИСКОГРАДЊЕ“

летвама, тракама, грањем, канапом.

- Наши људи су та места обележавали знаковима „радови на путу“, али ни њих немамо довољно, па се прибегло и приручним средствима. Материјална штета, у ово време кризе, заиста је велика, један покlopac или сливничка решетка у набавци коштају око 10.000 динара, нестало је 50, то нас, без извођења радова и ПДВ-а,

ПОЛИЦИЈА Уписивање у држављанство

У складу са чланом 52. Закона о држављанству Републике Србије држављанином Републике Србије сматра се и држављанин СФРЈ који је на дан 27. фебруара 2005. године имао држављанство друге републике СФРЈ, односно држављанство друге државе настале на територији раније СФРЈ и пријављено пре бивалиште на територији Републике Србије у трајању од најмање девет година, као и црногорски држављанин који је на дан 3. јуна 2006. године имао пријављено пре бивалиште на територији Републике Србије, ако поднесе писмену изјаву да се сматра држављанином Републике Србије и захтев за упис у евиденцију држављана Републике Србије.

Већи број грађана из ове категорије, који живе на територији Републике Србије свој

држављански статус још увек није решио. Зато Министарство унутрашњих послова обавештава грађане да 9. октобра 2012. године истиче рок за подношење захтева за упис у евиденције држављанства, односно престају да важе услови који су лакши да би се стекло држављанство Републике Србије, а за грађане који имају пријављено пре бивалиште. После овог датума грађани који не буду поднели захтев за стицање држављанства третирају се као странци.

Из МУП-а апелују на грађане да искористе овај рок и да у полицијским станицама у којима имају пријављено пре бивалиште поднесу захтев за стицање држављанства за који је прописана такса од 1.910 динара. Уколико не поднесу захтев, ови грађани ће се наћи у ситуацији да не могу остварити право на личну карту, путну исправу, нити ће моћи остваривати неко друго грађанско право, иако имају пријављено пре бивалиште и издату личну карту.

После 9. октобра 2012. године грађани ће моћи да подносе захтеве под другим законским основама, при чему је тај поступак сложенији, захтева строке услове и дуже траје, а износ таксе је 15.280 динара.

Десет скутера за полицију

Крагујевачка полиција ускоро ће добити десет скутера за патролирање на подручјима која у граду нису приступачна аутомобилима, као што су Шумарице и Велики парк, што би требало да допринесе бржој интроверенцији и већој безбедности грађана. Скутере ће испоручити „ПГС мотори“ из Београда, који су у поступку јавне набавке изабрани као најповољнији понуђач, а сагласност за потписивање овог уговора дали су на прошлјој седници чланови Градског већа Крагујевца.

Вредност десет скутера са пратећом

опремом је око 2,4 милиона динара, а овај пројекат град заједнички реализује са Јужноморавском регијом Чешке.

Погинуо мотоциклиста

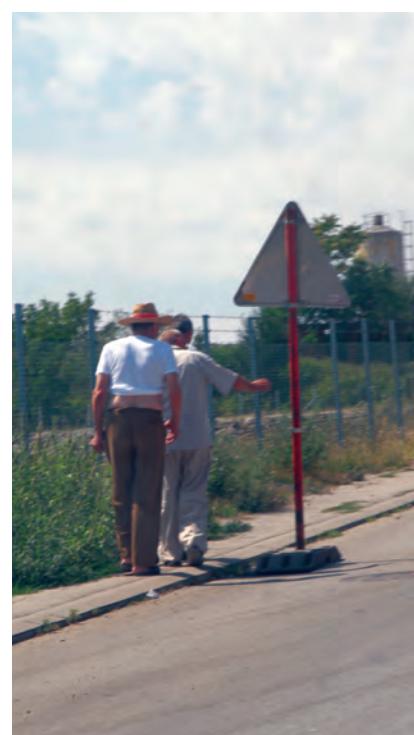
У саобраћајној несрећи, која се 9. августа догодила у Горњој Сабанти, погинуо је Ненад В. (38) из овог места. Мотоцикл „сузуки“, којим се он неприлагођеном брзином кретао смером од Крагујевца према Рековцу, прешао је на леву страну коловоза и директно се сударио са теретним возилом марке "мерцедес". Након контакта мотоцикл се запалио, док је Ненад В. подлегао повредама на месту удеса.

Путник из теретног возила Рада С. (53) из Крагујевца задобила је лаке телесне повреде, опекотине руку и лица.

КРАДЉИВАЦА ахте и широм

За последњих неколико дана однело је 50 шахти и сливника у различитим деловима града, а да нико ништа није приметио. Као појашњење „сценарија“ градом већ кружи прича да екипа крадљивца градска и приградска насеља обилази комбијем са отвором на поду возила. На трен се зауставе изнад сливника, и уиграно, без превише буке, решетку повуку на горе

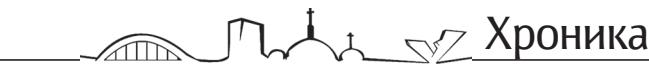
кошта чак 500.000 динара. Велики је проблем и што је крађама угрожена безбедност учесника у саобраћају. Отвори су потенцијална опасност за моторна возила, нарочито двоточкаше и свакако, пешаке, а ми не можемо брзо да покријемо све улице, упозорава

директор „Нискоградње“ Драгутин Миловановић.

Само од тренутка нареџбе до испоруке сливничких решетки и поклопаца протекне скоро седам дана. Како Миловановић каже, екипе „Нискоградње“ су већ на терену, кренуло се од Млавске, где је и нестало пет поклопаца кишне канализације, који су масивни, у Копаоничкој, Балканској, Новосадској улици, опет тешки поклопци. Све се то дешавало на местима која су ипак, прометна, осветљена, изненађен је Миловановић.

A. J.

Iрема подацима из протокола овдашњег Ургентног центра, за првих шест месеци евидентирано је чак 76 пацијената који су затражили медицинску помоћ углавном због тежих повреда главе задобијених у разним тучама. На то треба додати и последње две које су се десиле у августу, од којих је једна била и са смртним исходом. Повредама је, неколико дана после brutalног премлаћивања у дворишту ОШ „Живадинка Дивац“, подлегао Саша Лекић из Станова. Убрзо затим у Ургентни центар са тешком повредом главе примљен је малолетник В. М. из Рековца, кога су пребили само зато што је навијач „Црвене звезде“. На срећу, његове повреде су саниране и он је отпуштен кући.

■ Алкохол главни кривац

Ова два последња случаја била су повод да се руководство Ургентног центра позабави анализом свих случајева које су медицински збрињавали од почетка ове године. Дошли су до податка који је и за њих био велико изненађење, пре свега због тенденције тежих повреда насталих у тучи, чији је узорак у већини случајева алкохол.

- Преко седамдесет случајева смо примили због последица из туче, што је скоро за једну трећину више него за претходни период. Био је

„Др Дракче Радовановић: И раније су се догађале туче и било је повређених, али сада нас зачујује и забрињава податак колико тешких повреда има у њима

широк дијапазон повреда, од лаких у смислу рана, огњутина, огреботина, до тешких повреда лица и главе, са преломима костију лица и лобање, како доцент др Дракче Радовановић, са Клиничке за хирургију Клиничког центра.

У тој укупној бројци око 60 одсто су биле повреде главе, што је био случај код безмalo 50 пацијената. Највећи број њих (35) дошао је са посекотинама и раздеротинама, али су у томе имали и седам прелома костију лобање, што је, по оцени нашег саговорника, доста велика бројка. Од њих седмора код двојице су биле две престрелне ране главе настале упућавањем из ватреног оружја. Поред тога, две особе су примљене на одељење са озбиљним повредама ока, такође насталим из туче. Било је више прелома носа, али и прелома грудног коша.

Евидентирано је пет убода ножем у грудни кош, од којих су четири повреде третиране као лакше и једна тешка са пробојем у грудни кош. Такође је било и неколико повреда трбуха, забележено је и дестак повреда руку, односно шаке. Повређени су они који су се бранили, али и они који су тукли своје жртве. Двоје њих је у тучи зарадило и теже преломе шаке. Понајмање је било туча у оквиру породичних несугласица, углавном су се односиле на друга јавна месета. Иако нема баш прецизних по-датака, на основу онога чиме се

Хроника

ПОРАСТ БРОЈА ПОВРЕЂЕНИХ У ТУЧАМА

Све више разбијених глава

располаже највише повреда задато је рукама и ногама, мање другим „реквизитима“.

- Ми немамо упоредне податке пред собом за неки претходни период, али упало нам је у очи ово што се сада дешавало. И раније су се догађале туче и било је повређених, али сада нас зачујује и забрињава податак колико тешких повреда има у тим тучама, јер је агресија, има се утисак, нешто већа и јача него што је била до сада, каже др Дракче Радовановић, који иза себе има две десеције стажа.

По његовој оцени, најпроблематичнији су преломи костију лица и главе, јер захтевају ангажовање већег броја лекара, мултидисциплинарни приступ, што знатно поскупљује лечење с једне стране, а и таквом пациенту лечење траје и по неколико месеци. Обично се мора урадити и по неколико реструктивних операција.

Такво лечење је јако скupo и оставља трајне последице, не само кроз трауму због тешких батиња на него и наруженост са којом та особа мора да се носи остатак свог живота.

■ Појачана агресија младих

- За нас као установу, и као друштво уопште,

то је забрињавајући податак и нешто би хитно требало да се поради на томе. Не ради се ту само о неком нашем оптерећењу него пре свега о трошковима лечења, а и самих последица јер се код неких од њих јавља наруженост и траjni инвалидитет, каже др Радовановић и додаје да њега веома забрињава количина агресије коју ти млади људи имају у себи.

Он не види ни као човек од струке начина како предупредити да се такве ствари не дешавају у овом обиму и са оваквим тешким

У УРГЕНТНОМ ЦЕНТРУ ПОСЛЕ ТУЧЕ ЗАВРШИЛО СКОРО 80 ЉУДИ

За првих шест месеци у Ургентни центар примљено 76 повређених у тучама са претежно тешким повредама главе, које изискују дуготрајно и скupo лечење. Њих 12 обратило се за помоћ са преломима костију главе и лица, исто толико због убода ножем у грудни кош и стомак, а петоро због ортопедских повреда

последицама, осим деловати превентивно на свест људи.

- Све је то у склопу опште ситуације у којој се друштво налази. Мислим да би требало да се ангажују сви потенцијали које држава има и да се у том смислу мало замисле, да се направи некаква прича око тога шта сви заједно можемо да урадимо. Потребно је да се укључе психологи и неке друге струке. Ја нисам неко ко може да говори о неком психолошком феномену, то је посао других стручњака, или као хирурги практичари који решавају проблеме који нам дођу осећамо потребу да овоме проговоримо и укажемо на последице, каже наш саговорник.

Он тврди да су увек имали материјал неопходан за сваку хитну хируршку интервенцију, па и овог типа, и још увек такви случајеви и у овом обиму нису пореметили нормално функционисање хирургије, али свакако треба скренuti да је велики проблем када релативно млади људи дођу са вишеструким преломима костију главе. Просто је незамисливо да човек руком толико нанесе тешких повреда, са тешком контузијом и преломом. То је, каже овај лекар, баш страшно.

Иначе, сви забележени случајеви нису само крагујевачки, будући да се у овдашњем Клиничком центру најчешћи пациенти забрињавају и са стране, долазе из других градова, попут Аранђеловца, Тополе, Новог Пазара. Међутим, ипак их је највише из Крагујевца и околине, па је и то подatak који би требало озбиљније схватити и нешто учинити да се број туча са озбиљним здравственим последицама смањи.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине града Крагујевца, Одељење за просторно планирање, на основу члана 63. Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС» бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10-Одлука УС и 24/11)

ОБАВЉУЈЕ ЈАВНУ ПРЕЗЕНТАЦИЈУ УРБАНИСТИЧКОГ ПРОЈЕКТА

1. Урбанистички пројекат за комплекс «MEGLLE» Србија на кп. бр. 10465 КО Крагујевац 4 у ул. Саве Ковачевића бр. 58

Јавна презентација се организује у периоду од 17.08.2012. до 23.08.2012. године у просторијама Града Крагујевца, Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање у периоду од 09-14 часова.

Позивaju сva заинтересована физичка и правна лица да изврше увид у урбанистички пројекат, као и да у току трајања јавне презентације доставе своје примедбе и сугестије у писаном облику. Градској управи за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Одељењу за просторно планирање, Трг Слободе бр. 3, 34000 Крагујевац.

Заинтересованим физичким и правним лицима која врше увид у изложени урбанистички пројекат, Владана Кашиковић, начелник Одељења за просторно планирање, пружиће потребне информације и обавештења о садржају јавне презентације.

МАРКЕТИНГ
333 111
333 116
marketing@kragujevacke.rs

Иако су, вероватно, мно-
ги помислили да је град
дигао руке од пута за Јо-
вановац и ка гробљу Боз-
ман, оно што је давно
обећано ипак ће бити
испуњено. До скретања
за ово градско гробље, као наставак
булевара Саве Ковачевића, могуће
је да догодине буду четири траке,
јер како појашњава Мирослав Кан-
дић, начелник Одељења за реали-
зацију планова Предузећа за из-
градњу града, овог тренутка ради се
две - лева страна булевара.

Реч је о преосталих 480 метара,
јер је ова дуга градска улица од по-
четка рађена фазно, од „Роде“ до
Градског сајмишта, одатле до реке
Угљешнице, а сада ће стићи и до
путоказа за Бозман.

Наравно, пут ће за то време би-
ти проходан, довољне су и две тра-
ке. Асфалту претходи водоводна и
канализациона мрежа, као и из-
градња великог кишног колектора
што ће решити проблеме околних
приградских насеља, али и будуће
радне зоне у Јовановцу која се
формира. Да би колектор могао да
се приклучи, (овај део града је
плављен, стари пут је због вода и
био руиниран), потребно је продуби-
ти корито реке Угљешнице, од моста
код Бозмана до моста на правцу
према Баточини.

Десне траке булевара Саве Кова-
чевића чекају, Јавно предузеће
„Србија воде“ и град треба да пре-
цизирају учешће републичких и ло-
калних средстава.

■ Од кривине до кривине

- Готово четири године Улица Са-
ве Ковачевића ради се фазно, тач-
но је да је најављивано и да је тре-
бalo све завршити раније, али про-
шле године је, на пример, било и-

НОВИ АСФАЛТ ДО СКРЕТАЊА ЗА БОЗМАН

За сада, иола булевара

АСФАЛАТИРАНИ И ДЕО БУЛЕВАРА
КОЈИ СЕ САДА РАДИ

Од планиране четири траке пута до
скретања за Бозман, тренутно се раде
две. Наставиће се догодине, јер је, да
би се приклучио велики кишни
колектор, неопходно продубити
корито реке Угљешнице. Око пола
километра од кривине до самог гро-
бља нису у овом путарском „пакету“,
али ће се, о трошку града, уклонити
дивље депоније надомак гробља

мовинских проблема на деоници
од Петровачке магистрале до реке

Угљешнице. Сада, због других обим-
них радова, наста-
вљамо са две траке, а према про-
јекту и у овом делу града имаћемо
ковоуз ширине 13 метара, два
пута по 6,5, по 2,5 метра зелених
површина и обостране тротоаре
ширине три метра.

И опет на актуелној траси има и-
мовинских спорова, отприлике на
половини деонице треба да изузме-
мо око три ара, спремни смо да
платимо, није новац проблем, већ
оставинска расправа није завршена.
Највероватније, за сада, има-
јемо сужење пута у дужини од 30 ме-
тара, претпоставља Кандић.

Хоће ли се проширити и добити
нови асфалт и деоница од скрета-
ња за Бозман па до самог гробља?
У Предузећу за изградњу града до-
бјијамо одговор да су тих отприли-
ке пет стотина метара будућа при-
ча, јер у наредном периоду превас-
ходно треба наставити водоводну
линију том трасом (од Саве Кова-
чевића), планиран је такозвани
„прстен“ за насеље Петровац.

■ Склањање дивљих депонија

Но, када већ путари, како је об-
јашњено, оправдано чекају, може-
ли се бар уклонити дивља депонија
која већ дуго, са леве стране пу-
та, ружи прилаз гробљу, а наслаге
шута и земље су стигле су до самог
асфалта? Да ли као оправдање, у

У Управи за инспекцијске посло-
ве и надзор су, у јулу, напокон, по
службеној дужности покренули
поступак. Уз помоћ Комуналне
полиције, дошло се до петоро вла-
сника парцела:

- Свесни смо чињенице да је
пут према Бозману веома проме-
тан и да две депоније, прва је ма-
ња, а друга прилично велика, „бо-
ду очи“, грађани са правом питају
зашто се тај проблем не решава,
али једно време су нам стварно би-
ле везане руке.

Доста времена се изгубило док
нисмо дошли до петорице власни-
ка парцела, реч је о нашим су-
грађанима, и постигли договор. Би-
ло би беспредметно и некоректно каш-
нити те људе, нити су они одлага-
ли отпад нити би могли да плате у-
кљање. Види се да је углавном ис-
товарана земља од ископа, грађе-
вински шут, врло је мало кућног от-
пада, довођено је камионима под о-
кријем ноћи и викендом,
објашњава начелник Ду-
шан Жупљанић.

Према његовим речи-
ма, град ће за њихово ук-
лањање ангажовати „Чи-
стоћу“ или „Нискоград-
њу“. Према проценама,
на мањој дивљој депонији је око 200 кубика отпада,
док је на већој, која је ближе гробљу, најмање
око 500 кубика.

-Добили смо сагласност
власника да се уђе на по-
седе и уклони отпад. При-
хватили су обавезу да на-
кон тога ограде своје пар-
цеље, како би се онемогу-
ћио прилаз камионима,
каже Жупљанић.

Остaje и обавеза града
да преко својих служби
покуша да сачува очи-
шћене просторе, да и кажњава-
њем искорени ружне навике сугра-
ђана. Жупљанић подсећа да је ман-
датна казна за грађане 2.500 динара,
а за предузећа 10.000 динара.
Покретањем прекршајног поступ-
ка бахатост кошта ивице.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

ПАРКИРАЊЕ

За БГ ауди све дозвољено

Да није „ауди“, па још са београдским регистрацијама, да ли би о-
вако лагодно могао да се паркира тамо где му место никако није.

Фото М. Јевтовић

ГОМИЛЕ ШУТА И ОТПАДА ПОРЕД ПУТА
КОНАЧНО ЋЕ УСКОРО БИТЬ УКЛОЊЕНЕ

УПОЗОРЕЊЕ КОЈЕ СУ
МНОГИ ИГНОРИСАЛИ

ОВЛАШЋЕНЕ АГЕНЦИЈЕ ЗА НЕКРЕТНИНЕ
ЗА ПРОДАЈУ СТАНОВА У SMALLVILLU:

• SMALLVILLE •

KRAGUJEVAC

Vaša nova adresa

SAMO
999 €/m²
SA PDV-ОМ
И ГАРАЖНИМ
МЕСТОМ

ПРОДАЈА И ИНФОРМАЦИЈЕ:
БULEVAR КРАЛЈИЦЕ МАРИЈЕ 54
КРАГУЈЕВАЦ
TEL: +381346352-641
E MAIL: INFO@SMALLVILLE.RS
WEB: WWW.SMALLVILLE.RS

SOCIETE GENERALE SRBIJA

VOLKSBANK SRBIJA

FORMA IDEALE

ТехноМаркет

HYPО ALPE ADRIA
SA VAMA. UZ VAS. ZA VAS.

ЈЕЛЕНА И СЛАВКО ЗАЈЕДНО СЕ НАДАЈУ РАДНОМ МЕСТУ

МЛАДИ БРАЧНИ ПАР ТРАЖИ ПОСАО

Бар да их позову на разговор...

Иако су обаје завршили факултете, ни једно од њих нема посао. Упркос томе, Јелена и Славко решили су да започну заједнички живот, јер сматрају да ако чекају да све обезбеде никада неће основати породицу

Дипломирани економиста и професорка енглеског језика траже посао, текст је малог огласа који су Јелена (30) и Славко (33) Аксин донели редакцији „Крагујевачких”, решени да покушају да и на овај начин нађу какво-такво запослење. Идеја је била Јеленина, признаје Славко, уз објашњење да заједно стално траже начин како би их неко бар позвао на разговор.

Насупрот многим младим људима, који чекају да се запосле и реше стамбено питање, па тек онда да оснују породицу, ово двоје кренули су, из наше прилике, обрнувши редоследом. Јелена је Краљевчанка, а Славко је из Мајданпека. Завршили су факултете у Крагујевцу, где су се и упознали, Јелена Филолошки, Славко Економски, а онда се Јелена вратила у свој родни град. Тамо се некако сналазила за посао, али све је било привремено. Једино је веза са Славком била стална, па су тако решили да започну заједнички живот у Крагујевцу.

Венчали су се у јануару прошле године, нашли стан у једној приватној кући, све време се надајући да ће наћи било какав посао. Конкурисали су у „Фијату“, али ни једно од њих није позвано на разговор. Славко је покушавао и да се запосли са дипломом средње школе, пошто је по стручни електротехничар, али ни то му није помогло.

-Хтели смо да почнемо од нуле, а почели смо од минуса, у шали каже Славко, који се не либи да ради и најтеже физичке послове.

Јелена, додуше, предаје енглески у основној школи у Витановцу код Краљева, али има свега шест часова недељно, што јој доноси зараду од 12.000 динара месечно. Трећину потроши на одлазак до поса, али најтеже јој пада свакодневно путовање до сеоске школе, нарочито у зимским месецима када се једва пробије кроз снег до свог радног места. Од плате, ако се тако може назвати њених 12 хиљада, новца који Славко заради радећи по кафићима, тешко је сасставити крај с крајем.

-Да смо чекали да нађемо посао

Г. БОЖИЋ

Ова дама мајстор је да од старијих комада намештаја и употребних предмета направи мала ремек дела која ће изгледати другачије, а опет задржати патину старине – она је уметник „шаби шик“

Mилена Којић је главни васпитач у вртићу „Цицибан“, једна је од најзаслужнијих што се малишани у овом обданишту образују по Менсинском програму, координатор је за еколошке пројекте Установе за децу „Нада Наумовић“. Док је на послу не штеди себе нимало, готово трчи са једног на други крај вртића како би видела да ли се све одвија како ваља, треба ли коме помоћ и све то ради предуређено и уз осмех. Милена је и мајка двоје деце, супруга, вредна

НЕЖНЕ БОЈЕ И УКРАСИ - ДЕТАЉ ИЗ КУХИЊЕ

домаћица, а понејајише од свега - уметница. Она је мајстор да од старијих комада намештаја и употребних предмета направи мала ремек дела која ће изгледати другачије, а опет задржати патину старине – она је уметник „шаби шик“.

У њеним рукама старије комоде извучене са таваном претварају се у јединствене комаде, најобичније металне посуде за шећер и кафу у уникатне комплете какве би пожелела свака домаћица у свом дому, исто се дешава и са рамовима за фотографије, кутијама за накит и ситнице. Што је још занимљиво, сваки предмет, иако тек што је створен, одише духом прошлих времена, а управо то је суштина овог стила.

-Техника „шаби шик“ настала је у Кини у 12. веку, у Европу су је пренели Французи задивљени овим стилом, касније се шири по осталим европским земљама, али и на Америку. Данас је ово један од омиљених стилова уређења дома у Шведској, где луди заиста воде рачун о лепоти живљења. Моја сестра близнакиња живи тамо и тако сам се пре осам година и сама срела са „шаби шиком“, прича Милена.

Сензуалност, мекоћа, женственост, речи су које најбоље описују „шаби шик“. Красе га нежне, пастелне боје, пуно белог, цветни детаљи, анђелчићи, али, по речима наше саговорнице, треба бити врло пажљив јер се претеривањем врло лако склизне у киц.

-Нежно розе ружа је главни мотив овог стила, али не треба никако претеривати са његовом употребом, довољно је имати само неколико

МИЛЕНА КОЈИЋ, ВАСПИТАЧА И УМЕТНИЦА

Салвете, боја, лак и машта

МИЛЕНА ЈЕ И СВОЈ ДОМ УРЕДИЛА У СТИЛУ „ШАБИ ШИКА“

оваквих детаља у кући, пошто „шаби шик“ у суштини није китњасти. Предмети се приликом израде „осликавају“ техником декупажа, односно салветама, за фарбање се користе еколошке боје на воденој бази, док је за ефекат старине заслужан кракел лак који након сушења пуща и ствара тај утисак похабаности, објашњава наша саговорница.

Технику рада са кракел лаком и декупаж Милена је у почетку учила од своје колегинице, а помало и од сестре која је такође заљубљена у „шаби шик“, онда је кренула и сама да експериментише. Цветни детаљи су најчешћи мотив на њеним малим уметничким делима.

-Да и сама почнем да радим осмелила сам се пре четири године. У почетку сам тешко долазила до ма-

слоје боје, затим се салвета раздваја до најтањег слоја и лагано лепи за подлогу, при чему треба бити врло пажљив како се не би поцепла, али ни створили набори. Након тога наноси се слој лака, што такође треба чинити нежно и стрпљиво. Кракел лак читав процес још додатно компликује, па заиста треба пуно љубави, али када се поступак једном савлада границе нема, јер се може направити све што машта замисли.

Да је то заиста и могуће доказује Миленин дом. Споља наизглед обична кућа, изнутра је право мало бело царство обогаћено нежним, пажљиво бираним детаљима.

-Уз помоћ своје сестре читаву своју кућу уредила сам у „шаби шик“ стилу, а углавном је реч о репарированом старом намештају. Комоде,

ОД СТАРОГ - НОВО И ЗАИСТА ЛЕПО: НЕКИ ОД МИЛЕНИНИХ РАДОВА

теријала за израду, пошто код нас нема квалитетних салвета које су потребне за декупаж, па ми их је сестра доносила из Швајцарске. Кракел лак и боје сам набављала у Београду, међутим, сада се могу наћи и у овдашњим радњама, али ми салвете још увек стижу из иностранства. Радим углавном цветне мотиве, покушавала сам и са неким другим сликама и буде ми на моменат занимљиво, али то није „шаби“. Иако понешто и продајем, не могу да радим комерцијално, једноставно стварам оно што се мени допада, каже Милена.

Саму технику није лако савладати јер захтева пуно стрпљења и труда.

Најпре се на жељени предмет наноси

столове, креденце и ормаре извукла сам са тавана својих бака и офорбала их у бело. Саме смо пресвлачиле фотеље и кревете, шиле пресвлачаке и јастучиће. Доста детаља радила сам сама, попут кутија, оквира за фотографије, послужаквника. Практично, једино су лустери купљени готови, прича Милена.

Након сређивања дома који одише миром и светлошћу и данас изгледа попут неке ушушкане сеоске куће у Прованси, Милену је чекало најлепше изненадење – супруг Синиша је некадашњу гаражу преуређио за атеље. У овом маленом простору су њене четкице, боје, лакови- и јења мала уметничка дела.

М. ОБРЕНОВИЋ

MLADECIMA POKLON

-DIGITALNI FOTOAPARAT

-VIDEO SNIMAK

CELE SVADBE

-100 FOTOGRAFIJA

-PHOTOBOOK

T.C Radnički tel. 063/21 88 33

27.marta Kragujevac 064 229 38 27

ВИТЕЗОВИ РЕДА ЗМАЈА

ДЕСЕТ МИЛЕНИЈУМА СКРИВЕНЕ ТРАДИЦИЈЕ ЕВРОАЗИЈЕ (12)

Приор угарског реда змаја

Пише Живојин Андрејић

Обновитељ и велики мајстор угарског реда Змаја био је Жигмунд Луксембуршки, краљ и потоњи римски цар. Он је рођен 14. фебруара 1386. године, као син Карла четвртог и његове четврте жене Јелисавете, кћери померанског херцога Богослава. Јелисавета је унука польског краља Казимира Великог. Неколико година пре његовог рођења, Карло је пренео у Праг мошти бургундског мученика Св. Сигисмунда и син по њему и добија име. Папа Пиј други каже: „Сигисмунд је био узорита стаса, јасних очију, широка чела, лица лепо руменог, браде дуге и пуне, велика срца, похлепан али несталан, у говору досетљив, љубитељ вина, женскар, са хиљаду прелбу окаљан, расрђив, али опростљив, расипан и нештедљив, те је више обећава него испуњава“.

После смрти Лудовика, краља Угарске и Польске, 1382. године, који је за собом оставио само удовицу Јелисавету, босанског порекла, са три кћери - Катарином, Маријом и Јадвигом, дошло је до немира и сукоба. Јадвига је била удата за польског краља Јагела, а Марија је још од 1374. године била верена са браниторским маркграфом Сигисмундом. За краљицу је крунисана одмах после очевог погреба од стране присутне властеле.

Власт је, уместо недорасле кћери, преузела краљица Јелисавета која је била врло умна жена. Она је била ћерка Стјепана другог Котроманића и сестра од стрица босанског краља Твртка првог. Против Марије су са подигли у јадранском приморју врло моћни Иван Палијна, приор витезова реда Св. Јована (Ивановић) из Вране код Задра и браћа Хорвати, загребачки бискуп Павле и мачвански бан Иваниш. Иван Палијна је био врло моћан пошто је, још од времена краља Лудвига, био приор витезова Јовановаца Угарске и Хрватске који су држали велика имања и поседе у овим земљама. Иван је имао брата Тому, а овај синове Ивана, Николу и Берислава. Они су желели да на угарски престо дође неко од напуљских Анжуанаца. Краљица Јелисавета је с тога дошла у Задар и сменила Палијну са места приора, те је он побегао у Босну код свог пријатеља краља Твртка.

■ „Пријатељи старога реда“

У Угарску је преко Загреба 1385. године дошао Карло трећи Напуљски, те буде крунисан за краља. Исте године се Марија венчала са Жигмундом, али је овај морао побећи у Чешку пред сталним

смртним претњама њихових противника. Већ после неколико недеља био је убијен Карло, па је за краља проглашен његов млади син Владислав. Краљицу Јелисавету и Марију су у Славонији изненада напали и заробили њихови противници. Одвели су их и затворили у Новиград код Задра у једну од тврђава витезова Јовановаца. Своје титуле су повратили и Иваниш Хорват и приор Иван Палијна.

Јелисавета је 1387. године била удављена, а Марију су ослободили Млечи. Босански краљ Твртко и српски кнез Лазар су помагали напуљској странци та су се борбе са Жигмундовим присталицама водиле код Београда, Кулпина и Шапца. Међутим, Жигмундова странка је успела да победи и поставља за краља Жигмунда Луксембуршког 1387. године. Око Жигмунда су се окупили „пријатељи старога реда“. Под овим „старијим“ подразумева се вероватно ред витезова Змаја.

Жигмунд и Марија су напали градове Јовановаца, тако да су успели да заробе и убију Ивана од Корпада, Берислава Палијну, Стјепана Хедерварија, Емерика Лашковића и друге.

Жигмунд је за вранског приора одредио Алберта Лашковића, или су се он и његове присталице успешно браниле у граду Врана. Многе своје градове су Ивановци пре-
дали краљу Твртку

првом, а потом су избегли у Босну.

Припремајући се за одбрану од Турака уочи Косовске битке кнез Лазар се преко свог зета Николе, Гаре Горјанског Млађег помирио са Жигмундом. Горјански је свога таста „Лазара, кнеза рашкога, пријатељством и горливошћу повратио у крило нашега величанства“. Твртко је послao војску кнезу Лазару за бој на Косову, на челу са Влатком Вуковићем, а са њима је био и један одред „крижара“ (витезови Јовановић) са приором Иваном од Палијне и његовим сином Иваном Хорватом. Они су преживели овај бој јер је Иван Палијна био рањен у бедро у борбама код Вране и од последица је умро 1391. године.

Одмах после Лазареве смрти, 15./28. јуна 1389. године, Жигмунд је

ВИТЕЗ ФИЛИП СПАНО МАЦАРИН,
АНДРЕА КАСТАЊО

УГАРСКИ КРАЉ И РИМСКИ ЦАР ЖИГМУНД, А. ДИРЕР

упутио Николу Горјанског да преговара са Вуком Бранковићем као законитим владарем Србије, да би одмах затим извео поход против кнегиње Милице и њених малолетних синова. Поход је предводио лично Жигмунд при чему су заузети градови Лепеница, Некудим, Честин и Борач у Гружи, што је довело до тога да Милица прихвати вазалство према Бајазиту и Турци су ушли у многе српске градове, а пре свега у моћни Голубац на Дунаву.

У лето 1392. године Жигмунд је поново кренуо на Србију, при чему заузима Ждрело на Млави и опседа Голубац.

Жигмунд је са својим штићеником, влашким војводом Мирчом Стјепом, ударио на Турке и потукили их у бици на Ровинама, 17. маја 1395. године. Ова победа је оживела наде за предузимање успешног крсташког рата против Турака. У време прославе победе у Влашкој Жигмунду је стигла вест да је умрла његова супруга Марија у Будиму у дводесет петој години живота. Краљица Марија је сахрањена у Араду – Великом Варадину, а у гробу је пронађена њена круна, орб и копча са ликом змаја. Био је то велики удар јер су многи говорили да треба изабрати новог краља.

■ Жигмунд као Сунце, Барбара - Венера

У лето 1396. године, окупљена је велика феудална војска из Немачке, Француске, Енглеске, Угарске и Влашке, као и најамници из многих европских земаља. Освојен је

века Жигмунд је поново дошао у сукоб са својом властелом у којој је било много присталица напуљских Анжуанаца. Замерали су му да води распуштан живот после смрти краљице Марије, да је постао женскиар и да замени деvoјке. Његови противници су говорили да је папи Евгенију четвртом рекао: „Три су ствари, свети оче, у којима се не слажемо, а три опет, у којима се слажемо. Ти ујутру спаваш дugo, ја пре зоре устајем, ти пијеш воду, а ја вино, ти се уклањаш жењама, а ја идем за њима. У томе се опет слажемо: ти дарежљиво раздајеш црквено благо, а ја за себе ништа не задржавам; ти имаш лоше ноге, а ја лоше руке; ти разараши цркву, а ја царевину“.

Жигмунд је 1401. године био нападнут у Будиму и заробљен. Пошто је успео да се избави упутио се у Чешку, где је забацио свог брата Већеслава крунишћу се за краља Чешке, а потом је отишао у Беч где се измирио са Хабзбурзима. Вратио се у Угарску када су његови противници у Задру поново крунисали за краља Владислава Напуљског кога је подржавао папа Бонифације девети. Жигмунд је добио савезника који је предсудно утицао да се ослободи својих противника и поврати престо. После Ангорске битке у којој су Турци претрпели велики пораз од Татара, при чему је и сам султан Бајазит заробљен, српски деспот Стефан Лазаревић имао погодну прилику да се осамостали. Стефан је прихватио преговоре које су му понудили Угари и већ крајем 1403. године прихватио је вазални однос према краљу Жигмунду.

Жигмунд се по други пут оженио, овога пута заручивши деветогодишњу Барбару Цељску, при чему је стекао велике савезнике у Урлиху и Херману Цељском. За Барбару папа Пиј други каже да је „жена красног стаса, висока, белопута, те је после развратним животом и властохлпљем задавала много јада свом много старијем супругу и његовим земљама“. У једном латинском рукопису краљ Жигмунд се приказује као Сунце, а његова супруга Барбара као Венера. Барбара му је убрзо родила кћер Јелисавету-Елизабету.

Од стране немачког племства је 1411. године био изабран за немачког и римског цара. Тако је Жигмунд постао највећи хришћански владар Европе. После победе над анжуанском странком и враћања Босне под угарски протекторат, од 1411. до 1413. године, Жигмунд је водио рат против Млетачке републике. Безуспешан рат ће против Млетака водити у Фурланској и 1418-1420. године.

■ Заклетва верности од Ђурђа Бранковића

У пролеће 1412. године у Будиму је одржан велики скуп европских владара и властеле. Жигмундова кћер Елизабета је том приликом зачурана за четврнаестогодишњег Албрехта четвртог Хабзбурга. Дошло је до измирења Жигмунда и польског краља те су приређене велике сачетности. Следећи велики сабор западног света у коме је учествовао Жигмунд био је у Констанци 1414-1418. године. Окупили су се црквени представници и владари великог броја земаља који су расправљали о темама из црквеног живота у вези са хуситском јереси. Говорило се и о невољама које су биле свејајче од стране Османлија, а поготову према Угарској.

Видин, а потом је опседнут Никопољ на Дунаву. Бајазит је дошао у помоћ опкољенима и 25. септембра 1396. године је дошло до одсудне битке где су хришћани били стравично поражени, а краљ Жигмунд је једва извикао живу главу.

После овог пораза

Жигмунд је решио да се

обрачуна са вероломним хрватском властелом,

те је после борби у

Далмацији дошао у Славонију и по-

звao сабор у Кријевцима. Иако је до-

bio обећање да може да дође без о-

пасности по живот, дошло је до обрачuna и Стјепан и Андија Лашковић са посечени пред самим краљем. Ту су се посебно истакли грофови цељски Херман и Урлих. Цељски грофови потичу из јужне Штајерске и у 9. веку су имали велика имања око реке Савиње и Птујском пољу. Тада су се звали „господа од Суонецка“, од 13. века имају град Цеље, а од 1341. године су проглашени баронима од стране цара Лудвига Баварца. Херман први се оженио трећом ћерком босанског краља Стјепана другог Котроманића и тако је постао рођак угарског краља Лудвига првог Анжујског. Њихов утицај је био још већи када се његова кћер Барбара удала за краља Жигмунда, а сина Урлиха оженио Катарином, ћерком српског деспота Ђурђа Бранковића.

Жигмунд се упутио 1398. године у Чешку да спасе власт свога брата Већеслава која су скинули са немачког престола и поставили фалачког грофа

Почетком 15. године

Жигмундов дукат са

грбом угарске

жигмундова дукат са

У Констанцу је био позван Јан Хус да изнесе своје мишљење уз гаранцију да му се неће ништа десити. Међутим, затворен је и спаљен као јеретик 1415. године. Јан Хус је био проповедник реформи и ректор Универзитета у Прагу. Залагао се против немачког утицаја у Чешкој, борио се против високе црквене хијерархије, њеног богаћења и злоупотреби у католичкој цркви. Папа га је осудио и бацио анатему. Позивајући се на Библију оспоравао је папи мешање у световне ствари, тражио је да основ вере буде Свето писмо и да се црква одрекне великих поседа. Стекао је велики број присталица тако да је после његове смрти дошло до устанка у Прагу, 1419. године, при чему су забацили немачку власт и одбили да признају Жигмунда за краља Чешке.

Из тих разлога су папа и Жигмунд против њих повели крсташки рат чиме су почели Хуситски ратови, који су трајали све до 1436. године. Хусити су затражили да основ вере буде Библија, да се раскине са папом, да се укину манастири и култови светаца, служба на народном језику, одбацивање немачког цара, укидање кметства и поделу имовине цркве и немачких феудалаца чешким сељацима и обичним вitezовима. Вођа овог покрета је постао Јан Жишак, а потом Прокоп Велики. Хусити су Немцима и крсташима нанели много пораза или су ипак сузбијени. Жигмунд је проглашен у Прагу за чешког краља, 1436. године.

ЖИГМУНДОВ ГРБ СА ЗМАЈЕМ,
ПЕЋЊАК ИЗ ПЕШТЕ

После смрти деспота Стефана Лазаревића 1427. године краљ Жигмунд се упутио у Београд где се поставио на престо примивши свечану заклетву верности од Ђурђа Бранковића, новог српског деспота што је већ било предвиђено по споразуму из Тате који је закључен претходне године. Новом деспоту је предао плашт, капу и мач. Уследиле су безуспешне операције против Турака на Дунаву. У новембру 1431. године Жигмунд је у Милану постао и ломбардијски краљ, а најзад је од стране папе Јевгенија четвртог у Риму крунисан за римског цара.

Жигмунд се упутио у Чешку где је био признат и за чешког краља. Потоште је уследио турски напад на јужну Угарску, Србију и Влашку наредио је војне операције које су довеле до победе над Турцима на Годоминском полу код Смедерева. Међутим, на повратку из Чешке цар Жигмунд је умро у децембру 1437. године у Знојму, у седамдесетој години живота. Када је осетио да ће умрети позвао је сву чешку и угарску властелу, препоручио им кћер и зета за наследнике круне, обукао царско одело, сео на престо и ту дочекао смрт. Тело му је остало три дана на престолу, а потој је сахрањен у Великом Варадину, где и његова супруга Марија. Владао је преко педесет година. Наследио га је Албрехт Аустријски који је био ожењен његовом ћерком Јелисаветом.

Краљ Алберт је изненада премињуо на путу за Беч 17. октобра 1439. године. У Угарској се тражио владарски син који је требао оженити удовицу и постати краљ. Најобиљнији кандидат је био Лазар, син српског деспота Ђурђа Бранковића. Међутим, Јелисавета је одбила Лазара јер је био „шизматик“. Више присталица је имао петнестогодишњи краљ польске Владислав други, од литавске династије Јагеловаца, који је 1440. године и био крунисан.

ШУМАДИЈСКЕ ПРИЧЕ

Место под сунцем

Посвећено професору Н. М.

Пише Владимир Јагличић

1.

Јура је ушао у моју собу сав свечан, као упрађен.

- Да честиш!

Опет, помислих. Јура је увек имао неки разлог због којег бих га честио.

Упитно га погледах.

- Нашао сам ти ухљебије!

- Ја имам ухљебије, Јура - рекох тужно. - Добро знаш да га имам. Већ сутра хватам аутобус за Варварин. Као и толико пута пре тога.

- То што си имао до данас окачи мачку о реп. Имам прави посао за тебе!

Одиста, да ми је лако на послу - није. Већ другу годину, скоро сваког трећег или четвртог по недељу, седам у аутобус и путујем шездесетак километара, до Варварина, а онда преседам у сеоски аутобус, до села Пречице, и свог радног места. Бити професор српског језика и књижевности у Пречицама код Варварина, одиста је посао који су многи окачили мачку о реп. То јест, не пада им на крај памети да тамо траже ухљебије. Остацију у граду, радије и гладујићи, него се отискујући на село. А ја сам се отиснуо. Морао сам. Наша је породица сиромашна. Отаџ је пензионер, мајка је изгубила посао, живимо на периферији града, мој млађи брат се још увек школује, у кући често недостане новца не само за кирију, него и за храну. Они очекују помоћ од мене. Нико ми то није рекао, али код нас се много тога подразумева: не мора се говорити. Реч је о месту, о сопственом месту на свету. Мораши пронаћи своје место, место у простору, док га има, у времену, док ти је време. После је касно.

- Какав посао имаш за мене - запитах?

Он ми се скоро унесе у лице. Осетих да већ вони на пиво.

- Постоји место. У прељинској школи. Проверено.

Помислих: како је то могуће? Колико пре месец дана био сам у прељинској школи, код директора, на разговору. Сва места су попуњена. Никаквих прилика за посао неће бити још две до три године, тек тада двојица старијих колега одлазе у пензију. Зар ми и сам Јура, пре неколико дана, кад смо пили пиво у кафаници, нико је рекао:

- Знаш, код нас нема никакве економске обнове, нити истинске тржишне производње, нема ни нових радних места. Код нас је једини економска конкуренција у томе да се стално воде ратови. У ратовима изгине један број радно способних становника и затим следи попуна упражњених радних места.

Насмејао сам се толикој сувости, у којој је, на жалост, било истине.

- Али има једна, по тебе утешна ствар - рекао је тада Јура. - Нас су Американци бомбардовали осиромашеним уранијом. Много наших људи помереће од неизлечивих болести. Испразниће се број радних места. У томе је једини шанса нашег младог нараштаја.

Јура је професор хемије, зна о чему говори. Не једном ми је наводио ужасан податак да су сви радници наше фабрике који су рашичишћавали рушевине после НАТО агресије у пролеће 1999. године, кад су Американци и њихови савезници подогрили нашу фабрику, до једнога умрли од рака. Уосталом, чему Јура, зашто професор хемије: о томе је причао, и знао, читав град.

2.

Ушао сам у исту ону канцеларију у којој сам био пре само два месеца. Ушао сам расређен. Директор школе ми је тада рекао да су сва места попуњена. На лицу ми је титрао победоносни осмејајак, као да сам га ухватао у лажи. Па да, он то место чува за неког свог кандидата, а мене преводи једног преко воде. Познаје некога ко ће му омастити шаке еврима које ја немам. Да имам, и ja бих платио, али одакле?

Кад ме видео, директор се није нарогушио, лице му се претвори у осмех. Помислих, то је рђав знак. Больје да се нарогушио.

Сео сам, одбио кафу, прихватих понуђен сок, сачеках да сервирка унесе хладни газирано-нерални „голф“, гуцнућ гутљај реда ради и пређох на ствар:

- Ja, опет, господине директоре, због радног места.

Нисам га, намерно, ословио са чика-Славко, или господине Миљковићу, иако је био стари познаник моја оца, професора у пензији. Намерно сам га ословио стручним звањем, јер сам сматрао да више није време за пријатељско ћаскање и цифране.

- Мислио сам да смо о томе, драги колега, већ разговарали. Телефонирао је ваш отац и...

- Да, али ја сам чуо, из својих извора - наглаши реч „својих“ - да је место професора књижевности, ипак, упражњено...

Директор побута. Затим слеже раменима.

- Истина је да је колегиница Славка повремено на боловањима. Али, стално се враћа на посао. Њен фонд часова покривају други запослени радници. То је нормална ствар, таква је политика не само наше школе. Не можемо ангажовати новог радника док је стари на повременим боловањима.

Ја се укочих. Дакле, Јура је знао нешто налик на истину, али не до краја. Та колегиница, дакле, још увек ради. Мислио сам да је отишла у пензију, или на неко друго радио место, а да је њено попуњено. Ко знашто, нисам помишљао да се може додогодити једна овако непријатна ситуација.

Заутио сам нешто да кажем, али ме директор предухити:

- Ја вас у потпуности разумем. Разумем да се интересујете. Нисте једини. Долазило је већ неколико младих људи, сви по истом питању. Ја то разумем. Био сам у вашој кожи, драги колега.

Побојах се да ће опет почети да се жали. Имао сам искуства са таквим људима. Уместо да вам помогну, почињу да се жале на то да вам не смо не могу помоћи, већ и на то да ни њима са мима помоћи нема. Напокон се испоставља да би ви, некако, требало да помогнете њима и удаљите се из просторије, јер су већ доволно намучени у животу.

Имали су сиромашну младост и детињство, нико их никада није разумео, оженили су се тек реда ради, грлом у јагоде, јер су мислили да тако треба, а онда та деца, која им докрајчују ионако измириверене животе, која ће их, напокон, у гроб отерати. А о отарелим родитељима да и не причам. Недавно је отишао да се пожали због нечега код оца, а отац је почeo да му прича како је, ево, крај августа, а нико да се сети да му донесе једну хладну лубеницу, да ослади сува старачка уста. И све то он мора да носи на својим плећима. Школа? О школи нема времена ни да мисли, иако га школа хлебом храни. Ова проклета школа, где је на своју несрћу директор, долази на крају, као кап која превршује чаши.

- Не верујем да сте били у мојој кожи - нарочуши се.

Он као да се уплаши:

- Не, не, наравно... Ово је одиста специфичан случај. Наша радница је жива, а некако, са становишта радног процеса, и није. Можете мислити, хемотерапије на сваких месец дана, коса јој је сасвим опала. Замишлите жену без косе, има ли ишта страшније? Да је видите онако ћелаву у ходнику, препали бисте се. Свима је најмаја да она више није за рад, са децом по готово, једном јој се перика смуљила са главе и настојаје урнебес, можете замислити. А онда, она већ заборавља градиво, не може да се сконцентрише на предавањима, само о својој болести мисли, неуредна је, стоји крај прозора, замисли се, деца - на среду улазе и излазе, она то и не примећује, једном ју се, чак, види да плаче. Зар је то пример који треба да уливајемо деци? Ми треба да будемо оптимисти, да размишљамо позитивно... Све ја то знам, колега, али шта ћете, немоћан сам. Прописи кажу да је она пуноправни радник школе, да има право на лечење и, наравно, да закључи боловање у сваком тренутку и врати се на посао... Такви су, знаете, прописи. А онда, и њу треба разумети, бори се за сваки радни дан, јер кад оде на боловање, њена примања биће преполовљена, а новац је свакоме, знаете, потребан. Ви сте професор књижевности, ви сигурно знаете како је оно рекао Шекспир: новац је... новац је једини видљиви бог. Тако некако. С друге стране, ко трип? Трип школа, трип ја, трипте ви, а школски савет и родитељи су ми се већ попели на главу. И кад пре сви сазнадоше? Код нас ништа не може да

се сакрије! Свако од њих има свог кандидата! Родитељи имају своје кандидате, школски одбор имају своје кандидате, или најстрашније је што општина имају своје кандидате. Й то не једнога! Из општине стално питају је ли умрла и шта се то отеже? А ја, шта ја да радим, шта да им одговорим? Није још, веома, али се очекује. Ма, оставите ви то, „очекује се, очекује“, нисте ви политичар, кажу ми из општине. Него преломите, нека иде у пензију, па квт! А она, колега, знаете, још није испунила услове за пуну пензију, фале јој две године... Тако да сам потпуно немоћан.

Испих још гутљај сока, да се повратим, и устадо из столице. Није, разуме се, требало да будем то.

- Ви дођите опет за неколико дана, колега - рече он. - Можда ће се ситуација развити у повољном правцу. Али, морам да вам признајам да трпим толике притиске, да сам готово немоћан. Сви они из школског одбора и општине имају своје кандидате, а школа зависи од њих. Морате да ме схватите, ја одлучујем тако мало. Не могу чак ни да је отерам у пензију. Па и да могу, не бих имао срца, право да вам кажем... Овај процес се одвија мимо наших потреба и проктева. Овај процес мора се завршити сам од себе.

Окренух се, излазећи, на вратима, и запитах, сад већ злобно:

- Хоће ли се, по вашим проценама, ситуација, ипак, развити у повољном правцу?

Он ск

САТИРА**Савет**

Генерал полиције Мића Пантовић мислио је да га неко зеза од сабље.

Секретарица му је најавила да га тражи руски председник Путин!

- Цацо немојте се шалити - уко-
рио је секретарицу.

- Господине генерале - музала је
Цаца - на линији је лично председ-
ник Путин!

Потпуно збуњени генерал је преузео везу.

- Генерал Пантовић?! - зачуо је
оштар руски акцент. - Командант
српске пољицје?!

- Да, ја сам... - пренеразио се ген-
ерал. - Овај... са ким имам част?

- Председник Путин - пред-

**Политичар је
пао у ватру.
Подилази ме
зебња!**

Радмило МИЋКОВИЋ

ставио се саговорник. - Прво,
желим да вам од свег срца чести-
там на изванредним резултатима у
борби против корупције!

- Хвала председничке - растао је
генерал - то је заиста велика част,
невероватна, да се баш Ви сетите...

- Да, импресиониран сам - наст-
авио је Путин. - И, искрено, морам
да вас питам за савет. Ја у Русији
имам огроман проблем са том ко-
рупцијом. Па ме интересује како
сте све то постигли за само пар
месеци!

Генерал Пантовић опрезно је
стишао глас.

- Влада! - шапнуо је у слушалицу.
- Пажалса?! - није га чуо Путин.
- Влада!! - мало је појачао ген-
ерал.

- Харашо, Влада! - најзад га је
разумео председник. - Пањема-
јем, Влада је повела борбу против
корупције?

- Ма, њет! - престао је да шапће
генерал. - Ми тренутно немамо ни
Владу ни Скупштину! Зато поли-
ција може да хапси. А после, кад
се формирају, крај приче! Иму-
нитет, коалиције, везе, пријатељи,
родбина...

Председник Путин се искрено
захвалио на савету генералу Пан-
товићу.

А затим пожурио да распусти
Владу и Руску Думу...

Слободан СИМИЋ

**Шта вреди
што је
демократија
пустила
корене,
кад је
ми не
обрађујемо!**

Милан Р. СИМИЋ

**Није ни
победницима
лако. Морају
да прекрајају
историју.**

Раде ЂЕРГОВИЋ

Наређење министра здравља

Драги грађани,

Свакоме је јасно колико наша Влада и Министарство изгара у борби за заштиту здравља нашег становништва.

Шта све нисмо радили!

Увели смо партиципацију да би се смањиле гужве по Домовима здравља.

Укинули смо сва бесплатна снимања да се грађани не би зрачили.

Направили смо специјалне рецепте да се пацијенти не би тровали лековима.

Свакодневно причали о реорганизацији и реструктурацији здравства.

Забранили смо чак и пушење у здравственим установама.

Међутим, и поред надљудских напора, резултати су били врло скромни.

Били смо принуђени да окупимо Експертски тим нашег Министарства, који чине моја секретарица

Славка, Рале из моје странке, ћерка професора Поповића и наравно ја, као ресорни Министар.

После вишедневног анализирања у Врњачкој Бањи дошли смо до поражавајућег открића.

Наш народ је превише болестан!

Нема тог Министарства, ни те Владе, која би могла да финансира толико болестан народ!

На основу налаза Експертског тима, било је време за хитну акцију.

Дакле, у складу са својим овлашћењима, доносим следеће наређење:

»Строго се забрањује било каква врста и облик разбољевања грђана Србије!

У случају веће нужде, разбољевање се може обавити само уз одобрење Министарства здравља! Свако ко се разболи самовољно и без дозволе, то ради наличну одговорност!«

У потпису:

Министар здравља Србије с.р. Слободан СИМИЋ

**Доста је Отаџбина звала мене. Сада ја зовем
Отаџбину да види како живим!**

Милан Р. СИМИЋ

Рачун

Да је живот математика све би било много једноставније. Није да није присутна у нашим животима, али та математичка копрцања се некако највише провлаче у љубави: разна сабирања и одузимања, калкулације, а често и својење рачуна. Нажалост, није све тако егзактно.

С рачуницом су правила јасна. Ма колико да су били компликовани поједини закони, аксиоми и теореме, увек су логични и за најтеже једначине постоји само једно тачно решење. Истина, живот би био бескрајно досадан, али би било корисно да оно што осећамо и мислимо можемо да сместимо у те законе. Да нам увек буде враћено колико дамо, да туђе срца греју истом јачином колико и наша. Овако, код љубави и осећања много рачуница, али никада чистог рачуна. И никада јасне дефиниције. Само прегршт премишљања или сумњичења које и колико волео и чија је емоција била јача. чије је време било вредније а чија је реч имала већу тежину. Али, како душу ставити у калуп правила?

Као и све друго, кроз генетски код добијамо и начин на који волимо и мрзимо, радујемо се и патимо, идемо кроз живот са осећањем ускраћености или захвалности, са осмејком или тугом. А онда васпитање надограђује то што је записано.

Нажалост, већина, ипак, пре или касније, искуси разочарање због изневерених или злоупотребљених емоција и онда останемо запитани: где је и у коме била грешка. Да ли смо тај промашај могли избећи и поштедети себе повређености и бола? Да ли смо могли својим понашањем да променимо ствари или не? Да ли смо погрешно бирали посматрајући тог, испоставило се, погрешног, јер ружичаста магла ипак постоји да би нас заварала? Или нас је, пак, могуће вешто обмањивати и лагати? Да ли смо искључиво ми кривци за промашаје?

Можда је суштина у томе да научимо да процењујемо људе пре него себи дозволимо да се за њих вежемо. Или је љубав ван толике контроле ума и рационалног? Давање другима је чешће продукт нама тешко контролисаних импулса и нагона него разума. Љубав је више ствар хемије, а не математике. У њој нема чистих рачуна. Нема ни обрасца за љубав и правила њеног исказивања. Нити мерила, ни скале за њену јачину. Чини ми се да је суштина у томе да откријемо шта ми интимно желимо и очекујемо од других. И себе. И шта смо спремни да дамо. И шта да примимо. Онда кренемо у сусрет људима.

Да ли је то наука или чиста срећа да нађемо или да на наш пут нађиће неког ко слично нама исказује и прима? Да сртнемо неког ко ће умети да разуме на прави начин наше мале и велике гестове наклоности. Можда је љубав у том препознавању и узвратности. Није ствар у томе да ли нас неко воли већ да ли уме да разуме оно што му дајете и за њега чините. И, да ли уме и жели то да узврати.

Више се не нервирам око тога зашто ме неко волео као је њега. Защто ме је повредио или понизио. Защто је моју љубав узео олако и обезвредио је. Не интересује ме ни да ли ће поред мене остати да сам га волела другачије. Ни да ли је на мени крст кривице. Нема разлога да калкулишем са нечим што је иза мене. Порази свакако боле, некада више, некада мање. Али, живети у поразима - никада није добро.

Једино ме изнервира зашто неко моју добру поистовећује са глупошћу. Или су добар и глуп заиста нераскидива синтагма? Они који не умеју да баратују емоцијама, ни туђим, ни сопственим, превејају се. Често и не разазнају да су неког повредили. Знам да Бог никада не споји два иста. Али, лепог и ружног - то је сасвим у реду. Защто спаја доброт и поквареног? И, где је ту опуштен и искрен однос између двоје људи ако је један увек на опрезу да га онај други не изненади и превари? Треба ли целог живота смишљено да га држи на дистанци и руководи ситуацијом? Тако се губи спонтаност. А емоције варе за непосредношћу, презирејући правила. Или у свему, ипак, треба имати меру? И обзира.

Лако је имати обзира. Шта ћемо са образом?

ЛЕПА ЈЕЛА

Разонода

ОДВАЛЕ

ИВАНА МАКСИМОВИЋ, стрелац, освајач сребрне олимпијске медаље:

- Кад сам на подлактици истетовирала олимпијске кругове, неки су ме питали зашто сам ставила знак „аудија“.

НЕВЕНА АЦЕМОВИЋ, некадашња „моделсица“, сада народна посланица:

- Раније ме је занимала музика, а сада озбиљније ствари, посебно политика. Да ли ће ме људи опет виђати у клубовима и на сплавовима? Нећи их се свакако одрећи, али ћу бити умеренија.

САНДРА ОБРАДОВИЋ, бивша мисица и манекенка, о вези с једним београдским бизнисменом:

- Од самог почетка знала сам да је заузет и да ту везу себи никако не бих смела да дозволим, али његовом удварању било је немогуће одолети.

БОЈАНА БАРОВИЋ, манекенка, о својој вези са певачем Николом Роквићем:

- Сваких месец дана нас венчавају, што и није тако страшно. Больје то него да нас растављају.

ЛАЗАР РИСТОВСКИ, глумац:

- Мада су скоро сви четници и партизани умрли, мржња се преноси на њихову децу. Пре смо опросили Турцима, Немцима, муслиманима и Хрватима него својима. То није нормално.

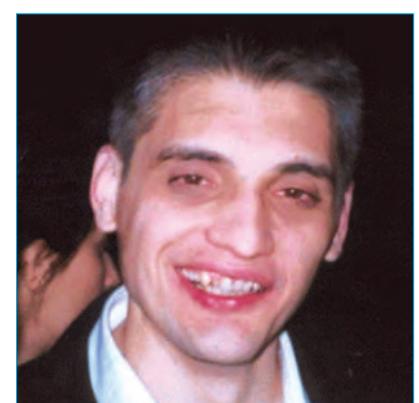
АЦА ЛУКАС, певач:

- Мој садашњи живот много је другачији него раније. Ипак, у глави сам остао исти и то неће моћи да се промени ни за хиљаду година.

АНА ПЕНДИЋ, водитељка:

- Не волим да купујем у Београду јер су цене превисоке, а избор брендова ограничен. Купујем у Њујорку, мислим да не постоји светски бренд који нема радњу у том граду.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ, политичар, о надметању трубача у Гучи:

- Далеко сам од тога да могу разликовати победника и трубача који није прошао ни квалификације.

МИРОСЛАВ МАРКИЋЕВИЋ, функционер Нове Србије:

- Јоргованка ће бити одличан гувернер који ће радити брзо и ефикасно, попут чувеног деда Аврама.

Бело, па на карнериће, је л' то мода овог лета

Прасе у улози пилета, а љуте папричице уместо банана

Ко ће пре - лопов или поштени налазач?

Огласи/Читуље

PREDUZEĆE ZA PROIZVODNJU
VEŠTAČKIH ĐUBRIVA
I AZOTNIH JEDINJENJA
»HIP - AZOTARA« D.O.O. PANČEVO
013 308-000
Prodaja 013 308-052 /056 /057
E-mail: prodaja@hip-azotara.rs
Nabavka 013 308-032 /033 /034 /035
E-mail: nabavka@hip-azotara.rs
Fax. 013 347-057
www.hip-azotara.rs

Na osnovu rešenja Republičkog geodetskog zavoda, Služba za katastar nepokretnosti Kragujevac br. 952-02-3790 od 27.06.2012. godine, a u skladu sa članom 35. Zakona o hipoteci ("Službeni glasnik RS", br. 115/05; 72/09), hipotekarni poverilac „HIP-Azotara“ d.o.o Pančevo, ul. Spoljnostarčevačka 80

OGLAŠAVA AUKCIJSKU PRODAJU NEPOKRETNOSTI

- Opis nekretnina koje su predmet hipotekarne prodaje:**
 - katastarska parcela broj 4585/1 «Bojadžića mala» upisana u list nepokretnosti broj 11125 k.o. Kragujevac – šuma 4. klase površine 0,11,09 ha, šumsko zemljište zasadjeno bukvom, hrastom i sl. starim 50-80 godina i nalazi se u industrijskoj zoni k.o. Kragujevac, procenjene tržišne vrednosti 41.089,78 eura
 - katastarska parcela broj 4588/1 «Bojadžića mala» upisana u list nepokretnosti broj 11125 k.o. Kragujevac – pašnjak 4. klase površine 0,22,99 ha, nalazi se u industrijskoj zoni k.o. Kragujevac, procenjene tržišne vrednosti 50.527,42 eura
- Gore navedene nepokretnosti prodaje hipotekarni poverilac „HIP-Azotara“ d.o.o Pančevo, ul. Spoljnostarčevačka 80, MB 08053529.
- Zainteresovana lica se mogu javiti direktno hipotekarnom poveriocu „HIP-Azotara“ d.o.o, Pančevo, ul. Spoljnostarčevačka 80 na tel. 013 308178 i putem e-maila branko.bozanic@hip-azotara.rs ili na tel. 013 30 80 90 i putem e-maila tanja.jovanovic@hip-azotara.rs.
- Početna cena na aukciji iznosi 41.089,78 eura u dinarskoj protivvrednosti na dan održavanja aukcije za katastarsku parcelu broj 4585/1 i 50.527,42 eura za katastarska parcela broj 4588/1 k.o. Kragujevac.
- Aukcijska prodaja održće se dana 01.10.2012. godine sa početkom u 10 časova u prostorijama „HIP-Azotara“ d.o.o Pančevo, ul. Spoljnostarčevačka 80.
- Pravo na učešće imaju sva pravna i fizička lica koja izvrše uplatu depozita u iznosu od 5% od početne cene navedene u tački 4. ovog oglasa na tekuću račun hipotekarnog poverioca koji se vodi kod Banca Intesa AD Beograd, P.J. Pančevo broj 160-000000042384-91.
- Rok za uplatu depozita je 30.09.2012. godine.
- Sva zainteresovana lica koja izvrše uplatu depozita, potpisice izjavu o gubitku prava na povraćaj depozita u slučaju da na aukcijskoj prodaji steknu status kupca ili drugog najboljeg ponuđača, dok se ne okonča postupak kupoprodaje.
- Svi zainteresovanim licima koji na aukciji nisu stekli status kupca ili drugog najboljeg ponuđača, depozit će se vratiti u roku od 3 dana od dana održavanja aukcije.
- Registracija učesnika počinje 30 minuta pre početka javnog nadmetanja i završava se 10 minuta pre početka javnog nadmetanja.
- Kupoprodajni ugovor se potpisuje i overava pred nadležnim sudom, najkasnije u roku od 8 dana od dana održavanja aukcijske prodaje, do kada se kupac obavezuje da isplati preostali iznos kupoprodajne cene u celosti.
- Prodaja navedene nepokretnosti vrši se u viđenom stanju bez prava na reklamaciju. Porez na prenos apsolutnih prava, takse i ostale troškove vezane za prenos apsolutnih prava snosi kupac.

АУТОПЕРИОНИЦА „ВОЈА“ 26 година са вама

АКЦИЈА ДО 31. АВГУСТА 2012.

АКЦИЈА „КОМШИЛУК - удружите се, мање плаћате прање тапића“

АКЦИЈА „ПОНДЕЉАК - ниже цене прања возила“

- Прање споља и унутра
 - 350 динара
- Дубинско прање,
Прање мотора
- Прање тапића
80 динара по 1км

Ми штајемо, нама се верује!

Таковска 16,

Телефони: 322 084, 318 130, 069 775 639

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштити животне средине града Крагујевца, на основу Олуке о приступању изради стратегије интегралног урбанијог развоја централног градског подручја («Службени лист града Крагујевца» бр.21/11) објављује

ЈАВНИ УВИД

- Нацрта Стратегије интегралног урбанијог развоја централне градске зоне Крагујевца

Јавни увид обавиће се у периоду од 17.08.2012. године, закључно са 31.08.2012. године, у просторијама Града Крагујевца, Градске управе за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање (V спрат), радним данима од 12,00 до 15,00 сати, и на интернет страници града Крагујевца (www.kragujevac.rs).

Заинтересована физичка и правна лица, токују јавног увида, предлоге, сугестије и примедбе на Стратегију интегралног урбанијог развоја централне градске зоне Крагујевца, могу у писаној форми препорученом пошиљком упутити Градској управи за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Одељењу за просторно планирање Трг слободе 3, 34000 Крагујевац.

Јавна презентација нацрта Стратегије интегралног урбанијог развоја централне градске зоне Крагујевца

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОДНЕТОМ ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, објављује јавност да је носилац пројекта "ЧАР" д.о.о., из Крагујевца, поднео захтев за одлучивање о потреби израде Студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину ПРОЈЕКТА – погона за производњу стиропора, чија се реализација планира на катастарској парцели 1562/1 КО Крагујевац 1, на територији града Крагујевца.

Увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, може се извршити у просторијама овог органа
- Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, канцеларија број 326, Трг слободе бр. 3, у периоду од 16.08.2012. до 27.08.2012. године, у времену од 9-12 часова.

У року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења, заинтересована јавност може доставити мишљења о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја затеченог стања предметног пројекта на животну средину овом органу.

Овај орган ће у року од 10 дана од дана истека рока из става 3. овог обавештења донети одлуку о томе да ли је за предложен пројекат потребна израда Студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину, о чему ће благовремено обавестити јавност.

MLADECIMA POKLON
-DIGITALNI FOTOAPARAT
-VIDEO SNIMAK
CELE SVADBE
-100 FOTOGRAFIJA
-PHOTOBOOK

color
DIGITAL 2000

T.C Radnički tel. 063/21 88 33
27.marta Kragujevac 064 229 38 27

Мали огласи

Продаја

Посао

ПРОДАЈЕМ или мењам за стан у Београду, уређен плац, 15 ари, и кућу 50 квм, улица Ратка Павловића бб, Виногради. Телефон: 063 772 99 55, 062 824 29 05.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Поправни (август). Студенти свих виших и високих школа и факултета (септембар). Телефон: 034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

Издавање

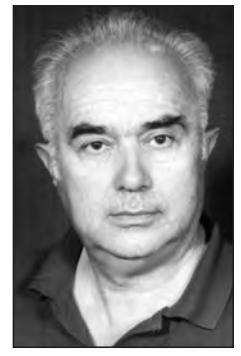
ИЗДАЈЕМ кућу у Улици Светозара Марковића, преко пута Полиције, 120 квм, два купатила, летња кухиња са тремом од 20 квм, две гараже, плус два паркинг места. Тел: 034-561-666, 063-8979017.

AGENCIJA ZA VOĐENJE POSLOVNHIH KNJIGA
mani
 Za pravna lica i preduzetnike
 brzo tačno profesionalno
 telefoni:
 (034) 334 805
 (064) 680 36 42
 Karadordeva 17 lokal 17

Дана, 17. августа, пре 11 година, заувек је отишао наш драги супруг, отац и дека

проф. др Милија Ђурић

гинеколог – акушер
редовни члан
Медицинске академије СЛД

С љубављу и поштовањем чувамо те у нашим срцима.

Биба, Јанко и Зорица са породицама

СЕЋАЊЕ

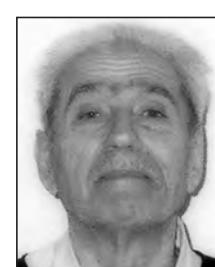

Драгиша Николић
1949 – 2002.

Сећање и успомене остају.

Породица Николић

Дана 13. августа 2012. године навршило се четрдесет дана од смрти нашег драгог

Томислава Таталовића

На свemu ти хвала што си за нас учинио.

Твоја супруга Јаворка (Ружа) и ћерке Гордана и Снежана

Белац
1982 – 2002.

Вољени брате, с тобом живимо, с тобом радимо, увек си у нашем друштву. С љубављу и поносом те помињемо. Ти живиш и живећеш вечно као део нас и наше љубави ка теби.

Твоја браћа Марко, Никола и Немања и сестре Марија и Марина

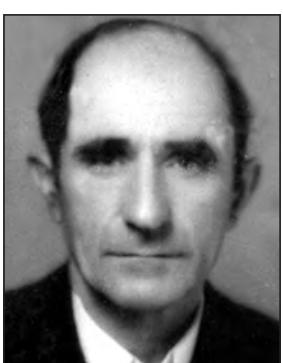
Беки

Наша љубав се не брише, сећања не бледе, бол не јењава, али ти и твој осмех се памти.
Отишао си пре 10 година, али знај, увек нам недостајеш пуно ти и твој велико срце. Нека те наша љубав чува у твом вечном миру.

Твоји: деда, баба и тетке и тече

Прошло је 40 тужних дана од када није са нама наш вољени деда, отац, свекар, супруг

Малиша Бошковић 1927 – 2012.

Обавештавамо рођаке и пријатеље да ћемо четрдесетодневни помен давати у суботу, 18. августа 2012. године, у 13 часова, на гробљу у Голочелу.

Ожалошћени: супруга Десанка, син Милован, снаха Споменка, унук Александар и унук Невена

Нашој драгој и милој

Верици Миловановић

1959 – 2010.

даваћемо двогодишњи помен на гробљу Бозман у среду, 22. августа, у 11 часова.

Ожалошћени: супруг Драгутин, ћерке Јелена и Невена, отац Радоје, мајка Вемка и сестра Гроздана

У петак, 17. августа, у 11 сати на гробљу у Цветојевцу, даваћемо четрдесетодневни помен нашем вољеном оцу и супругу

Драговану Матићу Мати 1952 – 2012.

Твоје Даца, Саки и Таша

Зоран Ђурђевић

из Кнића

Зоко, тешко је живети рањеног срца, видети те свуда, а нигде те не наћи.

Сећања и успомене остају.

Твоја тетка Миланка

Вера Б. Богићевић

Тога дана у 10 часова, на Варошком гробљу, положићемо цвеће на њен гроб.

Са пуно љубави
Породица

Владимир Божовић

У петак, 17. августа 2012. године, у 12 сати, на Варошком гробљу, даваћемо четрдесетодневни помен.

Ожалошћени: супруга Александра, ћерке Мартина, Тијана, Наталија и син Данило

Павлов Милошу

1970 – 2012.

Успомена на тебе, твоју племенитост и добруту живеће заувек у нама.

Твоји: Витомир, син Ђорђе, Весна и Сима

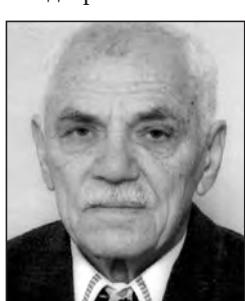

Перу Обрадовића Перицу
анестетичар у пензији

Тога дана изаћи ћемо на гробље, упалити свеће и положити цвеће на његову хумку.

Остаће заувек у нашим сећањима.

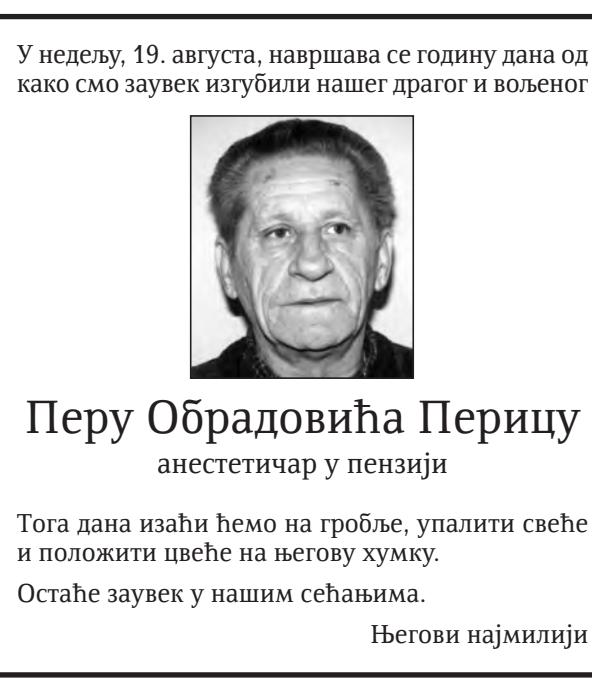
Његови најмилији

Александар
Ача Стојадиновић

Остаћеш заувек у нашим срцима и мислима.

Твоји: супруга Мица, ћерка Нена са породицом и син Мики са породицом из Чикага

Прошли су четири године од када са нама није наш драги и никад прежаљени

Александар
Ача Стојадиновић

Остаћеш заувек у нашим срцима и мислима.

Твоји: супруга Мица, ћерка Нена са породицом и син Мики са породицом из Чикага

Зоран Ђурђевић

из Кнића

Зоко, тешко је живети рањеног срца, видети те свуда, а нигде те не наћи.

Сећања и успомене остају.

Твоја тетка Миланка

Павлов Милошу

1970 – 2012.

Успомена на тебе, твоју племенитост и добруту живеће заувек у нама.

Твоји: Витомир, син Ђорђе, Весна и Сима

СКАНДИНАВКА

142	ВЕРАН, ПРИВРЖЕН	ПЛОВНИ КАНАЛ У ЛАТИНСКОЈ АМЕРИЦИ	ЗВЕЗДА (ЛАТ.)				
УЗВИК ПРИ СКОКУ, ХОП							
НЕМАЧКИ ГРАМА- ТИЧКИ ЧЛАН							
СТАРИ СЛОВЕН							
МОРСКИ ШИПАК							
	МАЗУ- РИЈУМ						
	СТРАНА ПРАВОУГЛ. ТРОУГЛА						
ХРИСТО СТОИЧКОВ			ЛЕШИНАР				
ПРВА НЕ- ПОЗНАТА У МАТЕ- МАТИЦИ		ЗАСТУПНИК СУПРОТНОГ МИШЉЕЊА	НАША ЗЛАТНА ОЛИМПИЈКА СА СЛИКЕ	ОБРАДИТИ ТЕСАЊЕМ	ЗАСИЋЕН	ТЕМПЕ- РАТУРА	
КРОТКОСТ; БЛАГОСТ							
ЗАВРШИТИ КРДЛЕЊЕ							РИМСКИ ПОЗДРАВ ИМПЕРА- ТОРУ
СЛИКАРСКА ДАШЧИЦА ЗА МЕШАЊЕ БОЈА							
КИПАРСКИ ОСЛОБО- ДИЛАЧКИ ПОКРЕТ					ВАНАДИ- ЈУМ		
ЖЕНСКО ИМЕ, НАДА					ЕНЕРГИЈА		
УЛАЗИТИ У ЛЕТУ					руда из ИРАНА		
ЗАПАД	РЕОМИР ПРОСТО- РИЈА ЗА ШТЕНАД	ИМЕ ГЛУМИЦЕ БАЊАЦ			први људи по БИБИЛИЈИ		
АЛЕКСА ШАНТИЋ		ПАНЧЕВО ПАДЕЖ У НЕКИМ СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА		АНИЦА ДОБРА			
				ЈЕДИЊЕЊА АРСЕНА			
Десна ПРИТОКА ДРИМА							
ПИСЦИ АНАЛА							
МЕСТО КОД ИВАЊИЦЕ				ЕНЕРГИЈА			
АЗИЈСКИ ИРИГА- ЦИОНИ КАНАЛ		НЕКО- РИШЋЕН		ОБРАЗОВНИ ЦЕНТАР			
МАНАСТИР КОД БУПРИЈЕ		БУТН					

ТРГОВАЧКИ АНАГРАМ

НОВЦИ ПА ДАР

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: рибарица, атанарих, сањива, в, пламенка, ривали, з, шкртост, и, уо, трц, тсј, рити, бирџуз, ив, динарци, ки, етоал, отитис, и, тоби, икс, асасинат, отребити. БЕЛА УКРШТЕНИЦА: гордана, амалгам, лидерка, иц, тир, летопис, е, е, ава, охол, лъл, гар, тет, авелино, латити, ирина, п, личанка, еја, исо, јеретик.

САЋЕ: турска, термит, хирург, фрулаш, лимари, аурора, транша, тиркиз, карате, реноар, брзина, естанол, недеља, багдад, голман, вальево, вадити, финале, везиво, витраж, парфем, зеница, жаклин, порука. СУДОКУ: а) 824-739-165, 659-128-374, 371-645-982, 487-591-623, 562-483-791, 913-267-458, 735-912-846, 248-376-519, 196-854-237. б) 589-263-147, 273-148-965, 461-795-382, 735-612-894, 194-837-256, 826-459-731, 357-926-418, 948-571-623, 612-384-579. в) 354-196-827, 712-854-936, 689-327-514, 591-273-648, 246-581-793, 873-649-251, 125-738-469, 968-415-372, 437-962-185.

БЕЛА УКРШТЕНИЦА

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								
28								

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

	2		1	8	5	4	
7	9						2
	1			4	3		
	7	1					
2			3	9			
3					4	5	
	9		8	5		1	6
1	2			6			
			7	7			4

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

1	9				4	
8			6	9		
	6			3	2	8
7					6	5
6	9			8		4
	5	8	3	2	6	4
2	1				7	
				1	5	6

РАСАДНИК ЗАИГРАНИХ РЕКРЕАТИВАЦА

Стихована потпора здравих стилова живота

Крагујевачки лекар и заљубљеник у мали фудбал доктор Љубиша Милојевић на несвакидашњи начин обележио је вишедеценијско дружење својих пријатеља са лоптом - књигом. И то у стиховима о свим рекреативним догодовштинама. У књизи су „обрађени“ играчи, утакмице, терени... све у циљу промоције рекреације и здравих стилова живота

Играње малог фудбала једна је од најчешћих рекреативних акти-вности у читавом свету. Исто је и код нас, на хиљаде сутрађана упражњава ову своју омиљену „животну занимацију“ бар једном недељно. Али, коме је још пало на памет да направи књигу о малофудбалским догодовштинама, анегdotама и дружењима на и (поготово инспиративно) ван терена, после утакмица. И то какву, књигу. Одговор је: доктору Љубиши Милојевићу, познатом крагујевачком лекару и великом заљубљенику у спорт, пре свега мали фудбал.

Своје вишедеценијско дружење (преко 35 година) са пријатељима из Крагујевца, Јагодине и Рековца доктор Љубиша (како га Крагујевчани или саиграчи на малим теренима искључиво зову) преточио је у луксузну монографију читаву написану

НА ЈАГОДИНСКОМ ТЕРЕНУ - КРАГУЈЕВЧАНИ, ЈАГОДИНЦИ И РЕКОВЧАНИ

у стиховима. Попут малофудбалске „Илијаде“ и „Одисеје“ доктор Љубиша педантно је бележио и римовао све њихове играчке епопеје.

Не ћерчимо сумануто,
не љонашамо се уврнуто.

Не исјемо никоја.

Поштјемо фудбалској колеју као боја

Ово је мото је књиге „Радосник заиграних рекреативаца - као потпора здравих стилова живота“ коју је аутор посветио својим другарима и афирмацији здравог начина живљења.

Књига је посвећена и значајном јубилеју, 135. годишњици крагујевачког Црвеног крста, чији је доктор Милојевић потпредседник, а већ је имала и своју промоцију прошлог петка у рековачкој библиотеци као послас-

тица у оквиру манифестације „Прођох Левач, прођох Шумадију“.

Рецензенти дела су такође наша виђенија имена Драган Батавељић, Мирослав Маџарац и Милован Ерић.

■ Рекреација која живот значи

Доктор Љубиша Милојевић, специјалиста ОРЛ и „тазе пензионер“ са пуним радним стажом, већ десетијама је у крагујевачком спорту, не као спортски лекар, што он наглашава, јер то није његова специјализација, већ, како сам воли да каже - као лекар у спорту. У Карате клубу „Раднички“ је од оснивања, био је лекар на клупи фудбалера „Радничког“ (и породични лекар фамилија његових првотимаца), присутан утакмици, рукомету...

Књига је настала спонтано, како сам аутор каже у „Пишевој напомени“ („Ја нисам ни издалека писац професионалац. Нисам ни песничких теоретских варијанти зналац.“), да опише корене дружења бројних крагујевачких играча малог фудбала.

А за све ове године и десетијама накупило се тога ох-ох. Све је то педантно прикупљао, забележио, сримовао и фотографисао доктор Љубиша у књизи која је објединила две његове највеће љубави фудбал и поезију.

- Фудбал је био наша највећа младалачка љубав, после школе, ако се школа може назвати „љубављу“, духовит је доктор Љубиша. Он га је и играо активно у родном Букуревцу, као и за репрезентацију нишког Уни-

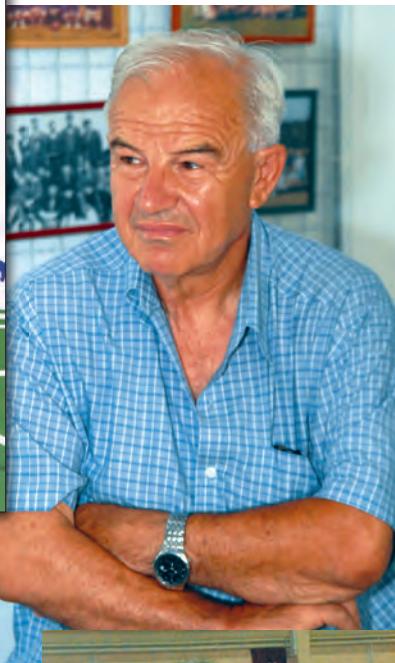

КОРИЦЕ КЊИГЕ
„РАСАДНИК ЗАИГРАНИХ РЕКРЕАТИВАЦА“

АУТОР ДОКТОР
ЉУБИША МИЛОЈЕВИЋ

лог фудбала из четири доктору Љубиши омиљене малофудбалске средине: Крагујевца, Рековца, Јагодине и Белошевца. Иначе, ово није прва књига доктора Љубише Милојевића јер је он аутор познатог дела „Карате који живот значи“, а бавио се и описивањем живота и рада некадашњих подвижника крагујевачког здравства, животописима старих лекара крагујевачких и овдашњом историјом медицине.

А до новог издања је дошло потпуно спонтано.

ДОКТОР ЉУБИША У АКЦИЈИ

рековачких и јагодинских. И сви су описаны по надимцима.

- Људи нас тако најбоље знају и распознају. И себе сам описао као доктора Љубишу, не због тога што посебно ценим себе, титулу и звање, већ зато што је то мој надимак по којем ме сви знају. Па, онај на терену увек викне: „Докторе, дај лопту!“, духовит је у свом стилу наш саговорник.

Кога ту све нема. Од овдашњег малофудбалског клана ту су, између осталих, добро знани: Бранко Топаловић, бивши голман прволигашког „Радничког“, Ранђел (Ранђеловић), Срба Арсенијевић, судија Срећко из Ресника, директор Неша, Сава Пауновић, фото Рајко који је волео да их гледа и фотографише, Бобан професор, доктор Срећко, Маџола, Ђетко, групни портрет функционера ФК „Јадран“ са доктором Љубишом... Од незаборавних Ресничана Бане Анђелковић, Гема, Сима, Зевс левачки (мало)фудбалски бог...

Нико није заборављен ни од јагодинских или рековачких геодета са којима игра доктор Љубиша (ах, чудновати су путеви малог фудбала), „Маторци“ и „Школарци“ са аеродрома, екипа „Коле“ или завичајна фудбалска линија која се протегла од родног Букуревца све до Белошевца, али и бројне кафане у којима се после утакмице пропагирају доктрине здраве хране (види слику), све у Милојевићевом духовитом, оригиналном, спонтаном непретенцијоном песничком стилу.

Ту су врчави записи из свакодневног живота попут песме „Гружанска сирена и левачки јунак“ или како се малим фудбалом борити против „беле куте“, спортске минијатуре, ода фер плеју и још много значајних људи, по ауторов мишљењу „спорту наклоњених“.

Здрави стилови живота су најчешћа доброта коју човек може себи даровати, односно, обезбедити - да од болести не пати, закључује аутор своју књигу, напомињући да је битно само - кретати се.

Зоран МИШИЋ

У САЛИ „КОЛЕ“ - КРАГУЈЕВЧАНИ И ЛЕВЧАНИ

- Десетијама већ играмо мали фудбал. Најдуже у школи на Аеродрому, па у сали „Коле“ код Илине воде, белошевачкој школи „Драгиша Луковић Шпанац“, Рековцу, Јагодини... После утакмице обавезни су дружење и коментари. Људи би расправљали „ко је када победио или изгубио“ или „ко је када и колико голова постигао“. Да бих предупредио јалове расправе, почeo сам, чисто за себе, да бележим резултате, па затим и стрелце голова, тако да сам убрзо скапујо приличну „документацију“ и „архиву“, каже доктор Љубиша.

Временом је почeo реzултатима и минутажама да додаје и неке своje спонтане коментаре и описе утакмица - у стиховима. Његовим саиграчима се то изузетно допало.

- Терали су ме да од тога направим књигу и ја сам помислио - што да не. Првобитно сам то замислио као непретенцијону књижицу, мањег обима и формата, намењену искључиво нама за интерну употребу. Онда се родила и идеја, која се поклопила са

ПРОМОЦИЈА СВИХ ЗДРАВИХ СТИЛОВА ЖИВОТА И ОБАВЕЗНО ДРУЖЕЊЕ ПОСЛЕ УТАКМИЦЕ

МОЖДА БУДУЋИ ПРОФИ БИЦИКЛИСТИ, НИКОЛА, ВУК И ФИЛИП

БИЦИКЛИЗАМ

На два точка од малих ногу

ПЛАНИРАНА као увертира пред почетак тандем бициклистичког маратона "Крагујевац-Мостар 2012" од трга "Код крста", а одложена због кише, бициклистичка трка наших најмлађих суграђана, предшколског узраста, одржана је прошлог четвртка на стази испред обданишта "Полетарац" на Аеродрому.

Иако Паралимпијски клуб "Јуниор" и Дечја установа "Нада Наумовић" имају дугогодишњу сарадњу на организацији оваквих утрка, ове године план је био да, опет у след лоших временских прилика, уместо позива малишанима из свих објеката, трка буде организована само за предшколце "Полетараца", на пешачкој стази испред самог вртића. Тако је овом приликом промовисан и систематски рад на плану физичке културе у крагујевачкој установи којој је поверена брига о најмлађим суграђанима, па је трци је претходио час физичког васпитања.

Саму трку партнерски су организовали: Дечја установа "Нада Наумовић", ПК "Јуниор", СЦ "Младост" и СЦ "Парк". Заменик директора СЦ "Младост" Никола Урошевић је победницима уручио медаље, а његов колега по функцији из СЦ "Парк", Немања Чалића, по 20 улазница за базен.

Постоји идеја да наредне године у јуну буду одржане квалификационе трке у вртићима, а да трка "Код крста", поводом старта тандем бициклистичког маратона, буде финална. Све у циљу постепенавања такмичарског духа код најмлађих.

В. У. К.

РВАЊЕ

Рад на струњачи

ПРИПРЕМЕ на Копаонику, где су боравили у Дечјем одмаралишту Крагујевац, а на којима је учествовало 20 такмичара, првенствено првотимаца, али и млађих такмичара на које клуб рачуна у наредној сезони, рвачи Радничког успесно су окончали.

- Услови су заиста били одлични, као и смештај и храна. Вредно смо радили. Сада нас очекују припреме у Крагујевцу, паклен рад на струњачама, јер и у овој сезони амбиције су нам да будемо међу четири најбоље екипе у Србије - рекао нам је спортски директор крагујевачких "црвених" Зоран Синђић.

Првенство, иначе, почиње 23. септембра, а Раднички ће се у првом колу састати са Партизаном у Београду.

С. М. С.

МЕЂУНАРОДНИ КОШАРКАШКИ КАМП „CROSS OVER“

Крагујевац огледало Србије

Међународни кошаркашки камп „Cross over“ у организацији Кошаркашког клуба Крагујевац 96 и подршку Града, за само две године трајања прерастао је у нову кошаркашку дестинацију Европе, коју је ове године, у три смене, посетило преко 300 деца и девојчица, од чега више од половине из Словеније, Румуније, Польске, Бугарске, Кипра... Све ово је, по речима ентузијаста овог кампа, Бранислава Обрадовића, лепа спортска и финансијска прича Крагујевца, али и имиџ који ће им, како су најавили, већ наредне сезоне донети двоструко већу посету

ОРГАНИЗATORI I ПОЛАЗНИЦИ ПОСЛЕДЊЕ, ТРЕЋЕ СМЕНЕ 2012. "CROSS OVER" КАМПА

Пише Саша М. Соколовић

Изво што вам упадне у очи приликом посете овог јединственог, за Крагујевац, кошаркашког кампа, заиста су одлични услови. Балон сала, помоћни терени, паркинг, сметај у Дому ученика „Артем“ и исхрана, који су заиста на врхунском нивоу. Као да сте одсели у некој напреднијој европској земљи. Природа и окружење такође, зеленило свуда око вас, па чак и паркинг... А у сали преко 100 деца и девојчица из наше и земља окружења, који су дошли, ето, у Србију, да уче кошаркашке кораке. Има их свих узраста, од осам до 18 година.

Конкретно, ради се о међународном кошаркашком кампу под називом „Cross over“, у режији кошаркашког клуба Крагујевац 96 и великом ентузијасте и кошаркашког прегаоца Бранка Зечевића, познатијем као Зека Бане, који је дошао на идеју да Крагујевац стави у центар забивања овог спорта.

- Долазе нам деца, осим, наравно, из Србије, и из Словеније, Македоније, Польске, Бугарске, Црне Горе, Босне и Херцеговине, Румуније, чак и са Кипра. Сви они су ту дошли, осим да напредују у свом кошаркашком знању, и да се друже, забаве, да упознају вршињаке из других земаља, градова... - прича један од вођа овог кампа Бранислав Обрадовић.

У три смене, колико је ове године одржано, а све је почело тек прошле, прошло је преко 300 деца и девојчица од чега више од половине из других држава. Прошле године није било тако.

- Почели су да нас препознају као центар у коме се заиста на овом пољу пуно, добро, вредно и квалитетно ради. Кренули смо прошле године, а већ ове смо дуплирали број учесника, што је заиста

ЈЕДИНСТВЕН ПОТПИС ЦЕНТРА ЗВЕЗДЕ УРОША НИКОЛИЋА

Велике заслуге за све то, како су нам истакли и тражили да нагласимо, иду на рачун локалне самоуправе којој се, они, овим путем, искрено и од срца захваљују.

- Веома смо поносни због чињенице, и посебно нам је драго, да је град препознао значај овог кампа али и крагујевачке деце, којој је на овај начин омогућено бесплатно учешће. Исповштовали су нас, заиста, у свим сегментима и ја им се овом приликом од срца захваљујем - поручује Обрадовић локалним властима.

А осим напорних тренинга, који су били организовани по програму инструктора ФИБА и професора на Високој школи за спорт у Београду, иначе нашег крагујевачког кошаркашког аса проф. др Ненада Трунића, учесници су имали прилике и да се сретну са промоторима кампа, досадашњим играчем Партизана Рашиком Катићем, центром Црвене звезде Урошем Николићем и кошаркашицом московског Спартака Јеленом Миловановићем, која је и репрезентативка Србије. Била је то јединствена прилика за аутограме, или

ЗАЧЕТНИЦИ ИДЕЈЕ КОШАРКАШКЕ УСЛОВНОСТИ
БРАНКО ЗЕЧЕВИЋ

и такмичење са камперима у шутирању тројки.

Међународни камп је почeo још 22. јуна, када је по програму гостовао прва смена кошаркаша, друга смена је била 11. јула, а последња, коју смо, ето, и ми посетили, почела је 31. јула, а завршила се прошле недеље.

Имали смо прилике, тако, да се заиста упознамо са кошаркашким талентима Србије, али и Румуније, чија су деца била учесници кампа, и да видимо квалитетан рад који је баш крају, од стране свих учесника награђен аплаузом. Мон

РУМУНИ ОДУШЕВЉЕНИ

Кампом у Крајујевцу посебно су били одушевљени Румуни. Искористили су прилику да за утиске појачамо са репрезентантивцем ове државе, који је национални дрес носио преко 100 јута, има 11 јутула јрвака Румуније и заслужни је стручнија своје земље, тренутно тренер дружишта Конкордије из Букурешта, Вирђилију Кайшаном.

- Веома усисан камп. Тренери су били високо обучени и мислим да су наша деца имала шта да виде. Учили смо неке елементе ире који су нама у Румунији нејознати, па ћemo што убудуће покушати да применимо.

Посебно бих хићео да најласим да сам веома срећан што смо дошли у Крајујевцу, јер су наша деца кроз овај камп стекла више доверења у кошаркашку иту и љубав ка њој. Услови су заиста били сјајни, храна, смештај, провод у традицији... Све што нам је учинило боравак ког вас изузетно пријателјим. Одлазимо из Крајујевца са јомилом прелепих усменица и нових пријатеља и надам се да ћemo се видети и следеће године.

КОШАРКА

У И ОКО "АРТЕМА" УСЛОВИ ПЕРФЕКТНИ

жда о томе најбоље говоре речи нашег саговорника Бранислава Обрадовића, који је на затварању кампа рекао:

- Хвала свима, посебно гостима из Румуније, који су својим понашањем и радом оставили леп утисак на све нас овде, уз жеље да се видимо и наредне године.

А на крају сваког догађаја, увек уследи и свечани део. Па је ту било додела разних награда и пехара од најмлађих учесника, узгред да и то поменемо, ради се о Луки Машкију из Букурешта, који има осам година, затим за најбоље шутере, најбоље у игри „један на један“... А нашло се и бомбона, чоколада, па и наградних игара за маме и тате... Прави комплетан догађај, заокружен заиста свим што један, већ сада престижан камп, може себи да стави у аманет и добру основу за наредни период, где ће се, по оној нашој старој, ваљда, „лепа реч чути на далеко“, што заправо и јесте најбоља препорука за будућност овог кампа.

И на крају, још једна ствар. Многи учесници кампа, по речима организатора, били су скептични пре него што су дошли у Крагујевац. И самон чињеницом да се слични догађаји обично одржавају у планинским туристичким центрима. Међутим, оно што су открили у нашем граду, осим одушевљења комплетним догађајем, јесте и нова слика са којом одлазе о овој средини, а која је у свету веома нарушена. Тиме ће се, макар што се Крагујевца тиче, добити још један плус за имиџ града.

На добробит свих.

КРСТОВИЋ И БОРИСОВ У РЕДОВИМА „ЦРВЕНИХ“

Није крај појачањима

ОНО што је управа Кошаркашког клуба Раднички најављивала, да ће се расплет око састава тима догађати убрзано, с обзиром да су припреме већ почеле, баш тим темпом се остварује. Нова два појачања, пристигла у ових седам дана, јесу искусни бек Бојан Крстовић, те црногорски репрезентативац Милош Борисов, употребљив на више позиција, али најпре ниског крила.

Крстовић, стар 32 године и висок 194 сантиметара, у претходној сезони био је ривал „црвенима“ у АБА лиги, наступајући за шампиона Црне Горе, подгоричку Будућност. Уговор са нашим тимом потписао је на једну годину, која ће му истовремено бити јубиларна 10. у Јадранској лиги. За готово десетију наступа и више од стотину у регионалном такмичењу, укупно је постигао 1.915 поена, односно 213 по сезони, са проценом шута за два поена 60.5 одсто, за три поена 35.6, а из слободних бацања имао је 72.7 одсто. По сезони, опер просечно, бележио је и

58 скокова, 44 асистенције, 29 одузетих, а 37 изгубљених лопти.

Био је током каријере још и члан вршачког Хемофарма, ФМП-а из Железника, професионално се афирмисао у чачанском Борцу, док је поникао у Будућности из Пећи. Тако је два пута са Железником освајао Куп Србије и једну титулу, 2004, а својевремно је био и универзитетски репрезентативац Србије и Црне Горе.

Друго појачање, Милош Борисов, млађи је пуних пет година, висок 202 сантиметра, а Крагујевчанима је приступио из италијанске серије "А", где је играо за Терамо. Своју спретност и висину најчешће користи за шутерске покушаје, у којима је веома успешан.

На Апенинума је Борисов бележио 10 поена по мечу (реализација за два поена 53 одсто, за три 29.7, а слободна бацања 71 проценат), пет скокова и једну асистенцију, док је професионалну каријеру започео 2003. године у Вршцу, са којим је освојио Јадранску лигу. Годину дана био је позајмљен ОКК Београду, а потом се вратио у редове Хемофарма и ту остао до прошле године.

И са њим је уговорена једногодишња сарадња.

В. У. К.

А ПРИСТИГ'О И ЕМЕНИНГ

Центар меке руке

ВЕЋ данима је било известно, пошто се о томе увељко писало у српским медијима, да ће и Британац Метју Брајан Еменинг, иначе родом из Гане, ускоро појачати Кошаркаши клуб Раднички. И то је овај 25-годишњак и учинио, обавезавши се „црвенима“ једногодишњим уговором.

Реч је на центру, високом 205 сантиметара, који је прошле сезоне са успехом наступао у турском Хакетепу, где је просечно бележио 12.4 поена и пет скокова по утакмици. Кошарку је усавршавао приликом четврогодишњих студија на Универзитету Вашингтон, а потом се нашао као пик у другом кругу драфта НБА лиге 2011, када није изабран. Иначе, члан је репрезентације Велике Британије, али није наступао на Олимпијади у Лондону.

В. У. К.

ПЛИВАЊЕ

Општи традеж за медаље

ТРИ крагујевачка клуба освојила су укупно 50 медаља, у конкуренцији 35 тимова и 530 такмичара из земље и иностранства, на Међународном пливачком митингу прошлог викенда у Јагодини. Најбољим су се наново показали пливачи Пирата, чији је биланс 32 одличја, што је овом клубу донело и прво место у екипном поретку.

Нихове колеге из Радничког домогле су се 12 колажни, а чланови Пливачког клуба Фока шест.

За Пират медаље су освојили: Ана Вељић на 50 метара делфин злато, а на 50 краул и 50 леђно по сребро; Ана Марковић сребро на 100 краул, а бронзе на 50 краул и 50 делфин; Каја Грбовић злато на 50 прсно и бронзу на 50 леђно; Кристина Шљивић две бронзе, на 50 леђно и 50 прсно; Софија Андрић злато на 100 краул и 200 мешовито, а сребро на 50 краул; Ђурђа Тошић на 100 краул сребро и 50 делфин бронзу; Дуња Тодоровић злато са 50 леђно; Леа Ненадић сребро на 50 прсно; Милица Јовановић бронзу на 50 прсно; Љубица Александровић бронзу на 50 леђно и у штафети 4x100; Давид Шапић два злата, 100 краул и 200 мешовито, те сребро на 50 краул; Давид Туцакоцић два злата, 100 краул и 50 делфин, а сребро на 50 краул; Михаило Милојевић злато на 50 краул; Богдан Милојевић бронзе на 50 леђно и 100 краул; Алекса Јеремић злато на 50 прсно; Милош Белић сребро на

100 краул; Владимир Радивојевић сребро на 50 делфин и Филип Милић бронзу на 50 делфин.

Код Радничког највише су се истакли: Ксенија Јовановић, златна на 50 леђно и сребрна на 50 краул и 200 мешовито; Миња Стојановић, сребрна на 50 леђно и златна са штафетом 4x100; Лазар Карић, златни на 200 мешовито; Милош Карић, сребрни на 100 краул; Никола Милосављевић, бронзани на 50 прсно и златни у штафети 4x100; Милица Цанић, бронзана на 50 прсно и 50 краул и Илија Стевановић, бронзани на 50 краул.

Код Фоке најбољи су били: Димитрије Петрушевић, сребрни на 50 краул и 200 мешовито; Ањела Устевић, сребрна на 200 мешовито и 100 краул; Тијана Васиљевић, сребрна на 200 мешовито и Лука Тодоровић, бронзани на 50 делфин.

Пират, опет, одличан

И НА традиционалном међународном пливачком митингу "Делфин куп 2012", где је наступило 370 такмичара из Србије, Кеније, Мађарске, Румуније и Словачке, пливачи крагујевачког Пирата показали су завидно умеће, освојивши чак 11 медаља.

Најуспешнија је била Ана Марковић са два злата, на 50 слободно и 50 делфин, Ана Стевић припадаје злату на 50 прсно и сребро на 50 делфин, најбоља на 50 прсно била је Кристина Шљивић, а прво место заузели су још Алекса Јеремић у истој дисциплини, као и Јелена Белић на 50 леђно. Богдан Милојевић пласирао се на друго место у трци 50 леђно, док су до бронзи стigli Давид Туцаковић на 50 слободно и 50 делфин, те Леа Ненадић на 50 прсно.

В. У. К.

ФУТСАЛ

А сад провера...

ИГРАЧИ Економца одрадили су десетодневне припреме на Златибору и вратили се у Крагујевац. Стручни штаб је задовољан, како условима за тренинге, тако и радом екипе која је имала преко 40 тренинга. Првенствено се радио на стицању кондиције, а у Крагујевцу ће се увежбавати тактичке финесе.

А већ крајем недеље, све то биће и проверено на пријатељским утакмицама у Словенији и Италији, где ће „студенти“ одмерити снаге са најбољим тамошњим екипама.

Познати европски ривали

ПОСЛЕ завршених квалификационих такмичења у Лиги шампиона, позната су и два преостала противника Економца у главној рунди. То су представник Македоније Железарец и Норвешке Вегакамератене.

Подсетимо, трећи представник у овој рунди такмичења, које се одржава у Летонији, биће домаћи клуб Никарс.

Утакмице су на програму од 5. до 8. септембра.

С. М. С.

ЖКК РАДНИЧКИ

И црвене пут Копа, или без Катићeve

ГЛАВНИ део, тзв. базичне припреме за предстојећу прволигашку сезону, кошаркашице Радничког, попут многих овдашњих екипа, спроведеће на Копаонику, одакле се враћају 22. августа. Десетодневна увертира је спроведена у "бази", тачније на паркету СЦ "Парк".

Из клуба стиже и вест да је тим напустила једна од најбољих чланица "црвених" у претходној, најуспешнијој такмичарској години у елити Крагујевчанки, Александра Катић, као и Кристина Милошевић. Тиме је ослонац остао на такође лане одличној Јелени Прволовић и још 11 кошаркашица, колико их тренутно има на располагању тренер Дарко Јаковљевић.

В. У. К.

ТЕНИС

Камп у Словенији

ПОСЛЕ Будве и Копаоника, крагујевачки тениски клуб Раднички тренинг камп по први пут, а у сарадњи са Тениским савезом Србије, организоваће у Словенији. Тако ће се у Моравским Топлицама наћи млади тенисери из Крагујевца, Крушевца, Београда и других градова.

Учесници регионалног кампа "Баболат 2012", од 23. до 30. августа, поред добрих услова, имаће на располагању тројицу тренера на пет тениских терена и чак 20 базена.

В. У. К.

ФУДБАЛ

РАД - РАДНИЧКИ 1923 2:0 (1:0)

Премијера није за хвалу

БЕОГРАД - Стадион: Бањица. Гледалаца: близу 1.000. Судија: Милош Мажић (Врбас). Судци: Лука у 30. и Чашић у 60. минуту.

РАД: Клајић, Пантић, Виšац, Бирковић, Антић, Пришо (ог 91. минута Јовановић), Гњатовић, Чашић, Перовић, Којић (ог 78. Стојловић), Лука (ог 90. Мркела).

РАДНИЧКИ 1923: Чанчаревић, Павловић, Ристић, Тинтор, Росић, Милошковић (ог 82. Вардачић), Мутавчић, Својић (ог 53. Пејчић), Обровац (ог 63. Ђуричковић), Симовић, Спалевић.

НИЗ лоших резултата Раднички је пренео и у нови шампионат, па је тако пораз доживљен и на премијери ове сезоне, против Рада на Бањици. Домаћин је славио са 2:0, јер је био убедљиви на терену.

И то брине, посебно ако се има у виду да су "грађевинари" знатно подмладили екипу, а да су у нашем саставу дебитовале чак четворица појачања - Својић, Симовић, Пејчић и Ђуричковић, уз готово стандардни тим "црвених". Додуше, недостајао је у одбрани капитен Милошевић, што се показало као већи проблем, јер су се Тинтор и Росић тешко "рвали" са нападачким тријом домаћина: Перовић, Којић и Лука.

Већ на старту видело се да Рад неће "бреновати" искуство гостију, па им је отворена и нападачка игра у првих неколико минута донела две лепе прилике. Непрецизан, срећом, иако се нашао сам пред нашим голманом са леве стране, у другом минути био је капитен ривала Којић, да би у седмом, после Витасовог слободног удараца, Чанчаревић избио лопту из самог угла, која је уз помоћ пречке завршила у пољу.

Ипак, "црвени" су узвратили десетак минута касније, када Мутавчићев идеалан центарфор Спалевић са ивице петерца претвара у - пречку. Сличну прилику Дарко је имао и убрзо, али је опет за мало промашио.

То, на жалост, није учинио Лука на другој страни, чим му се указа-

Остали резултати 1. кола

Партизан - БСК 7:0, ОФК Београд - Доњи Срем 0:1, Јајодина - Хајдук 1:0, Слобода - Старајак 2:0, Војводина - Сmederevo 0:0, Нови Пазар - Раднички (Ниш) 3:0, Јавор - Црвена звезда (одложено).

Парови другог кола су:
Раднички 1923 - Нови Пазар, Црвена звезда - Pag, Хајдук - Раднички (Н), Сmederevo - Јавор, Старајак - Војводина, БСК - Слобода, Доњи Срем - Партизан, Јајодина - ОФК Београд.

НИСУ СЕ НАИГРАЛИ НИ СВОЈИЋ, ЂУРИЧКОВИЋ И ПЕЈЧИЋ

Фото: fkradnicki.com

САД СЕ ЗНА ДИРЕКТОР

Анђелићу одговорност

Осгоравано месец некадашњем члану управе Жарку Павловићу, новим сташупом је званично усвајано, па саг "црвени" имају и директора клуба.

На то месец, од стране Управне одбора, постављен је Драјан Анђелић, који је до сада обављао исту функцију у белошевачкој Победи.

СТИГЛИ НОВИ ДРЕСОВИ

Са шоштисом

Ожидавана нова тарнишћа дресова за фудбалере Радничког 1923, коју ће они носити током суперлишке сезоне 2012/13, стигла је у клуб.

Веће разлике у односу на раније нема, али је новина да ће, од сада, на леђима и трацима имати исписано своје презиме.

ВАТЕРПОЛО

Црвени, ипак, све надвисили

ПОСЛЕДЊИ лигашки викенд донео је ватерполистима Радничког две нове победе, које су их довеле на прво место јужне групе Друге лиге на крају такмичења. Изузетно важна била је она прва, суботња, над екипом Гоча у Врњачкој Бањи, где су наши играчи, у директном дуелу конкурената за пласман на финал фор, славили са 10:7, по четвртинама 3:2, 3:1, 2:1, 2:3.

Дан касније, у завршном колу, "црвени" су очекивано надвисили Томако у Трстенику. Резултат је гласио 25:6 (11:0, 4:1, 4:3, 6:2).

Финале код нас...

ПО најбоље две екипе Друге лиге - групе Југ и Север, овог викенда, на засебном турниру, одлучиће у међусобним дуелима која два тима ће се пласирати у виши ранг - Прву "Б" лигу.

Раднички је решен да преузме улогу домаћина овог такмичења, а током недеље ће се знати да ли је удовољено његовој молби.

В. У. К.

АТЛЕТИКА

Дарко застао пред крај

КРАГУЈЕВЧАНИН Дарко Живановић, атлетичар Радничког и српске репрезентације није успео да заврши олимпијску маратонску трку у Лондону. На жалост, одустао је после 35. пређеног километра, иако се до тада одлично држао и имао конкурентно пролазно време.

Иначе, победник је постао први Уганданин у историји, Стивен Кипротич, док су сребро и бронза припадли члановима кенијске селекције, Абелу Кириују и Вилсону Кипротичу.

В. У. К.

АУТОМОБИЛИЗАМ

Старт сезоне на брду

ПРВА овогодишња брдска трка за шампионат Србије на програму је предстојећег викенда на Тари. АСК Крагујевац имаће два представника ове сезоне на брдским такмичењима, и то Жељка Писарчића у класи 1 и Предрага Ламбашу у класи 2.

У истој класи надметаће се још један Крагујевчанин, актуелни шампион државе Радослав Вукосављевић, члан АСК КГ 07 СББ.

С. М. С.

НИКО НА КАЉЕЊУ

Ал' Жарко у Победи

Иако је ових дана првојела вест да ће јојегуни првошимици "црвених", прве света они млађи, отићи на каљење у друге средине, клуб је то оглушно демантовао.

Наводно, тренер Кузелевић, незадовољан њиховим радом, што заиста и јесте више шутајуно љоворио, додуше без истицања имена, али уз исказујући наверу да су искусни првошимици далеко више појакшевани при тренинзима и утакмицама, оглушно је да се одрекне услуга ћира Стефана - Милосављевића, Пейровића и Недовића, те Милоша Ђорђевића.

Ипак, како рекосмо, из клуба је сушто деманши моћућноста шаков раслете, а уз то и вест да је једино голману Жарку Трифуновићу даша сајласност да наредну сезону поново проведе у локалном српском лигашишту Победи Белошевац.

СТИЖУ НОВИ УСЛОВИ ЗА ГЛЕДАОЦЕ, НЕ САМО НА "ЧИКА ДАЧИ"

Млађи од 16 само уз родитеље

Заједница клубова Суперлиге донела је одлуку да ог идуће сезоне забрани особама млађим од 16 година да присуствују утакмицама Суперлиге без пратње родитеља.

Тиме је, зајраво, само најављена ријорозна примена Закона о спречавању насиља и неголичној понашању на суперским претребама.